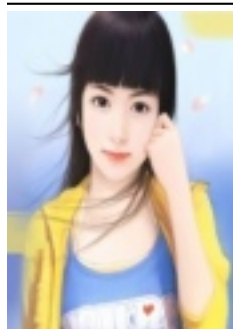

Người Yêu Ngây Thơ Của Tôi

Contents

Người Yêu Ngây Thơ Của Tôi	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	6
4. Chương 4	9
5. Chương 5	12
6. Chương 6	15
7. Chương 7	19
8. Chương 8	22
9. Chương 9	27
10. Chương 10	31
11. Chương 11	34
12. Chương 12	39
13. Chương 13	43
14. Chương 14	47
15. Chương 15	53
16. Chương 16	60
17. Chương 17	63

Người Yêu Ngây Thơ Của Tôi

Giới thiệu

Người Yêu Ngây Thơ Của Tôi là truyện ngôn tình sâu sắc, tác phẩm này phê phán và lên án những n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguoi-yeu-ngay-tho-cua-toi>

1. Chương 1

“Ummm ư...” Ý thức có chút choáng váng Trầm Kỳ Trăn trở mình, mở mí mắt nặng nề, đập vào mắt lại là bài trí xa lạ.

Hả, đây là nơi nào? Hoàn toàn không thể làm rõ mình đang ở nơi nào, nhưng dư quang ở khoé mắt cô lại thấy có một người nằm bên cạnh – một người đàn ông toàn thân trần trụi,

Mặc dù trên người mình mặc một chiếc áo sơmi nam, nhưng bên trong lại rỗng tuếch, đừng nói nội y, ngay cả quần lót cũng bị cởi sạch.

Tình hình hiện tại là như thế nào? Tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì...

Kỳ Trăn vừa xoa mí mắt, vừa cố gắng nhớ lại những hình ảnh còn sót lại trong đầu, nhưng trừ bỏ cô ở đâu, cái gì cũng đều không có...

Càng đừng nói đến người đàn ông nằm ở bên cạnh mình, tứ chi rộng mở, ngủ mê man.

Mặc dù cô di động thân thể, gã đàn ông bên cạnh vẫn mê man, không có dấu hiệu tỉnh lại. Quên đi! cô cũng lười suy nghĩ sao lại xảy ra chuyện này .

Toàn thân đau nhức, cô cũng không rõ lắm rốt cuộc là để cho người ta chiếm tiện nghi, nên thân thể mới đau, hay là tứ chi va chạm với người khác, mới có đau đớn này...

Quản anh khỉ gió, những điều này cũng không phải trọng điểm.

Cô phải lập tức trở về ký túc xá, đây mới là việc quan trọng nhất.

Ngày hôm qua cô không về ngủ, chưa xin phép mà ở bên ngoài, nếu như hôm nay lại không đi giải thích với quản lý, tin tức truyền về nhà, cô sẽ ăn không hết, ôm không nổi.

Ngắm sơ qua người đàn ông thờ to ngủ bên cạnh...

Diện mạo thật đẹp trai, lông mày đậm, rất có hình, thể trạng cũng không tệ lắm, có cơ bụng, chân rất dài.

Nếu như ngày hôm qua cô thất thân cho anh, tính ra cô cũng không lỗ lã quá.

Tuy nhiên cô chưa từng có kinh nghiệm tình một đêm, nhưng trong thời đại nam nữ ngang hàng này, uống rượu say rồi cùng đàn ông xa lạ xảy ra quan hệ cũng là một kinh nghiệm nên học hỏi.

Họ tên anh là gì, hoặc tối hôm qua hai người rốt cuộc có đoạn ở chung như thế nào, cô chẳng muốn so đo, cô cũng không muốn làm nhân vật hoạn ái một hồi, hôm sau thức dậy, ngồi trên giường khóc lóc muốn đàn ông phụ trách.

Cô không phải người như vậy! Nên nhanh chóng trở lại trường học báo danh! Kỳ Hi đỡ phải khó xử.

Sau khi hạ quyết tâm Kỳ Trăn liền nhanh chóng xuống giường, tìm quần áo của mình, nhanh chóng mặc vào, hoả tốc rời đi chỗ ở của người đàn ông, ngay cả danh thiếp đặt ở trên bàn cũng không thèm nhìn.

Gió sớm từ cửa sổ thổi vào đầu tiên làm tấm danh thiếp thổi rơi, ánh sáng mơ hồ như ánh sáng đèn huỳnh quang trong phòng chụp ảnh, làm sáng lên một hàng chữ – Từ Trọng Hi, Tổng giám đốc kiêm người phụ trách của khoa học kỹ thuật Quần Dục.

2. Chương 2

Không xong rồi! Nước mắt sắp chảy ra...

Kỳ Trăn một tay mang theo sách vở, một tay che miệng ngáp.

Này! Này! Phía sau có người đẩy đẩy lưng cô.

“Ừ?” Miễn cưỡng dựng thẳng thân thể, Kỳ Trăn vừa chăm chú nhìn động tĩnh của thầy giáo ở trên bục, vừa nói chuyện với Vệ Mỹ Trán sau lưng.

“Cài cái cúc áo đầu lại đi!” Vệ Mỹ Trán nhỏ giọng dặn dò, phải chết cũng sửa sang lại quần áo thật tốt, không nên không để ý như vậy.

“Không cần! Không thoải mái.” Chuông tiết đầu mới vang lên mà cô đã muốn gục xuống bàn ngủ, cài cúc áo?

“Có dấu hôn. Cài nhanh!” Hung hăng nhéo cô một cái, muốn cô hồi hồn.

Lời nói của Mỹ Trán làm cho thần trí Kỳ Trăn đang mơ hồ tỉnh lại lên tinh thần, bắt đầu sửa sang lại quần áo. Thì ra đã thật sự xảy ra quan hệ? Anh còn lưu dấu vết lại trên người cô?

Bởi vì không nhớ rõ, vốn trong lòng còn có một tia hi vọng, có lẽ không có xảy ra quan hệ... Nhưng sau khi nghe được Mỹ Trán chỉ điểm, trong lòng Kỳ Trăn mặc dù thất vọng, lại chợt thoải mái, không muốn nghĩ nhiều về đối tượng tình một đêm với mình rồi cuộc đã tiến triển nóng bỏng như thế nào.

Cũng được, dù sao cô cũng không thể có phát triển gì với người đàn ông mình thích...

Trừ anh ra, với ai cũng có thể.

Không phải đó là nguyên nhân chủ yếu khiến cô đi quán bar trêu hoa ghẹo nguyệt sao? Hưởng qua tư vị tình một đêm, vứt bỏ tư cách, tấm thân trong trắng, làm xong chuyện cô muốn làm thì tốt rồi.

Còn lại, cũng không cần nghĩ nhiều.

“Mang caravat vào đi.” Mỹ Trán cởi caravat của mình xuống, muốn Kỳ Trăn mang của cô.

Dấu vết màu đỏ sậm kia quá rõ ràng... Kỳ Trăn lại là người mọi người chú ý, nếu bị người hiểu chuyện chứng kiến, tránh không được lại trở thành chủ đề nói chuyện phiếm.

“A, Thanks!” Tiếp nhận caravat đỏ thắm mà bạn tốt đưa, đại ân của Kỳ Trăn không lời nào cảm tạ hết được, theo ý của Mỹ Trán sửa sang lại trang phục dung nhan.

Cán bộ hội học sinh suốt ngày bắt việc này, miễn cảm nhất với loại sự tình này, nghe lời của cô ấy là đúng.

Thật vất vả chống đến chuông hết giờ học vang lên, Kỳ Trăn đứng lên chào, thầy giáo cất bước, liền gục xuống bàn, chuẩn bị ngủ bù.

“Đứng lên ỳnh!” Mỹ Trán mới không có khả năng làm cho cô qua ngày tốt như vậy, nắm chặt cánh tay Kỳ Trăn, hơi kéo mạnh làm cô loạng choạng.

“Câu làm gì vậy?” Một muốn chết, sao lúc này Mỹ Trán không cho cô ngủ?

Tức giận ngồi thẳng người, trừng cô.

“Làm gì? Thành thật khai báo ngày hôm qua cậu đi lêu lổng với ai, dấu vết trên người của cậu từ đâu mà có?” Kéo Kỳ Trăn đến một góc, muốn cô kể rõ ràng.

“Quên! Mình không có hồi tên.” Kỳ Trăn lộ vẻ buồn ngủ.

“Cậu chơi trò tình một đêm?” Mỹ Trán trừng lớn mắt, chưa từng nghĩ tới bạn tốt lại có thể phóng túng như vậy, lại có thể cùng lỏa lồ với người xa lạ.

“Uống say bất tỉnh... liền...” Biểu lộ có chút ngượng ngùng nhưng vẫn thừa nhận.

“Nam?!” Kỳ thật Mỹ Trán rất quan tâm chuyện này.

Dù sao Kỳ Trăn cũng nổi tiếng, cũng là một trong chủ đề các nữ học sinh thảo luận sau khi học xong.

“Nói nhảm!” Bằng không cùng nữ sao! Tức giận trừng mắt, Kỳ Trăn mới phát hiện Mỹ Trán nghiêm túc, không khỏi kinh ngạc.

Cô sẽ cùng cô gái trên giường sao? Đừng nói giỡn! Hình ảnh kia cô còn không tưởng tượng được...

“Hắc! Đừng nóng giận, ta chỉ là hỏi hỏi mà thôi.” Mỹ Trán tùy ý khoát khoát tay, muốn che dấu vấn đề tám [bà tám, tám tám =]]] trong suy nghĩ.

“Tốt nhất là vậy!” Trợn mắt một cái, Kỳ Trăn chẳng muốn tức giận.

Tuy bạn tốt nhất cũng hiểu lầm cô, làm trong lòng cô có chút khổ sở. Bất quá khổ sở thế nào vẫn phải ngủ bù. Hiện tại cô thật sự rất muốn ngủ...

Vấn đề quan trọng đều trả lời, vậy cô có thể ngủ chưa?

Dùng tư thế một tay chống đầu, Kỳ Trăn dùng mái tóc dài đen nhánh che bớt khuôn mặt, che đậy việc ngủ trộm trong giờ vi tính này, lần này không chỉ sử dụng cách cũ thường dùng, còn có màn hình máy vi tính có thể che chắn nữa.

Cô muốn vùi ở phía sau, ngủ đến hôn thiên ám địa...

“Bạn học này?” Đang gọi cô sao? Tiếng nói trầm thấp giống như từ thế giới khác truyền đến, thanh âm dễ nghe làm cho cô có chút phân tâm...

“Kỳ Trăn! Kỳ Trăn!” Mỹ Trán lại nữa rồi! Liều mình gọi cô.

“Ừ? Không cần phải âm ỹ –” Kỳ Trăn mở mắt ra, muốn mắng Mỹ Trán dừng lại, không ngờ lại chứng kiến gương mặt làm cô kinh tâm động phách.

Hả...! Người đàn ông kia! Người đàn ông tình một đêm với cô... lại sống sờ sờ đứng ở trước mặt cô, còn dùng vẻ mặt nghiêm túc nhìn cô? Tình hình bây giờ là như thế nào? Sao có thể chạy tới đây được?

Hay là cô đang nằm mơ?

“Bạn học này, dậy học!” Từ Trọng Hi dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn cô gái làm phiền anh một đêm rồi còn bỏ chạy.

Cô gái nhỏ đã ói đầy người anh, thì ra là học sinh trường quý tộc này?

Thật tốt quá! Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi thấy được lại chẳng phí công.

Nếu anh không đáp ứng dạy thế, cũng không thể tìm được người... Quả nhiên, thế giới này phải có thiện tâm, mới có báo tốt...

“Oh.” Kỳ Trăn ngây ngốc nhìn người đàn ông trước mặt, ngay cả dũng khí hỏi đều biến mất.

Làm sao có thể xuất hiện ở trong này? Đầu cô đầy nghi hoặc.

“Tan học tới tìm tôi!” Thấy biểu lộ kinh ngạc của Kỳ Trăn, trong lòng Từ Trọng Hi cảm thấy buồn cười, nhanh chóng để lại lời dặn, lại đi lên bục giảng, bắt đầu nói về bài luận tính toán thật sự rất nhàm chán.

Giảng những nguyên lý khô khan này, khó trách học sinh muốn ngủ...

Ai! Nếu anh không đứng giảng bài, còn phải ghi bảng, anh cũng rất muốn ngủ...

Kỳ Trăn lúng túng đứng ở trước bàn làm việc nhìn Từ Trọng Hi, nhờ có anh đến Thánh Tâm dạy thế, cô mới biết được tất cả tên của anh... Sao cô lại may mắn như vậy, đối tượng tình một đêm là thầy giáo dạy thế?

Vì tốt cho cả hai, chuyện tối ngày hôm qua không cần phải nhắc tới nữa, coi như không có chuyện này, bọn họ có thể tiếp tục trải qua thời giờ—an hạnh phúc vui vẻ.

Người thông minh đều lựa chọn làm như vậy, vì cái gì thầy giáo dạy thế này lại làm ngược lại tìm cô tới?

Nhất định là anh không biết rõ nội quy cũ kỹ của trường học này.

“Thầy, đây là thẻ học sinh của em.” Kỳ Trăn không nói hai lời, vội vàng đem thẻ học sinh đưa cho Từ Trọng Hi, để cho anh thấy rõ nội quy trường học được in ở trên đó.

Anh biết rõ ý của cô, tùy ý khoát khoát tay, “Chuyện này, tôi biết rõ.”

Trước khi anh đồng ý dạy thế, đã biết quy định cũ kỹ của trường học này.

“...” Đã biết rõ, vậy cô không rõ...

“Tôi chỉ muốn biết rõ em không hài lòng với tôi chỗ nào? Vì sao tỉnh lại liền chạy, ngay cả tên cũng không muốn để lại cho tôi?” Khi thấy vẻ kinh hoàng trong mắt cô, Từ Trọng Hi có ý định nhắc tới, “Cảm giác tôi cho em thật sự kém như vậy sao?” Danh tiếng của anh từ những cô gái từ trước đến nay cũng không tệ lắm!

Tuy tối hôm qua không làm hết, nhưng coi như anh cũng là một bạn chơi tri kỷ xứng đáng rồi, để cho cô ỏi ra đây người, lại còn giúp cô thu thập giải quyết tốt hậu quả.

Bất kể nói thế nào, anh hẳn phải được xem là một người đàn ông biết săn sóc, muốn nghe được một tiếng cảm ơn cũng rất bình thường mà?

“Chuyện này...” Cô say sao còn nhớ rõ được? Kỳ Trần áp a áp ứng, “Anh còn muốn đòi danh phận sao? Tôi uống rượu say, làm sao nhớ được là tốt hay không tốt?”

“Đều quên?” Trong nháy mắt, sắc mặt Từ Trọng Hi tối sầm lại, có chút khó coi.

“Anh là con trai sao nhỏ mọn như vậy? Xảy ra quan hệ thì cũng đã xảy ra rồi, không nhớ rõ cũng không phải cố ý, bày sắc mặt như vậy cho ai xem?” Sờ sờ huyệt Thái Dương hơi thấy đau, Kỳ Trần đối với người đàn ông so đo này, tâm tư mơ hồ không biết phải làm gì.

Ai bảo mẹ cô sinh cô là con gái? Nếu như cô là nam, hẳn đã bớt nhiều việc hơn!

Hết lần này tới lần khác... cô ngoại trừ biến tính, đại khái không còn cơ hội gì.

“Cô...” Nghe được lời nói xỏ xiên của cô, trong nháy mắt anh hóa đá. Xem ra thái độ của cô đã vượt xa tình huống có thể lường trước được...

“Anh tha thứ tôi đi! Tôi không phải nói anh không tốt, nhưng mà tôi thật sự đã quên...” Kỳ Trần đem công phu dỗ em gái mình ra dỗ đàn ông. Hẳn cũng có tác dụng?

Từ Trọng Hi mím môi mỏng, yên lặng chăm chú nhìn cô, không có trả lời.

“Tôi biết hơi thái quá, buồn cười, nhưng anh nói một câu đi?” Nửa vời như vậy, làm cho cô chờ đợi lo lắng sao?

“Em cũng biết rất buồn cười?” Hừ lạnh một tiếng, trong lòng của anh rất không thoải mái, quyết định lên tiếng hỏi, “Em thường quên chuyện cùng đàn ông ở trên giường sao? Như vậy làm bị thương nam tính tự tôn của anh!”

“Tôi van anh! Cái gì gọi là thường quên?” Mãnh liệt trợn trừng mắt, cô quyết định nói rõ ràng, “Trước tối hôm qua tôi còn trong trắng mà? Anh muốn tôi thề trước tượng Chúa Jesus đằng sau lưng anh không?”

Liều mạng trừng anh, Kỳ Trần chỉ kém không dùng lực đập bàn thanh minh, mạnh mẽ chỉ về hướng Chúa Jesus chịu khổ Thập Tự Giá [] treo ở trên tường phía sau anh. Hiểu lầm kia nếu như không nói rõ, cô sẽ bị coi là hàng nát ai cũng có thể làm chồng!

“Không cần thề, tôi chỉ muốn...” Từ Trọng Hi nhìn cô gái kỳ lạ đang muốn thề trước mặt, đột nhiên cảm thấy cô rất đặc biệt.

Cô gái như vậy có mấy đàn ông tiêu thụ được? Khí thế liều lĩnh này liệu có mấy người có thể thắng được cô?

Theo đuổi cô, chắc chắn rất có tính khiêu chiến?

“Như thế nào?” Lời nói sao mới nói một nửa liền ngừng? Anh rốt cuộc muốn dọa ai, cô trừng anh.

“Đàn ông thích em chỉ có tôi, em chỉ có thể thuộc về tôi, cứ như vậy đi.” Vòng vo một hồi, anh quyết định không nói nhiều, giảo hoạt nói dối lừa gạt chuyện Kỳ Trần nghĩ là thật.

Nghe lời nói như thế của một tên đàn ông..., lông mày Kỳ Trần nhăn lại.

Cho dù bọn họ đã ăn nằm trên giường một lần, cô cũng không thể thuộc về anh?

Huống chi, cô đã quên hết tất cả.

Sao nói người đàn ông của cô chỉ có thể là anh? Anh chàng này có nằm mộng hão huyền hay không? Cô gái lên giường với anh một lần, liền thuộc về anh?

Vụ buôn bán này không phải quá lời sao? Mới nổ pháo lần thứ nhất, liền có thể lừa gạt cô gái choáng đầu vì anh?

Được rồi, mặc dù anh đẹp trai như Kim Thành Vũ, cô vẫn muốn nói những cô gái choáng đầu vì anh tuyệt đối không bao gồm cô, xin không cần tính cô vào.

Cô – Kỳ Trần là thuộc về chính mình!

3. Chương 3

“Thầy Từ tìm tôi tới còn có chuyện gì sao?” Lười phải đáp lại anh chỉ theo ý mình, Kỳ Trần quyết định chuyển đề tài.

Thái độ cô bây giờ là tính toán ăn xong, lau miệng bước đi, không muốn trả tiền sao? Từ Trọng Hi chăm chú nhìn cô.

Thời đại bây giờ thật sự thay đổi! Hiện tại vô tâm không tim không phổi là con gái...

Hiện tại cô không muốn dính dáng gì đến chuyện tối hôm qua nữa, cho dù có từng long trời lở đất nhưng cũng đều qua rồi! Cứ như vậy đi?

“Làm sinh viên trợ giảng giúp tôi chuẩn bị tài liệu cho sinh viên.” Rất tốt! Cô muốn nói việc chung, anh cũng luôn có cách giữ cô trong phạm vi thể lực của anh.

“A...” Sinh viên làm việc này đều do phòng giáo vụ chỉ định, huống chi cô cũng không nợ tiền.

Anh nên đề nghị việc này với chủ nhiệm phòng giáo vụ, để cho phòng giáo vụ ra thông báo, chờ đợi sinh viên có thành tích thích hợp đến hưởng ứng lệnh triệu tập, rồi phòng giáo vụ mới sàng chọn, sau mới phân về phòng làm việc của anh, đây mới là trình tự chính xác... Nào có chuyện tự mình quyết định là ai? Tiền lương do anh phát sao?

Cô liếc người đàn ông tùy hứng làm bậy này, có chút không phản bác được.

“Tôi chỉ đến đây dạy thể trong hai tháng, không rảnh dựa theo trình tự bình thường! Cô cứ đồng ý đi đã, tôi sẽ nói lại với phòng giáo vụ, như vậy là được rồi!” Anh tìm sinh viên trợ giảng không cần nhiều phiền toái như vậy! Liếc trả cô một cái, kín đáo chế nhạo cô sao bây giờ lại muốn giữ đúng quy củ.

“Tôi không rảnh...” Tan học còn phải luyện cầu...

“Hắc! Chúng ta quen nhau như vậy rồi, em không thể nào không giúp đỡ nha?” Từ Trọng Hi thuận tay ôm eo Kỳ Trần, hơi thở từ trên cao đi xuống nhẹ thổi bên tai cô, cảm giác vô cùng thân mật, cũng làm cho thân thể Kỳ Trần không tự chủ được run rẩy.

“Được được được... Tôi đồng ý. Nhưng ở trường học không được động tay động chân.” Nếu bị nhìn thấy sẽ gặp phiền toái.

Thật sự sợ anh rồi! Từ trước đến nay cô đã quen cùng nam sinh xưng anh gọi em, chưa từng bị đàn ông dựa gần toàn thân liền không được tự nhiên... Nhưng người đàn ông này quả nhiên rất khủng bố...

Kỳ Trần liếc mình gạt tay, muốn đuổi anh ra xa một chút.

“Chặc chặc... Ngay từ đầu em nên đồng ý, chẳng phải không có việc gì rồi?” Thấy đạt tới mục đích, Từ Trọng Hi vui vẻ buông eo cô ra, cất tiếng cười to.

“Anh chọc ghẹo tôi?” Cô nhướn đuôi lông mày, có chút không vui.

“Nào có chuyện này? Em chịu giúp tôi, tôi thật sự rất cao hứng.”

Nắm vai cô, anh vỗ nhẹ xuống.

Động tác của Từ Trọng Hi dường như tương tự với những người bạn nam khác của cô, xem cô như anh em.

Trong lòng cô có cảm giác hơi kỳ lạ... Rồi lại không nghĩ ra được nguyên nhân chủ yếu.

“Được rồi! Anh đã biết công việc này như thế nào... Vậy anh cứ nói đi.” Chần chờ một hồi, lý trí thắng, Kỳ Trăn lại không muốn trở mặt với đàn ông bắt được ‘nhược điểm’ của mình, vẫn quyết định giúp anh, tạm làm sinh viên trợ giảng cho anh.

“Thật tốt quá! Đây là thời khoá biểu của tôi...” Nhanh chóng đem thời khoá biểu phòng giáo vụ sắp xếp cho anh ném cho Kỳ Trăn, quay trở lại máy vi tính, bận rộn triển khai công việc của mình... Đem nghiệp vụ hành chính đó ném cho trợ lý làm một buổi, loại việc này anh mà làm luôn thì phòng làm việc bao giờ mới đóng cửa đây.

Thật ra không phải anh không làm... nhưng đã đến, thì làm đi.

A, cũng không phải hoàn toàn không có chỗ tốt nha!

“Chắc, thật sự là...” Kỳ Trăn tiếp nhận thời khoá biểu đàn ông quăng ra, phát hiện anh cần sinh viên trợ giảng là có nhu cầu thật sự, thì không có phản cảm như vậy.

“Thuận tiện pha cho tôi một ly cà phê.” Bảo sinh viên trợ giảng làm, từ Trọng Hi ‘sai bảo’ Kỳ Trăn cũng cực kỳ tự nhiên.

“Gi...” Người nọ là như thế nào?

Vốn muốn chửi anh một phen, nhưng dường như anh bận rộn nhiều việc, dạn dò xong, liền chuyên tâm nhìn vào màn hình máy tính, đầu cũng không ngẩng, hai tay không ngừng gõ bàn phím, hình như đang gửi thư gì, loay hoay làm việc rất hăng say.

Ừ, cô đồng ý với câu nói – người đang nghiêm túc làm việc rất quyến rũ.

Quên đi! Không thèm tính toán với anh. Kỳ Trăn quyết định pha cà phê trước, sau lại kiểm tra đối chiếu thời khoá biểu của anh cùng bên ngoài, giúp anh lập ra lịch làm việc với tất cả sinh viên trong ban...

Những việc này thật sự rất vụn vặt...

Nếu không nể mặt anh, cô cũng chả thèm làm!

Chủ nhật trong văn phòng giáo sư lan toả hương cà phê nồng đậm.

Kỳ Trăn pha cà phê rất chuyên nghiệp, lại mở nhỏ âm thanh nhạc nhẹ làm lòng người cảm thấy trầm ổn, hỗ trợ suy nghĩ, hoàn cảnh hưởng thụ như vậy làm cho tâm tình Từ Trọng Hi vui vẻ đến muốn bay lên bầu trời.

Anh nhận lời bạn thân làm thầy giáo dạy thể cũng là bởi vì trong này có trang thiết bị tốt, mỗi thầy giáo đều có một văn phòng riêng bốn mét vuông, rất nhiều tài nguyên riêng biệt không phải dùng chung với các thầy giáo khác, lúc này anh đang sáng lập sự nghiệp, rất cần loại không gian miễn phí này.

Thêm vào đó có thể nhờ học sinh ưu tú trợ giúp dạy học...

Tâm tình của anh thật sự thoải mái đến nỗi muốn khẩn cầu Bồ Tát để anh bạn thầy giáo kia không cần trở về sớm, để cho anh dạy thể hẳn một học kỳ!

“Tiểu Trăn? Hôm nay anh không về nhà ăn cơm.” Kỳ Hi vừa làm xong việc, đi qua phòng làm việc của thầy giáo dạy thể, thuận tiện thăm dò và dạn dò em gái.

“Ừ, a?” Không ngờ Kỳ Hi đột nhiên hiện thân, làm Kỳ Trăn đang phân loại giấy tờ sững sờ. Từ Trọng Hi đang vui sau màn hình, cũng không hề di động thân thể, chỉ đem tầm mắt chuyển đến trên mặt Kỳ Trăn.

“Em không cần phải vội chạy về nhà nấu ăn, cứ như vậy đi.” Kỳ Hi hình như là cố ý đến đây dạn dò Kỳ Trăn, nói một lát, liền vội vã đi.

“Vì sao anh không về nhà? Anh muốn đi hẹn hò?!” Kỳ Trần bỏ công việc trong tay xuống, vội vội vàng vàng chạy đuổi theo.

“Chỉ là... có chút việc muốn làm.” Kỳ Hi mỉm cười, cũng không trực tiếp trả lời câu hỏi của em gái.

“Ah! Bất mí một chút đi, làm cái gì vậy?” Kỳ Trần chưa biết rõ, cố hỏi chưa đến tận cùng chưa chịu thôi.

“Ha ha, có chuyện tốt, về kể cho em nghe sau. Hiện tại giữ bí mật đã!” Kỳ Hi lên tiếng nói, nghe rất vui vẻ.

Không nói hả? Chẳng lẽ anh cho rằng cô thật sự không biết anh muốn đi ra ngoài với ai sao?

“Hừ! Cùng chị dâu ra ngoài làm sao có chuyện tốt?” Kỳ Trần ném ra một câu chua lèm, lại vội vàng chạy về chỗ ngồi của sinh viên trợ giảng.

Không nói thì không nói, hiện tại cô cũng biết hết!

“Vậy nên em trở mặt lải nhải?” Thấy em gái không vui, Kỳ Hi hơi ngại, chỉ mới đi được vài bước quay đầu lại xem sắc mặt của cô có vẻ dò xét.

“Em nào có không vui?” Kỳ Trần nín thở nghiêm mặt, đường cong đẹp trên mặt có vẻ hơi cứng ngắt, “Em chỉ cảm thấy công phu biểu diễn của anh rất tệ, rõ ràng biết em cũng biết anh ra ngoài với ai, còn bày đặt giả vờ thần bí, không hề có chút thành ý nào!”

Cổ tình thoải mái nói xong, cô còn cố ý vẫy vẫy tay tỏ vẻ khinh thường.

“Gi... Anh cũng thẹn thùng mà!” Thấy thái độ em gái không sao, Kỳ Hi mới thành thật trả lời.

“Vậy anh còn không mau đi? Để cho người ta chờ quá lâu thì không tốt đó!”

Kỳ Trần ngồi ở trên ghế máy vi tính, dùng ánh mắt trêu chọc nhìn anh.

“Cũng đúng! Vậy em chuyên tâm làm việc nha.” Kỳ Hi nhìn đồng hồ trên tường, phát hiện thời gian hẹn hò sắp đến rồi, dặn dò xong Kỳ Trần, liền nhanh chóng rời đi.

Vốn không khí đang xôn xao sau khi Kỳ Hi đi xa, trong nháy mắt, lạnh xuống.

“Chặc chặc... Giống như không có người xem tôi còn sống!” Từ Trọng Hi ngồi ở trước máy vi tính, đột nhiên đuổi mạnh lưng ghế.

“Sao lại nói như vậy?” Kỳ Trần lạnh lùng liếc anh.

“Không nói như vậy, bằng không nói như thế nào?” Từ Trọng Hi như đọc khẩu lệnh, nói chỉ ở bề ngoài..., lại không khiến Kỳ Trần hồi phục.

Cô không yên lòng sửa sang lại hồ sơ trước mặt, mặt không thay đổi nhìn không ra có phản ứng đặc biệt gì.

Mà Từ Trọng Hi cũng không gấp, dù sao việc của cô rất nhiều, căn bản không có thời gian nhiều chuyện, trước hết bình tĩnh làm việc.

Trong lúc nhất thời, phòng làm việc an tĩnh ngoại trừ nhạc nhẹ ra, không có tiếng vang dư thừa gì.

Trong lòng vốn đang vững vàng của Kỳ Trần lại bắt đầu nôn nóng, bất kể thay đổi vị trí thế nào, câu chữ trước mắt thật giống như biết nhảy, không vào được mắt của cô.

Giống như sâu róm, vụn vụn nửa giờ, cô rốt cục nhìn không được...

“Thầy Từ, tôi có việc... muốn rời đi trước. Có thể chứ?” Kỳ Trần rốt cục đóng lại hồ sơ, không kháng cự lại tâm tình của cô nữa.

Nếu tiếp tục ở đây, cũng sẽ không làm thêm được gì, tốt nhất về nhà ngủ.

Ngủ không được, đi chạy bộ cũng tốt... Dù sao chỉ cần làm mình mệt mỏi, mặc kệ khổ sở hay thương tâm như thế nào đều có thể để ra sau lưng...

Cô cũng sẽ không thèm nghĩ đến hình ảnh Kỳ Hi và Kiều Ngả Kim lén ở chung.

“Em biết thầy giáo Kỳ hẹn hò ở đâu không?” Hiểu được phản ứng của Kỳ Trăn, anh không đáp hỏi lại.

“Không biết!” Trầm mặc trong chốc lát, cô mới đáp lại.

“Vậy em xin nghỉ thì làm được cái gì? Trở về cũng tiếp tục nghĩ sao?!” Từ Trọng Hi thả con chuột máy tính trong tay ra, xoa xoa mí mắt nặng nề.

Thật là như vậy! Nhưng cô cũng không nói dối, ngồi tiếp ở chỗ này cũng không làm được chuyện gì.

Kỳ Trăn không hiểu người đàn ông trước mắt này làm sao có thể hiểu cô như vậy, nhưng hiện tại cô rất buồn bực, cũng không còn khí lực nguy trang như không có việc gì, chỉ tiếp tục trầm mặc.

“Đi thôi! Tôi đưa em đi chơi, làm cho em vô cùng vui vẻ, em sẽ quên chuyện không vui thôi.” Tắt máy vi tính, Từ Trọng Hi đưa ra lời mời mê người.

“Đổi với tư cách, địa vị của chúng ta...” Không thích hợp... Bị bắt gặp đi chung...

Anh biết rõ bản khoản của Kỳ Trăn, cười mở cười to, “Đừng lo lắng! Chỗ riêng tư, không phải ai cũng có thể đi vào.”

Như vậy sao? Thật sự rất mê người rồi!

Kỳ Trăn nhếch mũi, khoe miệng vẽ ra độ cong hoàn mỹ, bắt đầu suy tính đối với đề nghị của Từ Trọng Hi.

“Đi thôi đi thôi – hôm nay có rượu hôm nay say, tâm tình không tốt phải đi chơi suốt đêm, bảo đảm em sẽ quên hết phiền não!” Từ Trọng Hi như ác ma, dường có thể lý giải phiền muộn nói không nên lời của Kỳ Trăn, khuôn mặt tuấn tú tràn đầy nụ cười sáng lạn, trong miệng nói lời ngon tiếng ngọt không lo không ăn mòn lòng người... dụ dỗ Kỳ Trăn, đi ra quỹ đạo hằng ngày.

“Ra khỏi trường học, chúng ta cũng không còn là thầy trò?” Trước khi ra ngoài giao hẹn thẳng, đỡ phải đã ra ngoài còn phải nhìn mặt anh làm việc.

“Đương nhiên! ‘Gi—ao tình’ của chúng ta không giống người bình thường.” Võ mông đẹp của cô, tựa hồ đang nhắc nhở bọn họ từng có tình nghĩa ‘ngủ’ qua một giấc.

“Ai! Cái anh này...” Cô tức giận lườm anh một cái, lại phát hiện khuôn mặt tuấn tú tràn đầy mỉm cười đắc ý sau khi thực hiện được trò đùa, anh rõ ràng biết rõ cô sẽ làm phức tạp, nhưng anh vẫn rất thích.

Kỳ Trăn trăm phần trăm xác định người đàn ông trước mắt này thật sự là quỷ ngậy thơ!

Nhưng cô lại cảm thấy cùng anh ở chung rất nhẹ nhàng, không có áp lực, đương nhiên cũng sẽ không có sâu muộn... Cùng anh ra ngoài trở thành việc đáng có thể chờ mong.

“Đi thôi.” Từ Trọng Hi rút chìa khóa ra, giọng điệu thoải mái.

“Ừ.” Kỳ Trăn gật gật đầu, nhanh chóng đem toàn bộ đồ trên bàn bỏ vào ngăn kéo.

Chuyện ngày mai, ngày mai tính là tốt rồi. Hiện tại cô nên nghĩ đến chuyện vui vẻ trước mắt... Như vậy có rất tham lam không?

4. Chương 4

Nhạc jazz tràn ngập phong cách nước ngoài đang truyền phát trong phòng...

Kỳ Trăn ngồi bên cạnh quầy bar, vừa uống bia, vừa nhìn người ta chém giết trên bàn đánh bida.

Từ Trọng Hi cầm gậy đánh, nhắm vào một trái bida cuối cùng, vô cùng phong độ đánh bida vào lỗ, bida mẫu [trái bida màu trắng] vẫn còn yên ổn ở lại mặt bàn.

Bida vừa vào lỗ, tiếng vỗ tay vang lên bốn phía, bởi vì anh lại thắng đối thủ một ly bia...

“A! Cao thủ.” Đối thủ của anh có vẻ không biết làm gì nữa, nhún vai với người bên cạnh, không phải mình đánh dở, mà là đối phương đánh quá hay!

“Không sao! Cám ơn, cám ơn.” Sau khi anh lưu loát giải quyết xong một ván khó, liền gác gậy đánh bida tránh sang bên cạnh, không đánh nữa.

“Sao không chơi nữa?” Từ Trọng Hi ngồi bên cạnh Kỳ Trấn, Kỳ Trấn đang ở bên cạnh xem cuộc chiến mỉm cười.

“Tôi van anh! Trình độ tôi thuộc đẳng cấp nhà trẻ, sao so với anh được? Xuống dưới để bị đánh te tua sao.” Có thể đánh đụng bida hay không nhìn thì biết, cũng không cần căng giọng, cô còn đang thuộc đẳng cấp sơ học, sao chơi lại người đánh bida giỏi này? Làm trò cười cho người ta sao.

“Chỉ đánh bida chơi mà thôi! Nghĩ nhiều như vậy làm gì?” Anh há to mồm, nhấp một hớp bia, cảm giác mát từ miệng đến tim phổi rất tốt.

“Bên cạnh nhiều người đang nhìn như vậy, sẽ làm tôi suy nghĩ nhiều.”

Cô cũng không muốn làm động vật đầu tiên trong vườn thú.

Lúc trước, hai người ở trên bàn bida, đánh rất vui, không nghĩ tới người quan sát càng tới càng nhiều...

Bởi vì người đàn ông bên cạnh cô rất thần kỳ, mặc kệ trái bida ở chỗ nào trên bàn, anh đều có biện pháp đánh bida vào lỗ... Rõ ràng hai người nhàm chán, đùa giỡn bàn bida, rước lấy một đồng người rảnh rỗi quan sát.

Cũng là bởi vì như vậy, Kỳ Trấn mới vứt gậy đánh bida xuống không chơi nữa.

Cô không chơi, Từ Trọng Hi đành phải chơi với người đòi khiêu chiến, người thua mời người thắng uống bia, trong nháy mắt đã thắng ba ly rượu.

Người chơi bida không uống, Kỳ Trấn thuận tiện ngồi ở một bên treo miến chiên bài, cô vừa nghe âm nhạc, vừa uống bia, hưởng thụ thân sắc hâm mộ những người khác phóng tới... Hi, uống miến phí đây này! Ai bảo cô đi ra ngoài với vua bida?

Tâm tình mờ mịt không vui vào buổi chiều ở văn phòng giáo sư sớm không còn, anh không hỏi cô vì sao tâm tình không tốt, chỉ mang cô ra ngoài chơi, lại làm cho cô vui vẻ đến quên hết phiền não...

Cô yêu cảm giác này!

“Chúng ta xuống dưới khiêu vũ.” Từ Trọng Hi như vua, cầm tay Kỳ Trấn cùng một chỗ vui vẻ.

“Tôi không biết nhảy...” Cô chưa từng cùng đàn ông khiêu vũ!

“Tùy tiện uốn éo là được.” Mặc kệ Kỳ Trấn kháng nghị, anh nắm lấy tay cô, đưa cô đến một góc, muốn cô thả lỏng, lắc lư thân thể theo âm nhạc.

“Ai... Tôi lại nhảy không hay, tìm tôi làm gì?”

Trong miệng phàn nàn, nhưng không thật sự cự tuyệt, cùng anh cử động.

Ai bảo bọn họ đi chung?

“Em ra ngoài với anh, không tìm em thì tìm ai?” Anh đáp lại việc này như chuyện đương nhiên, hai tay ôm eo cô, ôm cô cực kỳ gần gũi, thân mật nhảy điệu kè mặt.

“Cái gì, nói như anh rất không có thành ý...” Kỳ Trấn miệng nói ghét, nhưng vẫn đặt tay trên cổ của anh, đáp lại tình ý của anh, trong tiếng nhạc du dương vũ động thân thể của cô.

“Muốn như thế nào mới có thành ý? Em nói đi, em nói đi?”

Từ Trọng Hi nhẹ giọng hỏi thăm bên tai của cô, giọng điệu lại có vẻ ám muội, bởi vì hai người quá gần nhau, hơi thở đàn ông nhẹ thổi tóc cô, dẫn tới một sự tê dại nơi thân thể cô.

“Không có! Được rồi, xem như anh có thành ý ... Không cần dựa gần nữa...” bám vào người anh, cô cười to.

“Như vậy chưa rõ ràng! Rất cuộc là có thành ý, hay là không có thành ý...” Tuy trong miệng phàn nàn, nhưng đáy mắt lại mỉm cười.

Anh thích xem bộ dạng cô cười đến thoải mái như vậy...

Khuôn mặt “phải chết không sống” buổi chiều, xấu muốn chết!

“Từ Trọng Hi, tôi nói anh thật sự rất có thành ý.” Kỳ Trăn thiết tình thành ý trả lời.

“Vậy em phải cao hứng một chút, anh mới biết được thành ý của anh rất cuộc có cảm động em hay không.” Chăm chú ôm, giống như có thể nghe được trống ngực tim đập lẫn nhau.

“Biết rồi!” Kỳ Trăn nhắm lại hai mắt, cả người dính trên người anh, tóc dài đen nhánh theo hai người đong đưa mà lay động, vô hạn phong tình.

Trong mắt người khác, bọn họ thật sự là một cặp yêu nhau rất xứng đôi!

Hai người ngoại hình tương xứng dây dưa trên hành lang.

“Anh không cần, anh không cần như vậy...” Kỳ Trăn thở phì phò, không ngừng giãy dụa.

Hai người quấn gi—ao một chỗ, phân không rõ rốt cuộc là tay ai ôm cổ ai, tay ai duỗi đến trong quần áo ai.

Thật sự là quá tệ rồi! Như vậy quá hỗn loạn...

Cô không rõ rốt cuộc là sự thật, hay là trong mơ? Lại đang nằm mộng sao? Lặp lại mộng say rượu...

“Không cần phải như vậy, vậy muốn loại nào?” Từ Trọng Hi tôn trọng ý tứ người con gái, hôn tiểu yêu tinh trong ngực thật sâu, vừa thở hỏi thăm, cánh môi nóng lên của anh không chút khách khí liếm hôn tai, vành tai, lại thông thả kéo dài đến cổ cô. Nhiệt độ toàn thân cô không ngừng tăng cao, trên trán chảy ra mồ hôi.

“Ai! Phải nói mấy lần? Bị người ta thấy làm sao bây giờ? Tôi sẽ bị thối...” Lý trí còn sót lại trong đầu làm cho cô phát ra tiếng, lại có vẻ suy yếu.

“Hai chúng ta lẫn lộn cả ngày, hiện tại mới lo lắng bị người ta thấy có thể quá muộn rồi hay không?”

“Muộn cái đầu anh!” Không thể thoát khỏi người đàn ông cố tình dây dưa này, qua nửa ngày, Kỳ Trăn mới ấp úng mở miệng, “Tôi, tôi không nên ở chỗ này...”

“Không nên ở chỗ này? Ok!... Trong này được không?” Từ Trọng Hi sớm đã đoán trước, vươn một tay ra, xoay chuyển tay cầm một cái cửa, dưới tình huống Kỳ Trăn không thể đoán trước, hai người đã ngã vào trong một phòng ánh sáng không rõ, tiếp tục ôm hôn.

“A! Trời...” Không ngờ tới tên đàn ông gi—an trá còn có chiêu này, Kỳ Trăn phát ra tiếng sợ hãi.

Sau khi lên vào, Từ Trọng Hi tiếp tục đặt Kỳ Trăn ở mặt sau cánh cửa, cúi đầu hôn cô.

Động tác lưu loát đóng cửa lại, cũng mang đi ánh sáng còn lại trong phòng, thoáng chốc, Kỳ Trăn chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh hắc ám, chỉ có thể dùng công năng thị giác thể nghiệm chuyện đang tiến hành.

“Ừ... A...” Từ Trọng Hi không ngừng nhẹ mỗ cô, môi khiêu khích dây dưa với lưỡi của cô, trao đổi nước bọt trong miệng cả hai.

“Chúng ta như vậy...” Kỳ Trăn nặng nề thở, đầu tiếp tục hỗn loạn.

“Như thế nào?” Cảm giác cô gái nhỏ còn đang hoang mang chưa tình nguyện, Từ Trọng Hi không buông tha tiếp tục các chiêu số hấp dẫn, môi cực nóng dờ đi cổ của cô, tinh tế gặm cắn.

Tình triều lạ lẫm quay cuồng trong người, cô thở dốc càng ngày càng mất trật tự, thân thể cũng mất đi lực đạo chèo chống.

“Anh rất đáng giận!” Kỳ Trần thấp giọng phàn nàn.

Tư thế vốn đang đứng thẳng của cô, ngược lại đã biến thành tựa trên ván cửa, mà tay chống đẩy đổi thành leo lên, nắm chặt vai Từ Trọng Hi.

Đáng giận! Cô đã đứng không vững nữa.

Bên môi tràn đầy nụ cười sáng lạn, anh thấp giọng chỉ đạo, “Thả lỏng...” Vén cao áo sơ mi của cô, ngón tay thô ráp nhẹ nhàng mơn trớn da thịt non mịn của cô.

Quả nhiên, khi anh thong thả dụ dỗ, cảm giác được người dưới thân khẽ run rẩy, cùng với tiếng rên rỉ bị đè nén cô không chế không nổi truyền đến.

“Thoải mái một chút, chúng ta có chuyện cần làm... rất đáng hưởng thụ!”

“Ừ a... Tốt nhất là rất đáng hưởng thụ...” Đối với việc lần trước, không có nửa phần trí nhớ, lúc này đây, cô thật sự khấn trương.

Hết lần này tới lần khác, đại sắc lang này chính là một bộ không có việc gì...

“Chờ một chút em sẽ thấy cảm giác rất tuyệt! Từ nay về sau bảo đảm em sẽ quần quít anh đòi muốn!” Từ Trọng Hi kéo ra một chút khoảng cách, làm cho đôi tròng mắt quen trong bóng đêm có thể trông thấy ánh sáng, cũng làm cho cô gái nhỏ thấy biểu lộ trên khuôn mặt tuần tú của anh.

“Hừ! Tốt nhất là như vậy.” Đối mặt việc anh tự biên tự diễn, cô chỉ có lạnh lùng kêu rên đáp lại.

“Đừng như vậy, vui vẻ một chút!” Một tay vòng chặt eo Kỳ Trần, tay kia nâng cằm của cô lên, muốn cô hoàn toàn thừa nhận nụ hôn của anh, tâm tình của anh...

Anh cho rằng cô nên cùng anh, say mê hoà hợp trong không khí ở chung của hai người.

Hôn nửa ngày, anh mới nhẹ nhàng buông Kỳ Trần ra, từ cửa sổ u ám thoáng xuyên qua ánh sáng, anh thấy mắt Kỳ Trần đã nhiễm lên màu sắc xinh đẹp.

So với đêm còn thâm trầm một ít, so với sáng sủa ngày thường mịt mờ hơn chút, so với hữu tình còn nặng hơn một chút màu sắc...

Quan trọng hơn là, là anh nhiễm lên cho cô.

Anh cảm thấy rất vui vẻ.

Anh phát hiện mình không biết bao giờ đã yêu mỹ nữ tóc dài cá tính này, trước kia anh chưa bao giờ phát giác...

Giờ phút này chăm chú ôm chặt cô, anh mới ý thức được tâm ý của mình.

5. Chương 5

“Tôi không có... Không vui!” Hai tay vòng ở cổ Từ Trọng Hi, giọng điệu Kỳ Trần hơi có vẻ hoang mang, cùng một chỗ với anh, cảm giác rất tốt...

Cho nên, động tác thân mật này cũng không phải không cho cô cảm thụ không tốt, trong lòng ngược lại có chút chờ mong.

Ý thức được sự thật này, mới khiến cho cô thẹn thùng...

Khi Từ Trọng Hi mở hôn như chuồn chuồn lướt nước không ngừng vào mắt, mũi, gò má, môi tới xương quai xanh, cổ của cô, không khí đã ngọt ngào đến mức Kỳ Trần không cách nào không chế đầu của mình, không ngừng suy nghĩ hình ảnh hai người trần truồng quần nhau...

“Chuyên tâm chút! Chỉ có thể nghĩ tới anh.” Đánh mông đẹp của cô, muồn trong đầu của cô bây giờ chỉ có anh.

“Được rồi... chỉ là...” Vốn muốn khiếu nại, nhưng đôi môi du đãng ở trên người cô lại lần nữa phong bế miệng của cô, làm cho cô mất đi cơ hội phát âm.

Thật vất vả đợi ôi lưỡi đạt được tự do, hai người đã qua một hồi thiên toàn địa chuyển, nằm lãn trên giường.

“Hô! Anh thật nặng...” Kỳ Trần bị đặt ở dưới thân, thở phì phò, nhỏ giọng phàn nàn.

“Em phải quen với thể trọng của anh.” Từ Trọng Hi hôn nhẹ trên trán của cô, xoay thân thể sang bên cạnh, để cho áp lực của cô gái nhỏ dưới thân không cần phải lớn như vậy.

“Hừ! Vì cái gì không phải anh quen với thể trọng của tôi?” Kỳ Trần nhướn lông mày đẹp, không cam lòng yếu thế hỏi lại.

Quả nhiên giống như tưởng tượng của anh, cô gái nhỏ này rất đặc sắc... Nhưng, rất hợp dạ dày của anh.

“Có thể, hiện tại em muốn ở trên sao? Anh không ngại.” Từ Trọng Hi anh có thể duỗi có thể co, làm tiểu đàn ông vì người con gái mình thích, anh không sao cả.

“A...” Nghe đáp án như thế, Kỳ Trần trợn tròn mắt.

Cô lại không có kinh nghiệm thực chiến khác, leo lên muốn làm gì? Lần đầu tiên duy nhất cùng anh, cô căn bản chính là say đến bất tỉnh nhân sự...

Chẳng lẽ, muốn cô leo lên cùng anh chơi đánh ngã sao?

Gượng cười nửa ngày, Kỳ Trần mới chủ động vươn tay cởi cúc áo Từ Trọng Hi, “Lần sau lại đến lượt tôi thì tốt rồi, lần này cho anh mặt mũi! Anh trên.”

“Em thật sự không muốn ở trên sao?” Anh khê cười, cúi đầu liếm hôn vành tai cô, “Anh thích người con gái không có mặt mũi đáng nói, độ phối hợp rất cao...”

Tiếng cười kia giống như đang cười nhạo cô sẽ không cảm giác... Trong nháy mắt, khuôn mặt cô nóng hổi như trứng ốp lết ...

“Anh rốt cuộc muốn làm hay không? Không cần..., tôi muốn về nhà!” Cứng rắn phản bác, Kỳ Trần cố gắng đẩy lồng ngực Từ Trọng Hi ra.

“Đừng nóng giận, anh chỉ hy vọng em vui vẻ mà thôi.” Thấy đôi mắt hơi tức giận của cô gái nhỏ, Từ Trọng Hi nở nụ cười, không đợi cô nói, bàn tay to bên ngoài quần áo lại bắt đầu xoa nắn những bộ phận mẫn cảm của cô, làm cho nhiệt độ cao trên mặt cô không cách nào giảm xuống.

Tôi van anh! Cô cũng không phải ngu ngốc. Cô nam quả nữ tại câu lạc bộ tư nhân vui đùa, uống rượu, nhảy kê mặt, rất nhiều trình tự cũng làm cho cô biết sắp đến xảy ra chuyện gì.

Nếu như cô không thích, đã sớm vụng trộm chuồn mất, còn có thể cùng anh làm cho đến bây giờ? Nói thật ra, đối một người đàn ông duy nhất đã từng trên giường, không hề có ấn tượng, cũng rất thần kỳ, thật vất vả bắt được cơ hội này, thật tốt để học tập!

“Tôi lại không nói tôi không vui... Không vui cũng không tới đây với anh...” Kỳ Trần thở phì phò, bên cạnh thay Từ Trọng Hi cởi quần áo.

Hôm nay cô quyết định học tập thật tốt cấu tạo thân thể của anh, tuyệt đối sẽ không quên.

“Khuya hôm nay cũng vui mừng sao?” Đàng gái đã nói như vậy, vậy anh cũng không cần khách khí, Từ Trọng Hi cũng nhanh chóng đem cổ áo mở ra của cô giật xuống, cởi bỏ cài trước của áo ngực, thuận thế làm cho bộ ngực đầy đà thoát khỏi trời buộc, lác lư trước mắt anh.

“Ừ... Vui vẻ!” Cô thành thật gật đầu, chỉ cần có thể khiến cô ném Kì Hi lên chín tầng mây, cô sẽ cảm thấy vui vẻ.

“Anh sẽ khiến em vui sướng hơn! Tin anh đi.” Ở bên tai cô bỏ ra lời thề đường mật.

Không đợi gì—ai nhân hồi phục, lòng bàn tay trực tiếp bao trùm hai vú đã đứng thẳng, bừa bãi xoa nắn, suồng sã tứ phía tại trên người cô giường oai...

Vú của cô đã nở, đứng thẳng, nhưng anh vẫn chưa chịu đình chỉ.

Phút chốc, Từ Trọng Hi cúi đầu xuống, hai tay nắm lấy đầu vú, bắt đầu thay phiên trên nụ hoa mềm mại, phóng dăng hút.

Trong khoảng thời gian ngắn, Kỳ Trấn không biết nên phản ứng như thế nào, thì ra bọn họ trải qua chuyện làm cho người thẹn thùng như vậy, trong lòng tuy e sợ, nhưng bản năng thân thể phản ứng lại nói cho cô biết nên tiếp tục nữa... Bởi vì tứ chi bách hài của cô đã bị ngọn lửa tình nóng bỏng thiêu đốt lên.

Trong cơ thể có nỗi đói khát không hiểu phun lên... Dưới bụng có dòng khí nóng không ngừng tuôn ra...

Tuy anh vuốt ve cô như vậy, đã khơi dậy dục vọng giấu trong cơ thể cô, nhưng cô không muốn làm cho anh quá đặc ý, cho rằng cô đã vì anh ý loạn tình mê, cho nên cô chủ động trèo lên người đàn ông, hôn môi mỏng của anh, xảo diệu khiêu khích, rồi lại không cho anh tận hứng...

Anh biết được một sự kiện, thả lửa, phải trở về thu thập.

Từ Trọng Hi cũng không cô phụ Kỳ Trấn chủ động phóng ra, trực tiếp đem thân hình giãy động chăm chú áp chế dưới thân, chiếm lấy cảm của cô, chụp lên môi của cô.

Kỳ Trấn mới miễn cưỡng không phát ra tiếng rên rỉ e lệ thống khổ không tự chủ bật ra.

“Em thật sự là khắc tinh của anh!” Tuy biết ý đồ cô khi chủ động, nhưng Từ Trọng Hi vẫn say mê hành vi cô khiêu khích mình, cực kỳ vui vẻ.

Tay của anh trơn nhập giữa hai chân của cô, xuyên qua khu rừng đen rậm rạp, trực tiếp tìm hoa hạch của cô, thăm dò hoa kính u ám mềm mại.

Cô trơn ướt làm anh biết cô đã chuẩn bị tốt tiếp nhận anh tiến vào.

Anh đem hai chân của cô dang ra đặt trên ngực mình, lại chế trụ mông đẹp của cô, làm cho cứng rắn của anh thông thả tiến vào dững đạo hẹp của cô.

Tứ chi tiếp xúc như vậy thật sự làm cho người ta rất thẹn thùng, nhưng lại có cảm giác thân mật tột đỉnh giữa hai người...

Giờ phút này không chỉ có thân thể dừng lại, ngay cả tâm linh của bọn họ cũng đã hòa hợp làm một.

Cảm giác như vậy làm cho Kỳ Trấn kích động...

Cho nên, khi vật lạ xâm lấn thân thể cô thì Kỳ Trấn cũng không thật sự kháng cự, mà là lựa chọn hôn môi Từ Trọng Hi để quên đi đau đớn.

“Thả lỏng! Sẽ tốt hơn.” Anh ở bên tai cô dụ dỗ.

“Ừ...” Không đợi cô hồi phục hoàn toàn, anh liền đem dục vọng sớm cứng rắn đưa vào trong chỗ non mềm của cô.

“Đáng ghét! Đau quá...” Giữa hai chân truyền đến cảm giác nóng rực đau đớn, làm cho Kỳ Trấn nói tục, hai tay càng ra sức đẩy, muốn thoát khỏi anh, lại uống phí khí lực.

Bởi vì Từ Trọng Hi sớm đoán được Kỳ Trấn sẽ chống cự, nắm chặt hai chân của cô, phá tan tấm màn mỏng kia, đến chỗ sâu nhất trong thân thể cô.

Quả nhiên màn trinh của cô còn... Đối với chuyện thật này, Từ Trọng Hi cũng không đặc ý, thái độ lại càng thận trọng.

“Chết tiệt, sao đau nhức như vậy?” Nước mắt Kỳ Trấn đều sắp chảy ra! Đây đã không phải lần thứ nhất? Sao đau nhức như vậy?

“Làm thêm nhiều lần sẽ không.” Tiếp tục trấn an.

Hiện tại, anh đã dục hỏa đốt người, muốn anh sắp xếp gọn gàng căn bản là không có khả năng, chỉ có thể mau chóng làm cho cô thích ứng.

Từ Trọng Hi ôm chặt đầu vai cô, duy trì mãnh lực co rúm liên tục, nhanh nhẹn dùng mãnh đánh vào hoa huyết căng chặt, mỗi lần đều đến chỗ sâu trong cô.

Nghênh đón thống khổ ngoài ý, Kỳ Trăn chỉ có cắn chặt răng, hai tay trả thù chế trụ lưng anh, ở trên lưng anh cảm ra vài đạo vết đỏ.

Mà người đàn ông chỉ kiên trì giữ lấy chỉ hơi nhăn mày, không nhiều nói nửa câu, tốc độ luật động nhanh hơn.

Nói cũng kỳ quái, vốn đau đớn nhưng khi ma sát dồn dập, lại mang đến khoái cảm không hiểu, cô sa vào lẫn lộn trong đau nhức và vui sướng, hai tay không còn cố đẩy ra Từ Trọng Hi, muốn anh rời khỏi nữa.

“Trăn... Em còn không thoải mái sao?” Tuy anh cố gắng đến đâu đầy mồ hôi, nhưng vẫn tỉ mỉ quan sát phản ứng gì-ai nhân.

Kỳ Trăn ngay cả thở đều phải rất cố sức, nào rảnh rỗi trả lời vấn đề của anh.

Cô biết rõ bây giờ Từ Trọng Hi là cố ý, muốn xem phản ứng của cô, muốn cô khích lệ anh... Nhưng cô cũng không muốn anh đắc ý...

Cô chỉ trực tiếp nắm bả vai dày của người đàn ông, đầu tựa vào vai của anh, đem toàn bộ thân thể của mình gi-ao phó cho anh, cho anh dẫn cô... Mặc dù cảm giác mãnh liệt đánh trong cơ thể, sẽ làm cô có cảm giác như bị phá thành từng mảnh nhỏ, nhưng chỉ cần nắm chặt anh, sẽ không sao.

Cô tin tưởng anh sẽ mang lại cho cô cảm thụ khác!

Cứng rắn của anh bị dùng đạo nóng ướt hấp thụ chặt, cảm giác trói buộc chặt chẽ, sung sướng vô cùng đến làm cho anh như uống xuân được hưng phấn.

Không thể kiềm chế được nữa, không để ý đến phản ứng của Kỳ Trăn, Từ Trọng Hi vịn eo một cái, thẳng tiến đến chỗ sâu nhất của cô.

Theo luật động càng ngày càng mãnh liệt của anh, hoa huyết của Kỳ Trăn không hề khống chế co rút lại, cô cảm giác như có một dòng nước ấm chảy khắp toàn thân.

Kỳ Trăn bám cổ anh, cố gắng che giấu cảm xúc dưới luật động kịch liệt, ngắt đi.

Cũng không cần biết khống chế được vấn đề hay không...

Bởi vì, ý thức của cô lâm vào một mảnh hắc ám, cũng vô lực quản loại quá phạm nhồi vào trong cơ thể mình, làm cho da đầu cô run lên cảm giác đau.

Ở trong đêm dục vọng thuần túy cùng thú tính quần gi-ao, nhân tính tự hỏi là không thể dùng.

Chỉ có có thể vứt bỏ lý tính, tiến vào khoái cảm làm cho con người như bị vây hãm, anh lại vừa chiến thắng...

Mà cô hình như không phải là người thắng.

6. Chương 6

“Ừ...” Kỳ Trăn cảm thấy mình giống như đang ngâm trong bồn nước nóng hừng hực. Rất thoải mái, thật ấm áp... Làm cho cô không muốn mở hai mắt ra.

Thì ra, Từ Trọng Hi vô cùng sẵn sàng, chuẩn bị đầy bồn nước ấm trong phòng tắm, ôm cô vào bồn tắm lớn, hai người cùng nhau tắm nước nóng.

“Như vậy có đỡ không?” Cho rằng Kỳ Trăn đã tỉnh, nhẹ giọng hỏi thăm cô gái nhỏ trong ngực.

“...” An ỏn ngồi phịch ở trong ngực Từ Trọng Hi, ý thức vẫn chưa hoàn toàn khôi phục.

Chúng kiến Kỳ Trần như vậy, độ cong khoe miệng của anh càng tăng.

Nói thật, anh không nghĩ mình sẽ lo lắng cho cô gái này như vậy, còn hầu hạ cô tắm rửa? Bạn gái trước của anh nhất định sẽ nói không có khả năng.

Anh lại cảm thấy khó hiểu và khôi hài cực kỳ, hầu hạ bạn gái? Không cần hầu hạ bạn gái anh cũng không tệ rồi.

Nhưng, anh thật sự đã làm những chuyện này vì cô... Không có nguyên nhân đặc biệt nào hết, đương nhiên cũng không phải bởi vì cô là xử nữ...

Mắt nhắm chú nhìn dung nhan bình tĩnh của cô, anh quấy bọt nước ảm áp.

Giống như ngủ rất thoải mái?

“Anh đang làm gì vậy?” Mở ra hai mắt nhập nhèm, Kỳ Trần cảm thấy không kiên nhẫn đối với đàn ông không ngừng quấy nước ảm suýt nữa tạt vào miệng cô.

“Sợ em cảm lạnh!” Anh giải thích quang minh chính đại.

“Chúng ta...” Kỳ Trần lúc này mới ý thức tới bọn họ cùng một chỗ tại phòng tắm.

“Em có vẻ rất không thoải mái, cho nên anh mới...” Từ Trọng Hi mới mở miệng nói mấy chữ, Kỳ Trần liền minh bạch ý tứ của anh.

Nghĩ đến chuyện mình ngất đi ở trên giường, toàn bộ mặt mũi Kỳ Trần lại đỏ lên.

“Đúng vậy! Thật đau nhức! Không phải đã từng làm sao? Vì cái gì đau nhức như vậy?” Tranh thủ thời gi—an chặn đứng lời nói của Từ Trọng Hi, không cho anh nói tiếp.

“Ai, đó là em không quen a, làm thêm nhiều lần nữa sẽ không còn đau đớn.” Ôm chặt cái eo không tính nhỏ, nhưng đầy đặn, thật bất ngờ, ngay cả bộ phận này của cô gái này anh cũng rất yêu mến.

“Cái gì? Đau nhức như vậy, còn làm thêm mấy lần nữa?” Nghe được Từ Trọng Hi khuyên, Kỳ Trần sợ tới mức thiếu chút nữa ngâm nước.

“Đó là em không quen!” Không cho cô giãy dụa quá, anh ôm chặt người trong ngực, tinh tế nói rõ đối với cô.

“Aiiii...” Kỳ Trần đau đầu đến bạo, lại không biết nên nói như thế nào.

Nhưng bị đàn ông này ôm, ở trong lồng ngực đầy đặn của anh, lại rất có cảm giác an toàn... Tạm thời không nói chuyện bọn họ muốn làm mấy lần, loại cảm giác này cho tới bây giờ cô không chưa hề cảm giác được trên người bạn bè nam tính khác... Cô muốn nhẹ nhàng dứt khoát từ bỏ, nhưng lại có chút không nỡ...

“Em có mệt lắm không? Mệt mỗi thì ngủ, chờ nước hết nóng rồi, anh sẽ ôm em về trên giường...” Nhẹ mỗ trán của cô, nhẹ giọng dặn dò ở bên tai cô.

Kỳ Trần nghe được lời người đàn ông dặn dò, cả khuôn mặt đều đỏ lên, “Em mới không có mảnh mai như vậy! Tắm rửa, còn muốn anh ôm tới ôm lui...”

“Không thể cho anh mảnh mai này sao?” Ôm chặt eo của cô, không cho cô rời đi ngực của anh.

“Anh...” cô quay đầu lại, nhìn về phía sau khuôn mặt tuần tú kia, phát hiện anh dùng ánh mắt vô cùng chăm chú nhìn mình.

“Em chưa từng quen bạn trai, hiện tại thân mật với anh như vậy, không có tính toán kết gi—ao với anh sao?” Từ Trọng Hi gấp gấp chăm chăm truy hỏi cô gái nhỏ trong ngực.

“Ừ... Em...” Kỳ Trần trừng lớn hai mắt tròn vo, nhìn anh.

Cô lại ngẩng mình, toàn thân trần truồng tựa ở trong ngực đàn ông, còn cùng tắm với anh? Dưới tình huống như vậy mặc cho cô bình thường còn anh khí bùng bùng phần chấn cỡ nào, hiện tại cũng không có nửa điểm khí thế... có thể nói không?

“Nói đi!” Từ Trọng Hi thúc giục cô, muốn cô biểu đạt ý nguyện của mình.

“Được rồi, nhưng ở trường học...” Kỳ Trăn còn chưa nói xong phần ngoại lệ, đã bị người yêu hung hăng hôn lên, không cách nào nói hết lời được.

Cảm giác môi chạm nhau kỳ diệu như thế, làm cho cô trong nháy mắt quên hít thở, chỉ hưởng thụ thời khắc ấm áp.

Sau một lúc lâu, anh mới buông cô đang thất thần ra.

Thấy cô say mê như thế, tâm tình Từ Trọng Hi cũng rất vui sướng, “Không cần em nhắc nhở anh nội quy trường học, anh biết phải làm sao.”

“Oh.” Bị hôn choáng váng, Kỳ Trăn cũng không nói nhiều.

“Anh sẽ phối hợp em... Chơi trò chơi yêu đương vụng trộm!” Hào hứng vô cùng, anh lại hôn lên môi cô.

“Em có cần phải cảm ơn anh không?” Ngây ngốc hồi phục, biểu lộ có chút mờ mịt.

Như vậy, có thể nói yêu thương sao? Sau khi cô cùng anh ngủ một giấc, từ nay về sau cuộc sống của cô có chuyển biến khác...

Thật là không nghĩ tới!

Bối rối vì thâm mền đã lâu của cô, trong giây phút này đã bị anh ném lên chín tầng mây...

Tâm vì yêu mà uất ức lâu ngày của cô, có thể từ tình cảm lưu luyến, có thể có phát triển mới hay không?

“Ai...” Nặng nề thở dài.

Trở mình, Kỳ Trăn hao hết sức của chín trâu hai hổ, vẫn không thoát được cánh tay đang trói chặt bụng của mình, cô giống như bị một con mãng xà cuốn lấy, mặc dù trong phòng rất lạnh, cô vẫn bị nhiệt độ cơ thể người bên cạnh rất nóng làm tỉnh, hoàn toàn ngủ không được.

“Này! Rời giường đi!” Kỳ Trăn dùng sức đẩy người đàn ông đang quấn lấy cô, muốn anh tỉnh lại, buông cô ra!

“Tôi hôm qua giằng co một đêm, em không mệt sao? Ngủ thêm một lát đi!” Từ Trọng Hi miễn cưỡng nâng mặt mệt mỏi lên, nhìn thoáng qua.

Nghĩ đến kịch chiến tối hôm qua, khuôn mặt trắng nõn của cô trong nháy mắt đỏ lên.

Mà người đàn ông kia vừa nói hết lời lại nhắm mắt lại, còn cánh tay đang ôm eo giai nhân lại càng thu chặt, căn bản không có tính toán rời giường.

“Bụng em sắp chết đói rồi! Ngủ không được nữa!” Kỳ Trăn căn bản không đồng ý lời Từ Trọng Hi..., liều mạng lay anh, muốn đánh thức anh.

“Ahh, em thật sự rất ồn...” Còn buồn ngủ đánh một cái ngáp.

“Em ồn chỗ nào? Hiện tại cũng ba giờ chiều rồi! Đã trôi qua mười hai giờ không ăn gì, người làm bằng sắt cũng sẽ chịu không được mà!”

Cuối cùng thành công lay tỉnh anh, Kỳ Trăn trừng lớn mắt, không vui phàn nàn, muốn người đàn ông chú ý đến thời giờ—an dùng cơm của bọn họ.

“Thật vậy chẳng?” Từ Trọng Hi nhìn đồng hồ trên tường, nhìn nhìn lại ánh sáng xuyên thấu qua bức màn, ánh mặt trời thật sự rất chói chang.

A, giống như thật sự xế chiều?

Anh thoáng buông tay ra, làm cho cô gái nhỏ bên cạnh đứng dậy, rồi lại dùng tốc độ trở tay không kịp, từ phía sau lưng ôm eo của cô, tay kia nắm cằm của cô, ôn nhu lại cưỡng đã hôn cô.

“Ừ...” Nụ hôn rời giường này hôn đến cô đầu váng mắt hoa.

Thuận thể ngã vào trong ngực Từ Trọng Hi, đợi cho anh buông cô ra, Kỳ Trần mới cố hít một ngụm lớn không khí tươi mới.

“Anh...” Một hồi choáng váng, cô không biết nên nói gì với anh, cho dù tối hôm qua cô đã đồng ý bọn họ kết gi—ao, cũng không cần vừa tỉnh dậy đã nhiệt tình như vậy?

“Muốn ăn cái gì?” Ngồi ở trên giường, anh lộ ra nụ cười sáng lạn với người con gái yêu thích.

Cô có chút xấu hổ, lại có chút vui sướng che dấu không được, trầm mặc nửa ngày mới nói, “Em rất dễ nuôi, chỉ cần không phải là đồ lạnh là được.”

“Được rồi, chúng ta đi ăn món nướng!” Từ Trọng Hi yêu mến cảm giác ngọt ngọt ngào ngào cùng một chỗ với người yêu.

“Còn phải ăn Haa—gen—Dazs!” Không quên thêm vào kem cô thích nhất.

“Vừa rồi em mới nói không thích đồ lạnh?” Nhượng lông mày lên, đôi tròng mắt đen chăm chú nhìn cô.

“Em thích kem nhất đương nhiên không tính.” Cười hì hì bỏ đàn ông ra, Kỳ Trần tiến vào phòng tắm rửa mặt, tính toán kế hoạch hành trình tiến hành như thế nào cho thỏa đáng.

Nói thật, đây là lần đầu tiên cô cùng người yêu hẹn hò đó! Hì hì.

“Ăn nhiều một chút!”

Từ Trọng Hi cầm cái kẹp sắt lật qua lật lại trong mâm thịt, bỏ thịt bò đã nướng chín bảy tám phần vào trong chén Kỳ Trần. Lại nhìn sang cái lẩu bên phải xem xét, giống như đã có thể ăn.

“Tốt, cảm ơn! Anh cũng ăn đi, không cần cứ gấp mãi cho em.”

Cô đem miếng thịt dính gia vị trộn lẫn tỏi, đưa vào trong miệng, ừ... Độ ngon vừa vặn, không quá chín, cũng không có khét, công phu nướng thịt của Từ Trọng Hi hạng nhất.

“Thích thì ăn nhiều một chút.” Chứng kiến bạn gái ăn ngon, trên khuôn mặt tuần tú của người đàn ông tràn đầy nụ cười hài lòng.

Tối hôm qua cô cho anh ăn no bụng, hiện tại đổi anh cho cô ăn. Rất hợp lý nha!

Xem bạn gái ăn mình đồ nướng, trong lòng có loại cảm giác rất thành tựu... Khó trách hiện tại người chồng nấu ăn trong gia đình nhiều như vậy!

Thấy Từ Trọng Hi hầu như không ăn cái gì, Kỳ Trần đột nhiên gấp một khối thịt nướng dính gia vị, đưa đến trước miệng của anh, “Ừ, anh cũng ăn đi.”

“A... Đây là?” Mắt to đen láy nhìn về phía bạn gái.

“Ăn đi! Em dứt cho anh.” Mặc dù có hơi không có ý tứ, nhưng Kỳ Trần cũng không lùi chiếc đũa về, chỉ kiên trì muốn anh ăn một chút.

“A, cảm ơn em.” Chứng kiến trong mắt Kỳ Trần hiện lên ý xấu hổ, Từ Trọng Hi nở nụ cười.

Miệng anh mở lớn, một ngụm cắn qua thịt dính gia vị của Kỳ Trần, ừ... Vị thật khác với tự mình làm, thật sự ăn rất ngon!

“Như thế nào?” Kỳ Trần chú ý đến biểu lộ của Từ Trọng Hi.

“Ăn ngon! Anh muốn ăn nữa.” Há to mồm, anh chờ Kỳ Trần dứt cho anh, không có ý định tự mình động thủ.

“Aiii... Anh này... Thật là...” Cô liếc anh, không biết có nên nói ra lời bình không.

“Rất ngây thơ có phải không? Được rồi, anh biết rõ anh rất ngây thơ! Em rốt cuộc có dứt hay không? Mặc dù anh rất ngây thơ, nhưng bây giờ em là đang kết giao với anh! Muốn trả hàng sao?” Từ Trọng Hi nhượng mào, rất nhàm chán sẵn giọng với bạn gái.

“Thật sự phải!” Chứng kiến sự thẳng tắn đó, cô đột nhiên nở nụ cười.

Đây không phải ngây thơ, phải gọi gọi là trẻ con mới đúng? Cũng biết tật của mình, nhưng cảm thấy không mất lịch sự, cũng không muốn sửa.

Cô đột nhiên cảm thấy người đàn ông to lớn trước mắt này càng nhìn càng đáng yêu... Ha ha!

7. Chương 7

“Anh đói bụng.” Sau khi ăn một miếng thịt Kỳ Trần dứt, Từ Trọng Hi đột nhiên muốn ăn, nhưng anh thật sự không muốn tự mình gấp ăn.

“Được rồi, em dứt cho anh.” Lại gấp một miếng thịt nướng dính gia vị đưa đến trước mặt anh.

“A... Cám ơn, anh bánh ít đi, bánh quy lại... Cũng dứt em đó!” Từ Trọng Hi gấp món ăn trong lẩu, đưa đến trước mặt Kỳ Trần.

“A? Cám ơn...” Khuôn mặt có chút nóng hổi, liếc nhìn người yêu, phát hiện anh rất chân thành, kiên trì muốn dứt cho cô, cô đành phải hé miệng, để anh cho ăn.

“Như thế nào? Ăn ngon không?” Từ Trọng Hi tinh tế quan sát biểu lộ của Kỳ Trần.

“Cũng không tệ lắm a!” Sau khi Kỳ Trần nhai vài cái, nuốt vào món nướng, sắc mặt nung đỏ như trước. Bởi vì trước mặt mọi người dứt tới dứt lui, cô nhìn thấy người phục vụ đi qua bên cạnh bàn tựa hồ cũng đẹp miệng, có cảm giác đang cười trộm...

Cô cũng biết xấu hổ, bây giờ đang diễn phim Hàn sao?

“Không tồi là được rồi! Ăn cái này nữa.” Từ Trọng Hi giống như dứt thành nghiện.

Như trò chơi chơi lâu không chán, anh chọn lấy miếng thịt vừa nướng tốt, chấm tương, đưa đến trước miệng Kỳ Trần, muốn tiếp tục dứt cho cô...

“Em tự ăn được.” Kỳ Trần duỗi chiếc đũa ra, muốn tiếp nhận miếng thịt.

“Không được! Anh muốn dứt.” Không cho Kỳ Trần đem miếng thịt lấy đi, Từ Trọng Hi kiên trì muốn dứt cho bạn gái, hai chiếc đũa giằng co trên không trung trong chốc lát sau, Kỳ Trần phát hiện nếu như không cho anh dứt, tiếng cười trộm càng nhiều, cô mới buông tha cho kiên trì để cho Từ Trọng Hi dứt.

Khuôn mặt trải qua ngọt ngào người tới ta đi cho ăn, đã đỏ đến không được...

Ở da thịt trong trắng lộ hồng của Kỳ Trần, Từ Trọng Hi sưu tầm phong tình tối hôm qua lưu lại, đó là nguyên nhân buộc chặt anh.

Lông mày như vậy, mắt như vậy... Ngay thẳng và e lệ như vậy...

Đây là thứ Kỳ Trần có riêng, người khác không bao giờ có!

“Học tử, học tử...”

Chuông hết giờ vang lên, vừa mới bước ra khỏi phòng học, muốn đi – nhóm phúc lợi Kỳ Trần, lập tức bị vài học muội hiểu biết vây quanh, không cho cô rời đi.

“Ừ? Có chuyện gì?” Kỳ Trần thả chậm bước chân, bước song song cùng các cô.

Trải qua lễ rửa tội tình yêu, hiện tại toàn thân cô đau nhức, chỉ cần nhúc nhích, sẽ cảm giác được Từ Trọng Hi tồn tại, anh đã từng xuyên qua cảm thụ của mình...

Khí tức tinh khiết nam tính của anh theo trí nhớ hai người quấn gi—ao đã rót vào cốt nhục của cô, làm cho cô không cách nào vứt bỏ...

Đây là cảm giác cả hai ở chung sao? Cái này tính yêu chứ?

Đi trong sân trường xôn xao, Kỳ Trần không tự chủ được hồi tưởng giây phút hai người lén hoan ái, thần sắc hoảng hốt, phong tình nữ tính cũng trong lúc vô tình hiển lộ.

“Gần đây sau khi tan học không thấy cậu đến sân bóng rổ luyện bóng đó!”

Giản Bội Bội hỏi thẳng.

Bởi vì rất nhiều bạn học muốn biết Kỳ Trần có phải thật sự ngâm mình ở hội học sinh như lời đồn đãi hay không, chiếu cố Tư Đồ Tĩnh, cho nên không rảnh luyện bóng với đội?

“A, mình đang làm sinh viên trợ giảng làm việc công cho thầy giáo dạy thể, cho nên gần đây bận rộn hơn mà!” Kỳ Trần nói rõ nguyên nhân đơn giản không đến sân bóng.

“Hà? Thầy giáo dạy thể nào?” Có loại sự việc này sao? Sao không nghe ai nói?

“Mình nói các cậu cũng không biết! Mới gần hai tháng nay thôi...” Tùy ý chuyển chủ đề, không cho bí mật đeo trên lưng bị đưa ra ánh sáng.

Làm cho đội trinh sát bí mật biết rõ cô và Từ Trọng Hi đi lại, cũng không phải chuyện tốt.

“Vậy cậu đi làm công, hội trưởng nói cái gì?” Giản Bội Bội rất quan tâm tiến độ “Tĩnh hoa luyện”.

“Nói cái gì đây?” Khóe miệng hiện lên mỉm cười quỷ dị, giống như đang hỏi bạn trai trong lời đồn của cô sao?

“Anh ta hẳn là chưa biết đâu?” A, mấy ngày nay cô không rảnh rỗi nói chuyện với Tư Đồ Tĩnh, sao anh ta lại biết rõ cô đang bận cái gì?

“Gi? Anh ta không biết? Như thế nào... Anh ấy không phải rất quan tâm đến chị...” Học sinh lớp mười đi ở hai bên Kỳ Trần, như tả hữu hộ pháp trong tiểu thuyết võ hiệp, nghe được chủ tử nói như vậy, sắc mặt trong nháy mắt sụp xuống.

“Ừ, chỉ là...” Trong lúc đang đi vô ý sờ tóc dài, phong tình nữ tính lộ ra.

“Như thế nào vậy?” Tất cả mọi người rất vội, rất muốn biết bọn họ rốt cuộc có thành không.

“A Tĩnh cũng có chuyện mình phải làm, bạn tốt chính là bạn tốt, sẽ không chú ý nhiều như vậy!” Kỳ Trần luôn mãi cường điệu.

Cô biết rõ trong trường học có tin đồn bay đầy trời, thoáng cái Tư Đồ Tĩnh và Vệ Mỹ Trán, trong chốc lát lại biến thành Tư Đồ Tĩnh cùng mình, những điều này đều không phải sự thật; từ ảnh chụp thân mật dấu giá trên web—site bán ra, chuyện xấu như vết dầu loang, càng loang càng lớn.

Hiện tại giải thích thế nào cũng sẽ không có người tin tưởng, còn có thể có vẻ giấu đầu hở đuôi, chẳng thà không nói.

“Hà?” Nhóm lớp mười đều không tin.

“Đúng vậy, chính là như vậy.” Sắc mặt Kỳ Trần như thường, cũng không có đặc biệt mất hứng; phát giác được sự thật này, các cô cũng tận lực đè nén tâm tình không vui, nói chuyện phiếm cùng Kỳ Trần.

Dù sao, các cô cũng biết cá tính Kỳ Trần rất mạnh mẽ, sĩ diện, trước mặt cô trực tiếp chỉ rõ “tính xấu bạn trai” không quan tâm cô, trong lòng cô có thể sẽ cực kỳ buồn bực...

Vì tránh làm cho lòng thần tượng không thoải mái, ngược lại các cô giả bộ làm tiểu thiên sứ tri kỷ, bắt đầu kể chuyện cười với cô; mà Kỳ Trần không biết khúc chiết trong lòng các học muội, cũng rất hợp tác nghe chuyện cười của các cô, còn hợp thời góp thêm vài tiếng cười gượng...

Ai, kỳ thật eo cô rất đau, hơi mệt rồi!

Tiếng cười của Kỳ Trần nghe vào vai trong tai học sinh lớp mười, lại có cảm giác vụn phần cứng nhắc, bởi vì nghe rất miễn cưỡng đó!

Có thể thấy được trong lòng cô khẳng định đang rất đau... Chính là vì Tư Đồ Tĩnh!

Đáng giận! Người đàn ông xấu xa này!

Các cô nhất định phải cho anh ta đẹp mắt, cho anh ta biết con gái không phải dễ khi dễ !

Anh ta có thể khi dễ bất kỳ người con gái nào, nhưng không thể khi dễ Kỳ Trần... Tốt lắm, mọi người hãy chờ xem!

Kỳ Trần bước vào phòng làm việc của Từ Trọng Hi, liền chứng kiến sắc mặt anh ngưng trọng.

“Sao vậy?” Đặt sữa và bánh mì lên bàn. Những thứ này là anh muốn nhờ cô mua, “Đã đói bụng chưa? Ăn chút bánh mì lót bụng trước đi.”

Chờ Từ Trọng Hi rời khỏi trường học, muốn ăn cái gì ngon cũng có thể chọn, không cần phải gấp gáp nhất thời.

“Có phải học sinh trong trường không thể yêu đương?” Liếc Kỳ Trần, thái độ Từ Trọng Hi rất không thân thiện.

“Không thể! Sao?” Em van anh! Quy định lỗi thời này hại lắm rất nhiều người, làm hại một đồng người né tránh, không thể quang minh chính đại ước hẹn, sau đó bị kịch luyến ái do đó sinh ra.

“Vậy tại sao trên in-ter-net có nhiều ảnh chụp thân mật của em cùng Tư Đồ Tĩnh?” Xoay màn hình máy vi tính lại, muốn Kỳ Trần nhìn rõ ràng bên trong rốt cuộc là gì.

Thân là bạn trai của cô, cần thiết phải biết rõ những ảnh chụp này từ đâu mà tới! Hừ, nói rõ ràng xem.

“A, anh không hiểu chụp ảnh sao? Bên trong có rất nhiều đều là do góc độ... vấn đề...” Kỳ Trần cố gắng giải thích.

“Anh đương nhiên hiểu! Nhưng trọng điểm ở chỗ hai người ở rất gần nhau, mới có thể chụp ra những ảnh chụp quỹ dị này, không phải sao?” Giọng điệu Từ Trọng Hi rất chua... Sắc mặt rất thối...

“Tiên sinh, có phải bây giờ anh đang ghen không?” Xoa xoa mí mắt, Kỳ Trần cảm thấy hơi nhức đầu.

Trước kia không có bạn trai, Tư Đồ Tĩnh gây ra chủ đề nhảm chán, học muội đến chất vấn thì cô có thể mây trôi nước chảy cho qua; nhưng hiện tại Từ tiên sinh sắc mặt âm trầm không giống như nhân vật tùy tiện cho cô qua...

Cái này, có bạn trai rồi cũng không thể giống như trước? Cảm giác rất đặc biệt, nhưng đối mặt không thể trả lời không thể chất vấn, tâm tình cũng không thể vui sướng được.

“Anh không nên ghen sao?” Từ Trọng Hi sắc bén hỏi lại.

Hắc hắc... Hỏi như vậy, cô có thể nói không sao? Cô cũng không phải không muốn sống.

“Chúng em quen nhau lâu rồi... Lại là bạn chơi bóng chung, đương nhiên là gần gũi hơn so với người khác...” Kỳ Trần nói lên tình sử với Tư Đồ Tĩnh.

Em van anh! Cơm có thể tùy tiện ăn bậy, đầu không cần phải tùy tiện nghĩ lung tung.

Cô và Tư Đồ Tĩnh làm bạn đã lâu rồi, nhưng cô và Hoa Hoa Công Tử [Play Boy] tuyệt đối sẽ không có điện, xin không cần tùy tiện hoài nghi cô, được không?

“Ảnh chụp thân mật của hai người cũng quá nhiều đó?” Từ Trọng Hi càng lúc càng giận, dứt khoát tắt website, không hề xem thảo luận trên web-sites.

“Đó là...” Thoáng chốc, Kỳ Trần cảm giác lời mình kém cỏi.

Cô làm sao giải thích đó là Tư Đồ Tĩnh vì chuẩn bị kinh phí cho hội học sinh, đã làm ra chuyện này? Việc này để cho người không liên quan biết rõ, được không?

Cái này xem như bí mật của Tư Đồ Tĩnh a?

Nói với Từ Trọng Hi, không phải là cô phản bội Tư Đồ Tĩnh, phạm vào tội xấu trọng sắc khinh bạn? Nhưng không nói Từ Trọng Hi còn có thể tiếp tục hiểu lầm... Aii, vì sao lại có chuyện vớ vẩn như vậy?

Kỳ Trăn bắt đầu cảm thấy mặc kệ nói hoặc không nói, cô sẽ biến thành heo nịnh nọt hai mặt.

“Em không muốn nói coi như xong!” Chứng kiến biểu lộ của Kỳ Trăn, Từ Trọng Hi phần nộ quay đầu, bắt đầu làm việc.

Ai! Bây giờ là như thế nào đây?

Chiến tranh lạnh với cô sao? Kỳ Trăn biết rõ bệnh ấu trĩ của Từ Trọng Hi lại tái phát. Nếu như cô không để ý tới anh, vậy anh có thể sẽ càng tức giận hơn.

Có thể hiện tại cô thật sự không có biện pháp nói với anh cả quá trình sự việc, ít nhất không thể ở trường học.

Văn phòng chỉ có bốn mét vuông, bên ngoài hành lang còn có người...

Không phải chỗ nói chuyện... Nói, để cho người khác nghe được, Tư Đồ Tĩnh sẽ có phiền toái lớn. Kỳ Trăn bắt đầu dĩ thử dài, ngồi lại vị trí của mình, bắt đầu xử lý văn kiện trong tay. Anh thích giận như vậy... cô cũng không thể bảo anh không nên tức giận, không phải sao?

Vốn muốn nói chuyện này với anh, hiện tại anh tham giận như vậy... Vậy thì để cho anh giận trọn vẹn, cô đi làm chuyện của mình trước đã!

Hắc, không cần nhớ cô quá đó!

8. Chương 8

Ôi! Có thể thường tới nhà cùng mình làm bài thì hay quá, nhưng đây là chuyện không có khả năng... .

Ai, nếu như giải phẫu tim thành công, có thể trở về trường học đi học, ít nhất còn có một năm thời giờ—an ở chung, nhưng nếu như không thành công...

Thiên Khởi nhìn Kỳ Trăn, dưới đáy lòng trăm trở ngàn chuyển vấn đề cũ mà cô và cha mẹ phải đối mặt.

Rốt cuộc có nên đi Mỹ quốc phẫu thuật tim hay không?

Nhìn người bạn cô thích nhất, trên mặt Thiên Khởi mang ý cười, hai tay thoáng nắm chặt, tiết lộ ra trong lòng có bí mật.

Cô thật sự rất do dự!

Hả, nha đầu kia đâu!

Từ Trọng Hi không nghĩ tới từ tổ phụ đạo trở về, sẽ không chứng kiến bóng dáng Kỳ Trăn, vị trí sinh viên trợ giảng thu thập không còn một mảnh, xem ra... hình như cô đã đi trước?

Anh nặng nề thử dài, cả người không còn hứng thú rời ngồi ở trên ghế máy vi tính, không muốn nói chuyện.

Kỳ thật, anh cũng không có tức giận như vậy, chỉ là... Anh muốn nhìn bộ dạng Kỳ Trăn lo nghĩ vì mình, muốn biết cô quan tâm đến mình bao nhiêu, anh cũng biết bộ dạng mình sinh hờn đối với cô rất ngay thơ, nhưng anh chỉ muốn biết cô có quan tâm tới anh hay không.

Hết lần này tới lần khác cô chạy trốn không thấy bóng dáng, anh làm thế nào để giữ cô đây?

“Từ Trọng Hi! Từ Trọng Hi!” Đang lúc anh suy nghĩ đến nhập thần, đột nhiên từ cửa ra vào vang lên âm thanh kêu to tên anh.

“Ủ? Có chuyện gì sao?” Truyền Đạo! Anh đến đây làm gì vậy? Vừa rồi không phải đã nói chuyện xong rồi sao? Tại sao bây giờ lại chạy đến tìm anh?

Trước khi Ông Truyền Đạo nói chuyện, vẫn không quên trêu chọc bạn tốt chút: “Tôi quên nói với cậu! Ảnh mắt của cậu thật sự giống với trước kia, tìm một học sinh trường học lừng lẫy nổi danh làm sinh viên trợ giảng. Cậu muốn tôi mệt chết mới cam tâm sao?” Thời gi-an này, người tiếp thu phần nà từ bốn phương tám hướng đều là anh.

“Trường nào chịu dùng học sinh thành tích không tốt làm việc công?” Phương pháp nào là đúng? Muốn ỏi chút hay không?

Từ Trọng Hi tức giận liếc anh ta, bây giờ là như thế nào? Lúc trước cũng là do anh ta sai khiến anh, hiện tại hối hận có thể quá muộn hay không?

“Kỳ Trần là đội trưởng đội bóng rổ nữ, lớp phó lớp học... Thỉnh thoảng còn phải giúp hội học sinh làm ít việc... Nói tóm lại, cô ta là một nhân vật phong vân của trường học. Giờ vừa làm vừa học của cậu đã chiếm đi thời gian của cô ấy rất nhiều.” Không ít học sinh tới kháng nghị với anh, Tư Đồ Tĩnh cũng hi vọng Từ Trọng Hi có thể sắp xếp lại một ít thời gi-an, bởi vì gần đây sau khi học xong cũng rất ít khi thấy bóng dáng Kỳ Trần.

“Những điều này, cô ấy không có nói với mình.” Liếc nhìn bạn tốt, giọng điệu Từ Trọng Hi tỏ vẻ đạ mạc. Huống chi hiện tại cô đã biến đi không thấy bóng dáng, không ở phòng làm việc của anh... Truyền Đạo chạy tới kháng nghị chuyện này với anh, cũng không khỏi quá buồn cười đi?

“Cá tính cô ấy còn mạnh hơn đàn ông... Những điều này hẳn là cũng sẽ không nói ra.” Ông Truyền Đạo lưu ý đến biểu lộ quái dị trên mặt trứng thối, nhàn nhạt giải thích thói quen thường ngày của Kỳ Trần.

“Cô ấy có khí chất nam tử ở chỗ nào? Chỉ quá thẳng thắn thôi.” Từ Trọng Hi nghe được chữ làm ình nhứ mà, mở miệng uốn nắn.

“Chuyện này sao...” Nên nói như thế nào?

Cô cũng thẳng thắn đến hơi quá đáng a? Còn có, con gái không phải nên hàm súc, uyển chuyển sao? Cô luôn cực kỳ trực tiếp, lại quá nặng nghĩa khí bạn bè... Ông Truyền Đạo có thể đưa ra nhiều ví dụ, nói rõ anh hiểu Kỳ Trần, nhưng trong đầu lại sáng ngời cảm giác rất kỳ quái...

Anh hẳn không phải là đến nói chuyện cá tính Kỳ Trần với Từ Trọng Hi! Bây giờ là như thế nào?

“Như thế nào?” Từ Trọng Hi thả tay xuống bên cạnh, chăm chú nhìn bạn tốt.

“Tôi nói anh hai à, cậu có khỏe không?” Ông Truyền Đạo kéo cái ghế dựa, ngồi vào trước mặt bạn tốt, muốn nói rõ với anh.

“Mình rất khỏe a.” Từ Trọng Hi cầm lấy nước khoáng bên cạnh, uống một ngụm lớn.

“Mới là lạ! Khỏe cái đầu cậu.” Ông Truyền Đạo và Từ Trọng Hi là bạn cùng phòng ba năm ở đại học, đối với cá tính của anh coi như hiểu rõ.

Người này, thích nhất ở trên mặt luôn giả bộ dạng trấn định...

Mặt ngoài càng bình tĩnh, sóng trong lòng càng mãnh liệt, làm không tốt trong lòng đúng là gió tanh mưa máu, cho nên nói chuyện với anh ta phải rất cẩn thận, ngàn vạn không cần phải giẫm lằm địa lôi.

“Cậu và Kỳ Trần có quan hệ đặc biệt sao?” Thấy anh không nói lời nào, Ông Truyền Đạo dứt khoát trực tiếp một chút.

Bọn họ là anh em, không có việc gì không thể đàm !

Ngay cả nội quy trường học, anh cũng không đặt ở đáy mắt.

“Thì thế nào?” Từ Trọng Hi không có trực tiếp trả lời, nhưng từ anh nhường mà và giọng điệu hỏi lại, Ông Truyền Đạo đã biết.

Bọn họ quả nhiên có quan hệ “đặc biệt”! Chỉ là không biết đến gi-ai đoạn nào rồi.

“Thường thức của cậu... Quả nhiên rất đặc biệt!” Ho khan nửa ngày, Uông Truyền Đạo chỉ có thể thả ra lời bình này.

“Ừ hừ.” Phải không? Cám ơn, anh cũng biết ánh mắt của mình đặc biệt tốt, về điểm ấy không cần tán thưởng nhiều hơn nữa.

Uông Truyền Đạo suy nghĩ hồi lâu, chỉ dậm dờ trước một câu, “Các cậu ở trường học phải cẩn thận.”

“Mình đến dạy thể chỉ có hai tháng... Cậu muốn như thế nào?”

Anh không phải là nhân viên chính thức, anh muốn kết gi—ao với ai sao lại cần ngại đến bất luận kẻ nào?

Quả nhiên, tính tình không sợ trời không sợ đất còn đây! Tính cách thời còn học sinh cho tới bây giờ vẫn chưa thay đổi.

Cũng phải. Trước kia đều như vậy, hướng chi hiện tại mình cũng đã có công ty riêng, chính mình làm ông chủ rồi, loại liều lĩnh này, cá tính làm theo ý mình này chỉ có thể phát huy tiếp mà thôi.

Uông Truyền Đạo nhìn bạn tốt, đột nhiên không biết mời anh ta đến dạy thể mình rốt cuộc là đúng hoặc sai.

Kinh ngạc nhìn anh, Uông Truyền Đạo sững sờ nửa ngày mới mở miệng, “Có thể cô ấy sẽ có chuyện!”

“Biết rồi! Tội mình sẽ chú ý, sẽ không dẫn đến phiền toái cho cô ấy hay cậu.” Từ Trọng Hi nặng nề thở dài, nhanh chóng mở phiếu bảo hành.

Về chuyện tình cảm, anh sớm đã cùng Kỳ Trấn cam đoan không cho người khác biết, không cần Uông Truyền Đạo lo lắng.

Không giấu diếm anh ta, chỉ là bởi vì gi—ao tình của hai người thôi.

“Ai...” Chứng kiến biểu lộ của Từ Trọng Hi, Uông Truyền Đạo cảm thấy rất đau đầu, cũng cho là mình không nên thông minh như vậy. Phát hiện bí mật của bọn họ làm gì?

Biết rõ chuyện này, anh chỉ có thể gánh thêm phần lo lắng mà thôi. Căn bản không có chỗ tốt, không phải sao?

Còn chuyện chân chính muốn tìm anh thương lượng, sớm bị ném lên chín tầng mây... Hai người cứ ngồi trong văn phòng, một câu cũng nói không nên lời.

“Hò! Hò...”

Kỳ Trấn thoải mái chạy quanh trường một vòng, rồi cầm khăn mặt, lau đi mồ hôi trên trán.

Cảm giác vận động thật tốt...

Chạy bộ chung với mặt trời, có gió nướng theo ở bên cạnh, chuyện không vui gì cũng có thể ném ra sau đầu, cái gì đều không cần nghĩ đến.

Có thể không nghĩ đến đương nhiên là tốt nhất, hết lần này tới lần khác cô lại không bị chứng mất trí nhớ, vẫn biết mình đang trốn tránh cái gì.

Hắc hắc hắc... Người làm đả điều cũng có giới hạn...

Từ thứ tư cô đã bỏ chạy từ phòng làm việc của thầy giáo dạy thể đến bây giờ, đã suốt bốn mươi tám tiếng đồng hồ cô không có nói chuyện với “người đàn ông kia”. Cô rất nhớ anh! Nhưng cô lại không muốn thỏa hiệp với anh, nên làm cái gì bây giờ? Muốn tiếp tục chiến tranh lạnh sao?

Kỳ Trấn ngồi một mình ở dưới cây sừng sờ, tự hỏi rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ... Nhưng lại bất lực...

Thì ra chuyện quan trọng đến trước mắt, cô mới biết được năng lực ứng biến của mình kém như vậy.

“Anh nói em làm người cũng không cần quá phận như vậy...”

Từ Trọng Hi âm khí nặng nề từ phía sau cô toát ra, trong tay còn cầm bình đồ uống cho người chơi thể thao.

“Cái gì!” Kỳ Trần xoay người, thấy chai nước uống trên tay anh nở nụ cười.

Cô không qua, cho nên anh đến đây.

“En biết rõ anh để ý, sao không nói rõ cho anh biết, thế nào?”

Đem đồ uống cho người chơi thể thao gi—ao cho gi—ai nhân, nhưng giọng điệu không được tốt.

Người yêu đã tìm đến cô, Kỳ Trần cũng không thật sự không để ý tới anh, nhẹ nhàng giải thích, “Trường học không phải nơi tốt để nói chuyện!”

“Như vậy...” Từ Trọng Hi trừng mắt nhìn cô, “Định đi đâu không?”

“Cũng có thể! Đi một chỗ có thể nói bí mật.” Mắt to có thần quay tròn chuyển động, quyết định bán đứng Tư Đồ Tĩnh, đỡ phải tình cảm lưu luyến khó giữ được.

Dù sao có người yêu, thì phải xem tâm tình của người yêu là việc chính.

“Vậy đến chỗ anh, có thể chứ?” Từ Trọng Hi thấy gi—ai nhân nhượng bộ, khuôn mặt tuần tú kéo căng hai ngày rốt cục lộ ra vui vẻ.

“Ok! Bất quá anh phải nấu cơm tối mời em.” Kỳ Trần cười đến cực kỳ sáng lạn.

Vừa vặn hôm nay thứ sáu, có thể không cần trở lại ký túc xá ngủ, bọn họ có thể có rất nhiều thời gi—an để hiểu nhau.

Tối tám lúc trước... Bởi vì hề có người yêu xuất hiện quét là sạch.

Nhìn hướng đám mây màu xanh thắm trên không trung, Kỳ Trần đột nhiên cảm thấy màu của bầu trời rất đẹp, giống với tâm tình của cô.

Thì ra cô đang chờ anh...

“Hi hi... Ha ha...”

Mặc kệ trong TV xuất hiện hình ảnh gì, Kỳ Trần đều cảm thấy như đèn kéo quân, chợt lóe lên.

Từ Trọng Hi mang cô đến chỗ ở của anh, nấu mì Ý sốt cà, tăng thêm canh bắp khẩu vị thơm nồng, hai người cùng dùng bữa tối sắc hương vị đều đủ. Hiện tại anh đang rửa chén, cô ngồi ở phòng khách xem tivi, cực kỳ có cảm giác gia đình...

Nhưng, cô đã có chút mất hồn mất vía.

Chủ đề lúc trước tranh chấp ở trường học không có tiếp tục nữa, tất cả nội dung nói chuyện phiếm của hai người tại trên bàn cơm đều là một câu có hay không, cô tận lực dùng tâm bình tĩnh trả lời với anh, nhưng mà càng lúc càng khẩn trương... đã hai ngày không chạm mặt Từ Trọng Hi, mọi cử động sẽ làm cô có liên tưởng đến tình dục...

Cô không có cách nào tỉnh táo, chỉ liều mình khắc chế tim đập của mình.

Ít nhất, phải cùng anh nói qua chuyện Tư Đồ Tĩnh cho rõ ràng, muốn như thế nào thì lại như thế nào? Cô một mực yên lặng tự nói với mình như vậy.

Chỉ là càng nghĩ như vậy, tâm lại càng không bình ổn.

“Tiểu Trần?” Tiếng nói của Từ Trọng Hi vang lên bên tai cô.

“Ừ?” Tuy hai mắt nhìn thẳng phía trước, nhưng cô cực kỳ để ý hành vi của anh, “Anh ở trường học... Không phải muốn nói...”

Từ Trọng Hi từ sau lưng Kỳ Trần ôm eo của cô, hôn hít vành tai của cô, khiến cô không nói được hết lời.

“Đừng như vậy...” Uốn éo người, cô nhẹ giọng kháng nghị.

“Chẳng lẽ em không nhớ anh?” Anh vừa hôn người yêu, trong giọng nói tràn đầy cảm tình rùng rợn, làm cho toàn thân Kỳ Trăn run rẩy.

“Nói bậy! Em dĩ nhiên nhớ anh.” Thói quen nói thẳng, Kỳ Trăn không học được cách làm nũng của con gái. Cô thẳng thắn lại làm cho tinh thần Từ Trọng Hi chấn động.

“Vậy để cho anh hôn thật nhiều...” Sau khi tìm được đáp án khẳng định, Từ Trọng Hi hôn đến sắp sửa điên, khát vọng của anh không cách nào khống chế...

Bàn tay lớn thăm dò vào trong áo của Kỳ Trăn, vuốt ve da thịt trơn nhẵn của cô, cảm quan nhạy cảm của cô đã thức tỉnh sau khi anh cố ý vuốt ve.

“Buổi chiều ở sân trường chạy mồ hôi đầy người... Còn chưa có tắm rửa!”

Kỳ Trăn không có cự tuyệt anh nữa, chỉ là thì thào nói điều đáng chú ý nhất.

“Chờ một chút nữa tắm!” Xốc lên áo của cô, bàn tay to cách áo ngực, nâng bộ ngực no đủ.

Áo ngực kiểu che nửa nâng hỗ trợ hai vú cô càng đứng thẳng, mà đầu vú bị bao vây bởi anh cẩn thận chăm sóc, có xúc động tùy thời bật lên.

Kỳ Trăn trở mắt nhìn xem người yêu đùa bỡn hai vú của mình...

Cởi bỏ móc phía trước, ngón tay của anh lần lượt vỗ về chơi đùa hai chỗ đầu vú co giãn mượt mà.

Thật tốt! Từ Trọng Hi không khỏi phát ra tán thưởng thoải mái.

Anh chẳng những có thể ve vãn đầu vú của cô, còn có thể thưởng thức nụ hoa phấn no đủ bởi vì không chịu nổi hấp dẫn, trở nên gắng gượng.

Mặc cho thân thể bị người yêu đùa bỡn, Kỳ Trăn nhịn không được nhắm mắt lại.

“Loại cảm giác này, được không?” Khuôn mặt tuần tú nổi lên nụ cười tinh nghịch, Từ Trọng Hi ghé vào bên tai Kỳ Trăn, nhẹ giọng hỏi.

“Aiii... Anh thật là...”

Lời nói chưa kịp nói xong, môi của cô đã bị Từ Trọng Hi chặn lại không có biện pháp phát ra thanh âm gì nữa.

Giống như muốn nuốt hết cô, nhiều lần mút lấy nước bọt trong miệng cô, dây dưa cái lưỡi thơm tho của cô, lại liếm láp cặp môi đỏ mọng tươi bóng của cô.

Đòi hỏi như đòi nùi lấp biển, áp lực cường đại làm cho cô cơ hồ không cách nào thừa nhận.

Cô chỉ có thể xụi lơ ở lồng ngực Từ Trọng Hi, tiếp nhận cường bạo dã man mà cuồng nhiệt của anh...

“Bảo bối, em thật sự đẹp quá!” Hai ngón tay của anh thoáng kẹp, thoáng vịn, bừa bãi vỗ về chơi đùa hồng ngọc đứng thẳng rất tròn trước ngực cô.

Kỳ Trăn chưa bao giờ từng cảm nhận được bộ ngực là khu vực mẫn cảm như thế, nhưng ở giờ khắc này, cả người cô đều bị anh kích thích vô pháp giãi dụa.

“Anh muốn làm gì thì làm nhanh đi! Không cần phải chơi em như vậy.”

Thật vất vả tìm được cơ hội thở dốc, Kỳ Trăn thở hồng hộc theo sát người đàn ông sáng giọng.

Nhưng hai gò má cô ửng đỏ, ánh mắt tan rã...

Hơn nữa toàn thân mềm yếu, không cách nào vọt tới âm lượng có thể chống lại đàn ông, mềm mại kháng nghị càng làm cho cô có vẻ thiên kiều bá mị.

Từ Trọng Hi biết rõ cô đã bồi hồi tại biên giới bế dục, khóe miệng càng gợn lên độ cong hoàn mỹ.

Anh quyết ý đem cô đẩy rơi vực ham muốn sâu hơn!

“Anh đương nhiên biết phải làm gì, anh là của em.” Tiếng nói tràn ngập tham muốn giữ lấy lay động khác hẳn bên tai Kỳ Trần, không đợi cô phản ứng, tay kia của anh ở dưới dò xét lên, nhanh chóng lôi kéo, ôm trọn hông hoàn mỹ của cô, quần lót ren đã bị anh giật xuống.

“A...” Kỳ Trần theo bản năng giãy dụa hai chân, không muốn anh dễ dàng thực hiện được.

Nhưng ngón tay thon dài lại mang theo cường đại xâm lược, trêu chọc cánh hoa sớm đã dính đầy mật lộ, càng hướng tâm hạch ẩn mật nhất xoa vụn...

“Nha... Trọng Hi...” Ngã vào trên ghế sa lon, mắt sáng của cô bị che chắn, không ngừng thở.

“Chân mở ra chút nữa!” Há miệng ngậm lấy dải tai của cô, một tay nâng vú của cô, không ngừng xoa, tay kia thăm dò vào trong mật huyết âm áp căng trất.

Thở gấp liên tục, cô gái nhỏ đã bị tình dục cường đại công kích chỉ có thuận theo chỉ lệnh của anh, dang hai chân ra thêm, làm cho ngón tay có thể bừa bãi ra vào trong hoa huyết, trượt càng thông thuận.

“Hi... Em nóng quá...” Hai mắt Kỳ Trần nhắm lại, không tự chủ được ảo tưởng người ôm cô là Kỳ Hi.

“Từ nay về sau đến văn phòng, không cho phép mặc quần lót!” Luật động ngón tay không ngừng ra vào hoa huyết càng lợi hại hơn, nhưng lại không nghĩ chính thức cho cô cảm giác cô muốn.

Kỳ Trần không ngừng lắc đầu, hai tay kích động cơ hồ muốn đâm vào sô pha, “Sẽ bị phát hiện...”

“Cẩn thận một chút thì tốt rồi.” Ngưng mắt nhìn khuôn mặt đỏ kín, ngón tay khiêu khích của Từ Trọng Hi cũng không ngừng nghỉ, ngược lại tiến công càng hung hiểm hơn.

Trong hoa huyết, mật dịch không ngừng chảy ra.

Mà lượng lớn mật hoa tuôn ra càng làm cho ngón tay của anh không biết ra vào dễ dàng hơn mấy lần.

“Hi... Em cầu anh... Thật sự sắp không được!”

Ngăn không được ham muốn đã công hãm rồi, cô nửa ngã vào trên ghế sa lon, thở gấp hóa thành bất lực cầu xin.

Người đàn ông có được cô lúc này, nếu như là Kỳ Hi, thật là tốt biết bao? Hết lần này tới lần khác không phải... .

Cô thường kỳ khát vọng cùng thâm mến, đều ở cùng người yêu dục vọng quần gi-ao thì hóa thành trào phúng lớn nhất đối tình yêu, mà cô lại bất lực phản bác, bởi vì anh là anh trai của cô, cô không thể thương anh, cũng vô pháp thương anh...

Khoé mắt Kỳ Trần chảy ra nước mắt.

“Em muốn anh dừng lại?” Từ Trọng Hi tổng cảm giác có điểm gì là lạ, nhưng lại phát giác không ra sự thật, chỉ có thể theo bản năng, đem Kỳ Trần chăm chú cài ở bên cạnh mình.

Ngón tay dính đầy mật dịch của anh trượt ra cửa huyết, tại bên ngoài cánh hoa nhẹ nhàng ma sát.

“Không đúng... Không phải như vậy...” Kịch liệt ra vào rồi phải cần cường đại nhồi vào, mà bây giờ lại trống rỗng lớn la.

Cô tinh tường biết không phải là loại cảm giác này!

9. Chương 9

“Từ nay về sau đến văn phòng, không cho phép mặc quần lót!” Anh nói ra yêu cầu lần nữa.

“Được!” Kỳ Trần cắn chặt răng cắn, rưng rưng đáp ứng.

Vào lúc đó, vô luận người yêu có bao nhiêu yêu cầu không hợp lý, cô cũng sẽ nhường nhịn... Nếu không, lửa lan tràn trong người...

Vĩnh viễn không cách nào dẹp loạn...

“Cái này còn kém không nhiều lắm!” Không thể để ột mình anh một đầu nhiệt – đây là không công bằng.

Từ Trọng Hi một tay cởi bỏ quần của mình, lộ ra dục vọng nam tính sớm đã vận sức chờ phát động, lật người cô lại, nhanh chóng đưa cương mãnh của anh vào trong hoa tâm ướt át của cô.

“Đó... Đó...” Kỳ Trăn thở, kêu la lên tiếng, “Anh chậm một chút! Em sẽ không chịu được...” Cô tức giận thở hổn hển kháng nghị.

Cho dù hành vi thân mật của bọn họ đã không phải là lần đầu tiên, cô vẫn cảm giác được không thích ứng. “Chân mở ra một chút nữa! Em có thể.” Anh tin tưởng người yêu không phải nữ tử yếu đuối, khẳng định có năng lực tiếp nhận anh.

“Cái anh này...” Rõ ràng là đoán chừng cô...

Kỳ Trăn cau mày, trên trán toát ra mồ hôi.

Đối với yêu cầu của Từ Trọng Hi, trong lòng cô có vài phần kháng cự.

“Tiểu Trăn, em là người phụ nữ của anh, anh muốn có được em!” Anh dùng đầu lưỡi liếm đi mồ hôi của cô, hai tay phủ trên hông cô, nam tính kiên quyết không ngừng đi tới càng sâu.

“Ừ...” Cảm giác cường hãn phong phú làm ôi của cô không ngừng tràn ra tiếng rên rỉ đứt quãng.

“Như vậy có thể chứ?” Thất lưng dùng sức một cái, chạy nước rút trong hoa tâm của cô.

“Có thể...” Hai tay nắm chặt sô pha, thân thể Kỳ Trăn thoáng nghiêng về trước, hông cũng theo luật động của anh mà lắc lư.

Ma sát như vậy khiến cho đùi cô run rẩy.

Tại thời khắc này, ngoại trừ kết hợp mật thiết ra, ngôn ngữ có vẻ dư thừa, mà phân tranh giữa hai người cũng đều không quan trọng.

Tại lúc một vào một ra, ngoại trừ ngăn ngại không thích, chính là tràn đầy khoái cảm. Chỉ cần chăm chú cảm thụ nhiệt độ cơ thể cả hai, thở dốc, tim đập mạnh ở giữa nhiệt tình của bọn họ... Còn lại, đều dư thừa.

“Tiểu Trăn, em giỏi quá!” Khóe miệng của anh bởi vì tràn đầy giữ lấy mà đắc ý.

“Làm trò! Em là con gái mà.” Nếu cô là đàn ông, liền đối anh bị đè! Hừ! Miệng cô cứng ngắc phản kích bởi vì động tác của anh mà nghiến nát.

Dần dần tăng mạnh đánh sâu vào làm cho cô cho thấy mình như là hình ảnh trong tiểu thuyết tình yêu, cứ như vậy ngắt đi...

Nhưng, cũng không phát sinh loại chuyện này.

Sau khi quen thuộc phương thức tấn công của người yêu, trong cơ thể của cô lại nhóm lên ngọn lửa hùng hực, cái hông lại phối hợp động tác nhanh nhẹn dững mãnh của anh, lay động thân hình, có phương thức luật động giống vậy.

“Trời ạ! Em...” Phản ứng nhạy cảm của cô làm cho anh thở hốt vì kinh ngạc, “Anh đã biết rõ em là người con gái thích hợp với anh.”

“Anh không biết mắc cỡ!” Có rãnh nói hươu nói vượn những điều này, không bằng khiến cô hồn nhiên quên mình đi?

Làm cho cô đến không hề có ý thức, tâm tình từ tình cảm mãnh liệt bay lên không...

“Anh sẽ làm cho em càng thoải mái!” Như là thề, anh bừa bãi rong ruổi ở trong cơ thể cô, một lần so với một lần càng thêm xâm nhập...

Sau kịch liệt lần lượt kéo ra đưa vào, Kỳ Trần nhận ra cao trào anh mang đến, rót cục lên tiếng gọi.

Mà anh, chăm chú dặt cô, trèo lên đỉnh cao dục vọng.

“A... A...”

Một hồi lại một hồi sung sướng nổ tung tại trong cơ thể cô, thành trong dững đạo cũng bắt đầu co rút lại, cô cảm giác được một cỗ dòng nước ấm chảy khắp toàn thân.

Để vật đàn ông trong cơ thể cô phóng túng, bọn họ đồng thời đạt đến cảnh giới trước nay chưa có...

Dưới vôi hoa sen ấm áp, hai người cùng tắm, đó cũng không phải lần đầu tiên hai người cùng tắm, nhưng Kỳ Trần vẫn cảm thấy mệt chết đi.

Bởi vì gã đàn ông kia gắng phải theo vào tới, chẳng những ôm chặt cô, còn nói muốn cùng cô tắm.

Hai người rửa, rửa ... Anh lại đem cô đặt ở trên tường, nâng mông cô lên, lại đem nam tính dâng trào đưa vào trong cơ thể cô.

“Bây giờ rốt cuộc anh muốn như thế nào... Bất quá chỉ mới hai ngày...” Từ bên ngoài lật đến bên trong, làm không ngừng không để yên, Kỳ Trần không rảnh nghĩ ngơi nhịn không được kháng nghị.

Phản ứng thẳng thắn của Kỳ Trần làm cho anh cười, a! Cô thật trực tiếp đến thật đáng yêu!

Tại trên người cô, anh không ngừng có kinh hỉ ngoài ý. “Không phải vấn đề hai ngày! Là anh rất nhớ em.” Bàn tay to của anh phóng dăng xoa hai vú của cô, rõ ràng là luyện cô thành si, đối với tất cả thuộc về cô, đều điên cuồng.

Anh chính là muốn có tất cả của cô!

“Tư Đồ Tĩnh...” Cô còn chưa có nói đến đầu sỏ làm cho bọn họ chiến tranh lạnh.

“Không cho phép gọi tên anh ta!” Đàn ông ghen lên như là đứa con nít, ôm bờ eo của cô, trong dững đạo cực nóng, điên cuồng ra vào.

Đáng giận! Cô biết rõ anh để ý, lúc ở chung còn nói đến anh ta...

“Nha... ! Chết tiệt!” Cô bởi vì anh lúc nhanh lúc chậm xâm lược mà run rẩy, không cách nào tự hỏi, chỉ có thể phát ra tiếng chửi rửa.

“Cái đầu nhỏ của em đưa chỉ có thể có anh.” Tại bên tai cô nỉ non.

Khuôn mặt đỏ lên, nhanh chóng hưởng ứng, “Biết rồi!” Làm sao không biết anh đã bùng lấy cả ca dấm chua uống hết rồi?

“Biết rõ là tốt rồi.” Nhanh chóng hôn lên trán của cô.

Anh yêu khí chất trung tính của Kỳ Trần, tính tình thẳng thắn và da thịt trẻ tuổi đầy đà co dãn...

Cô như đã hạ cổ đối với anh, thật sâu mê hoặc anh.

“Trọng Hi, anh quá dùng sức...” Nhẹ giọng phàn nàn, cái miệng nhỏ nhắn của cô phát ra tiếng thở gấp thấp, lại thúc đẩy anh điên cuồng giữ lấy cô hơn.

“Ôm chặt anh! Bắt anh, cắn anh... Muốn như thế nào đều tùy em! Nhưng em chỉ có thể dựa vào anh.” Kéo tay của cô, muốn cô ôm mình.

A! Anh là thùng dấm chua lớn thế kỷ!

Kỳ Trần chỉ có bắt lấy cánh tay rắn chắc của anh, cảm thụ anh không ngừng đẩy mạnh lên trước, mỗi một lần đều vọt tới chỗ sâu nhất trong cơ thể...

Cô chỉ có thể nhắm chặt hai mắt, cánh tay bóp chặt vai của anh tiết hận.

Tiếng nước ào ào đổ vào ở bên tai, thế giới bị tràn ngập sương mù vờn quanh... Mà hai cổ thân thể nóng hổi đã ở trong đó quán gi—ao ...

Trong mặt thủy tinh sương mù, hình ảnh của bọn họ mặc cho ai chứng kiến đều muốn huyết mạch sôi trào!

Trên bàn trà bày biện lần lượt bánh bò, mút trái cây, nước chanh vừa mua.

Nhưng mà không có người vươn tay lấy ăn.

Từ Trọng Hi cầm điện thoại, thấp giọng nói chuyện, mà Kỳ Trăn nằm ở trên giường, hữu khí vô lực khóc thét, “Muốn chết đói, bụng em thật đói đó...”

Sau khi cô thanh tỉnh, liền nằm lỳ ở trên giường, không ngừng khóc hô, trên người vòng quanh một cái ga giường, trở mình lẩn qua lại, không có ý xuống giường.

“Ai, cô bé này...” Từ Trọng Hi tức giận nhìn cô.

Từ bữa tối hôm trước chỉ ăn một bữa mì ý sốt cà, còn chưa ăn qua bữa ăn chính nữa, tất cả ăn uống đều do người đàn ông kia làm: bánh mì, bánh ngọt, nước trái cây... đều dùng thức ăn giản tiện mà trôi qua.

Sau đó, cả ngày thứ bảy cô đều ngủ, căn bản không hề bước ra cửa phòng.

Hiện tại cô vô cùng đói? Căn bản không muốn ăn thức ăn tiện lợi nữa, cũng không muốn cùng người yêu đi ra ngoài mua, chính là muốn chơi xấu trên giường chờ anh dứt.

Ai kêu anh đã đem cô làm thành bộ dạng này? Thân thể làm bằng sắt cũng sẽ chịu không được, huống chi cô là người!

“Được rồi! Nghe được. Không cần phải hô gào nữa! Chờ một chút liền no chết em.” Sau khi Từ Trọng Hi gọi điện thoại xong liền chứng kiến bạn gái đang “khóc yếu”, tuyệt không quan tâm mình có mềm mại mà người con gái nên có hay không, anh thật là có điểm dở khóc dở cười.

“Hừ! Ba của em cũng không dám chửi em như vậy, anh muốn như thế nào đây? Xem em là siêu nhân sao?” Kỳ Trăn tức giận trừng gã đàn ông nghiền ép cô, đối với chuyện hoan ái một ngày một đêm, vẫn chỉ có bánh mì có thể no bụng này, thật sự tức giận tới cực điểm.

Cô không muốn chỉ ăn bánh mì và nước trái cây!

Cô muốn ăn món lạ, còn có canh nóng hổi... Tốt nhất còn có hoa quả sau khi ăn xong, như vậy mới hỗ trợ tiêu hóa.

Nhìn xem người con gái vì thức ăn mà cùng mình mất to trừng đôi mắt nhỏ, Từ Trọng Hi cảm giác thật sự buồn cười.

Thì ra, cô và mình đồng dạng... ngây thơ.

Chỉ cần bộ phận cô muốn không có thỏa mãn, cũng giống như mình, vừa kêu vừa la, hơn nữa tuyệt không thỏa hiệp, chính là muốn cướp được thứ mình muốn mới thôi.

Một người yêu giống như đứa bé, lại động đến lòng của anh.

“Leng keng! Leng keng!” chuông cửa vang lên, hai người nhìn nhau, Từ Trọng Hi đương nhiên không cho người chỉ có một cái mền mỏng manh trên người ra mở cửa.

Quả nhiên là đồ ăn anh vừa gọi!

Thân hình cao lớn của đàn ông ngăn trở tầm nhìn mất trật tự sau lưng, trước tiên đưa tiền vào trong ngực cậu nhóc, đốn thêm thức ăn cuộn cuộn anh ta đưa đến, nhanh chóng đóng cửa lại.

“Anh mua gì đó? Thơm quá!” Người con gái đang nằm lỳ ở trên giường nghe thấy hương mà đến đã nhúc nhích.

“Cơm thịt khô và món xào, chiêu bài của ‘Khách mau tới!’”

Từ Trọng Hi ngấm người con gái khoác ga giường, cố tự trấn định vội ho một tiếng.

“Làm gì vậy? Ánh mắt anh là ý gì?” Kỳ Trần nở nụ cười.

10. Chương 10

Cô biết rõ dưới giường là thân thể không mảnh vải che của mình, nhưng cũng đã để cho anh xem hết, sờ hết, làm gì phải giả bộ thẹn thùng a? Như vậy sẽ không là cô.

“Nếu như em không muốn đang ăn một nửa thì bị anh đè đến trên giường, phải đi thay bộ y phục!” Cho dù bọn họ đã hoan ái cả ngày, Từ Trọng Hi vẫn rất khó đem ánh mắt dời khỏi người cô, cho nên chỉ có thể khuyên cô như vậy.

“Anh, sắc lang này!” Nghe được cảnh cáo của anh, cô le lưỡi, tranh thủ thời gian chọn một bộ y phục, tiến vào phòng tắm.

Kỳ Trần lại chui ra, liền chứng kiến trên bàn bày đầy các dạng thức ăn bọn họ yêu tha thiết, ớt xanh xào thịt bò, bắp thịt dầm đường, ruột già xào gừng, thịt kho tàu hải sâm, súp cá tươi cùng hai chén cơm thịt khô lớn, chỉnh tề bày ở trước mắt.

“A! Rất phong phú. Em thích.” Kỳ Trần mặc áo sơ mi của đàn ông một cái bước xa chạy đến trước cơm thịt khô, nâng lên liền ăn.

Dù sao một ngày vừa qua, bọn họ tiêu hao quá nhiều thể lực rồi, cần phải bồi bổ.

“Không có ai tranh với em, chậm một chút.” Ánh mắt mang theo sự chiều chuộng nhìn về phía người con gái của anh, duy chỉ có anh biết rõ đường cong yếu điệu ở dưới áo sơ mi là phong tình như thế nào...

Nghĩ tới đây, ánh mắt Từ Trọng Hi lại hỗn tạp màu sắc khác nhau.

“Em biết rõ! Nhưng em đói quá!” Cô vừa ăn vừa trả lời, cười hì hì nhìn người yêu, chỉ cần có thức ăn nóng, cô rất dễ đuổi.

“Anh cũng đói bụng!” Ngồi ở cô bên cạnh, đậy mắt tản ra dự vọng bất đồng.

“Tự mình ăn đi –” Cô kiêu mỹ làm nũng với anh, cũng không muốn dứt anh ăn cơm lúc này.

“Anh vất vả tìm bữa tiệc phong phú đến giúp em, em hỏi báo anh như vậy sao?” Từ Trọng Hi cũng bắt đầu khóc thét, trình độ đáng thương không thua người con gái vừa mới nằm ở trên giường “khóc yếu”.

“A! Anh đáng thương như vậy sao?” Kỳ Trần cười trêu chọc anh, nhưng vẫn múc một muỗng cơm thịt khô đưa đến trước miệng của anh.

“Ừ hừ... Cảm ơn, nhờ em dứt mới ăn ngon.” Từ Trọng Hi liền tiếp gạt đầu, dùng sức nhấm nuốt mấy ngụm, khuôn mặt tuần tú tràn ngập vui vẻ.

“Thức ăn của ‘Khách mau tới’ ăn ngon không?” Ngấm đàn ông đang nói chuyện diên đảo, “Em ngủ thấy được mùi thơm, liền biết anh gọi bên ngoài đưa tới! Ăn một miếng nữa.” Lại gấp một đĩa ruột già xào gừng lớn, đưa đến trong miệng người yêu.

Chẳng lẽ dứt người ăn cơm sẽ trở thành thói quen? Nhưng nhìn anh vui vẻ, trong lòng cô cũng không hiểu sao cảm thấy ngọt ngào.

“Anh no rồi.” Từ Trọng Hi nhún nhún vai, liền múc thịt kho tàu hải sâm, đưa đến trước cặp môi đỏ mọng, “Em nên ăn nhiều một chút! Sợ em đói bụng lắm.” Ánh mắt thâm tình chân thành giống như dẫn theo dòng điện, làm cho Kỳ Trần thoáng thất thần.

“Bây giờ anh mới nói như vậy... lúc trước em nói không muốn anh lại...” Kỳ Trần bĩu môi, không tin anh thật sự sợ cô đói bụng.

“Anh kìm lòng không được nha, ai bảo em mê người như vậy.”

Nhanh tay nhanh chân giúp cô múc thêm một chén canh cá.

Hừ, nhìn xem người đàn ông này đang nói chuyện ma quỷ gì?

Tự mình túng dục quá độ, bây giờ ngược lại đổ thừa cho người khác? Diện mạo cô rất mê người sao! Cô chưa bao giờ biết diện mạo mình lại đẹp...

“Lúc ăn cơm không nên nói chuyện.” Lườm anh một cái, ngăn lại hồ ngôn loạn ngữ của anh, giọng điệu rất lạnh nhạt.

“Vâng... Vâng... Lập tức tuân mệnh! Nữ hoàng của anh.” Thân mật ôm người trong lòng, giọng điệu ngoan ngoãn phục tùng tựa như thiếu niên mới nếm thử tư vị tình.

“Hi!” Kỳ Trần nhin không được cười ra tiếng. Anh thật láu lỉnh!

“Vui vẻ không...” Thì ra tâm tình đế vương cổ đại chiếm được nụ cười của mỹ nhân là như thế này sao!

Chứng kiến nụ cười của Kỳ Trần, Từ Trọng Hi đột nhiên cảm nhận được tâm tình của những quân vương mất nước kia.

Kỳ Trần vung tóc đuôi ngựa, mạnh mẽ bước vào vào phòng họp hội học sinh, đã bị Tư Đồ Tĩnh chặn lại. “Như thế nào? Bây giờ vào phòng họp hội học sinh phải trình thẻ sao?” Kỳ Trần không hiểu cái tay kia có ý tứ gì, nhướn mày hỏi thăm.

“Gần đây em bận rộn nhiều việc? Đã lâu không đến.” Sau lưng Tư Đồ Tĩnh ẩn dấu một bàn đồ ăn Âu, vừa nói vừa đưa điểm tâm ngọt cách thức tiêu chuẩn mê người đến trước mặt Kỳ Trần, “Anh tìm được đồ ăn ngon, cũng không có ai có thể chia xẻ, thật sự rất cô đơn nha!”

Kỳ Trần nhàn nhạt ngắm anh. Có nghiêm trọng như vậy sao?

“Đây không phải đã tới rồi sao? Em đói bụng rồi.” Chứng kiến đĩa ăn bằng sứ để trên bàn, ánh mắt Kỳ Trần không khỏi sáng lên.

Đó là một cái bánh ba tầng, bánh ngọt hạnh nhân tầng ba, cà phê bơ tầng hai và cà phê choco-late tầng một, tư vị hương thuần túy, trình tự phong phú... Làm cho người ta nhìn mà nước miếng chảy ròng.

Tư Đồ Tĩnh thật biết ăn, thức ăn anh lấy ra hiển tuyệt đối đặc sắc đầy đủ. Nếu như cô không ăn, thật không biết phải trả lời sao với cái bụng của mình.

Bất quá... Hoa hoa công tử thật tri kỷ, đĩa ăn nhỏ cũng đã chuẩn bị xong, khó trách không có người con gái nào thoát khỏi lòng bàn tay của anh.

Đến đầu bàn, vui vẻ tìm chỗ ngồi thích hợp, tính toán hảo hảo hưởng dụng một phen.

“Uống trà hoa quả Đức Áo, được không? Trà hương hoa quả chua chua ngọt ngọt, xứng vị đồ ăn Âu phong phú, thích hợp nhất.” Tư Đồ Tĩnh ưu nhã không chỉ chú ý ăn, còn phong độ nhẹ nhàng, cũng khó trách là một trong cao nhân làm tức giận học sinh nam trong trường.

“Ăn cái gì, hợp uống gì, không phải sở trường của anh sao? Hội học sinh là địa bàn của anh, ngược lại còn hỏi ý kiến của em?” Kỳ Trần khẽ cười một tiếng, đâm phá Tư Đồ Tĩnh ra vẻ phong nhã.

“Tôn trọng ý kiến nữ sĩ nha!” Tư Đồ Tĩnh mỉm cười, đối với công kích của Kỳ Trần không để trong lòng.

“Như thế nào? Cấp tốc tìm em đến, có chuyện lớn gì?”

Cất xuống một món bánh Âu để vào trong miệng, khen! Quả nhiên ăn ngon.

“Nào có chuyện gì? Chỉ là muốn tâm sự với em...”

Tư Đồ Tĩnh đưa trà hoa quả pha tốt đến trước mặt Kỳ Trấn, đứng ở bên người cô, cúi đầu mỉm cười.

“Là thế này phải không?” Kỳ Trấn ngẩng đầu lên, mắt nghiêng nhìn lên trên, cùng anh hình thành một cái góc độ nhìn nhau, hình ảnh ngọt ngào đến cực kỳ kinh điển.

Nếu người ngoài không biết rõ tình hình chứng kiến hình ảnh này, không hiểu làm mới kỳ quái đấy!

“Đúng a! Không cần phải nghĩ quá nhiều.” Có ý định dừng lại ba giây, Tư Đồ Tĩnh mới nháy mắt với Kỳ Trấn, xoay người trở lại vị trí của mình.

“Vậy sao?” Kỳ Trấn cắn thức ăn. Cô thực cảm thấy đàn ông này là lạ ... Cười đến rất âm mưu...

Không có chuyện gì sao đặc biệt tìm cô ăn món Âu?

“A Tĩnh! Anh cũng quá bất công đi? Vì cái gì chỉ có bạn gái xấu xa của anh được ăn món Âu?” Tư Đồ Du từ bên kia phòng họp chui ra, chứng kiến đĩa ăn trước mặt Kỳ Trấn, cũng kháng nghị, không hiểu sao Kỳ Trấn có đặc quyền này.

“Muốn ăn món Âu, anh cho em! Không cần phải kéo chuyện xấu gì ...” Kỳ Trấn nhú mày, đẩy bàn sứ trước mặt ra.

Nói tiếp chuyện xấu, cô sẽ bị bạn trai đuổi ra khỏi nhà.

Lần này trở thành hai ngày an ủi an phụ, cũng là bởi vì giữa cô và Tư Đồ Tĩnh mập mờ như có như không chọc giận Từ Trọng Hi, cô không muốn bị lời đồn nhảm chán quấy nhiễu cuộc sống.

“Ồ đây còn mà! Phần đó của Kỳ Trấn” Tư Đồ Tĩnh thở dài, lên tiếng ngăn cản em trai lấy đi điểm tâm của Kỳ Trấn.

“... Học trưởng. Em có không?” An Tư Tiệp yên lặng từ sau chui ra đầu ra mỉm cười với Tư Đồ Tĩnh.

Chứng kiến đàn em cấp dưới thanh tú xinh đẹp, Tư Đồ Tĩnh cười càng ôn hòa.

“Sao có thể thiếu em? Anh còn suy nghĩ A Du chạy đâu rồi, em chạy đi đâu vậy?” Anh đương nhiên biết rõ quan hệ giữa tiểu học đệ tuần tú và em trai sinh đôi, với anh mà nói... Chính là nhiều hơn một em trai đáng giá làm cho người ta yêu thương.

Khuôn mặt tuần tú đỏ lên, An Tư Tiệp sững sờ ở tại chỗ, không biết nên nói cái gì.

“Cậu cứ ngồi ở đó là được rồi! Món ăn Âu, ta tới đây.” Tiếng nói hơi chút khàn khàn của Tư Đồ Du từ bên cạnh thoát ra, chỉ định một cái vị trí khá xa bảo An Tư Tiệp ngồi xuống, ngăn trở cơ hội anh tiếp xúc với anh trai.

“Hắc! Người đàn ông này thật là kỳ quái, trông nom đông trông nom tây... Trông nom nhiều như vậy làm gì vậy?” Kỳ Trấn chưa hiểu rõ chuyện gì xảy ra giữa Tư Đồ Du và An Tư Tiệp, ở một bên bênh vực lẽ phải.

An Tư Tiệp không nói chuyện, yên lặng ngồi ở một bên.

“Anh ta do tôi trông nom, cậu muốn như thế nào?” Tư Đồ Du nói chuyện cũng không thua người, vừa phản kích vừa đặt điểm tâm đến trước mặt An Tư Tiệp.

“Huh? !” Kỳ Trấn nhướng đuôi lông mày, nhìn về phía hai người.

“Tư Đồ Du!” An Tư Tiệp kêu một tiếng.

“A Du!” Quát bảo ngưng lại không kịp, đầu Tư Đồ Tĩnh cũng có chút đau nhức.

Kỳ Trấn tự nhận không phải người chết, đem phản ứng của ba đại đàn ông xem tại đây mắt, giống như sáng tỏ một việc, liên tiếp gật đầu.

An Tư Tiệp khôn quần đến chỉ kém không đem vùi đầu tiến vào trong đồ ăn.

“A, được! Biết rồi, ta sẽ giúp các người giữ bí mật.” Kỳ Trấn cắn thức ăn khoát khoát tay, đối với việc mờ ám của họ cũng rất có nghĩa khí.

Tư Đồ Tĩnh vuốt vuốt huyệt Thái Dương, đối với tình huống trước mắt không phản bác được.

“Vậy thì thật là đa tạ cậu!” Tư Đồ Du dương dương đắc ý, trong phạm vi thể lực, anh cũng không quên tuyên cáo –

“Không khách khí!” Kỳ Trăn nhẹ nhàng đáp lại.

Thì ra bên cạnh của cô khắp nơi là bí mật không thể nói a...

11. Chương 11

“Anh! anh...”

Từ Trọng Hi ghé vào trên bàn máy vi tính, ngủ đến trời đất quay cuồng, đối với tiếng ồn ào bên cạnh, kỳ thật cũng không để ý lắm.

“Nhanh tỉnh đi! Trời đã sáng.” Từ Bị Thần không ngừng lay động cánh tay anh trai, thề phải đánh thức anh.

“Làm cái gì?” Từ Trọng Hi mở mí mắt nhập nhèm ra, mới nhìn đến mình không về giường ngủ, thoáng di động thân thể, mới phát hiện toàn thân đau...

Aizzz! Rốt cuộc ngủ lúc nào?

Không nghĩ tới anh vì kiếm lộ phí ra nước ngoài mà bận đến như thế này? Nếu như việc đi chơi mà thành, Kỳ Trăn nhất định phải hảo hảo khao thưởng anh, mới không uổng công anh chịu khổ vì cô.

“Sao anh ngủ ở đây? Có nợ tiền như vậy sao? Không phải có đi dạy ở trường sao, nói với anh Truyền Đạo là được rồi, bảo anh ta sắp xếp thêm một ít khoá cho anh, anh cũng có số thu vào cố định mà!” Ánh mắt Bị Thần bắt đầu nhìn về phía anh trai, thật sự bị anh đã bại.

Người này cũng thực kỳ lạ! Làm gì liều chết kiếm hai phần tiền lương? Quen bạn gái chỉ biết mua hàng hiệu sao?

Từ Bị Thần đã xem thấy xã hội nhiều, đầu bắt đầu nghĩ.

“Em là một con nhóc thì biết cái gì? Tuổi anh còn trẻ, làm gì ăn tiền lương chết? Ở trường học dạy thêm, chỉ là một giờ, anh nhất định phải có sự nghiệp của mình, em làm học sinh tốt của em, ít đến phiền anh.” Từ Trọng Hi nhếch môi mỉm cười, đối việc ghé vào trên bàn máy tính ngủ không cho rằng cực khổ, ngược lại dùng tâm tình tích cực hơn đối mặt.

Bởi vì Ông Truyền Đạo đặc biệt đưa tư liệu của Kỳ Trăn cho anh xem.

Anh biết rõ cô là tiểu thư nhà có tiền, có thể ở Thánh Tâm học tập... Anh cũng không thể mong chờ nhà của cô có bao nhiêu bình thường... .

Cho nên, anh phải nỗ lực, chăm chú tích lũy tài sản của mình, về sau gặp mặt cha mẹ của cô thì mới không bị ghét bỏ. [#Ami: ta kết nhất cách nghĩ này của Hi ca, yêu aaaa =]]]

Từ Trọng Hi xuất thân từ một gia đình bình thường, sau khi phát hiện mình quen tiểu thư nhà giàu siêu cấp có tiền, yên lặng triển khai kế hoạch năm năm của anh, lên mạng làm quảng cáo, làm đến càng ra sức, để mình càng có điều kiện xứng đôi Kỳ Trăn.

“Được rồi được rồi, em rất lười biếng được chưa? Dù sao anh tốt nhất đừng quen bạn gái lung tung, nếu quen chị dâu hám làm giàu, em liền nói với mẹ!” Bị Thần tục tũn nói ra trước, cảnh cáo anh không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Cô xem qua rất nhiều chuyện xưa ở trên in-ter-net, biết rõ rất nhiều đàn ông vì người con gái yêu mến, nguyện ý làm rất nhiều việc ngốc.

Cô cũng không hy vọng loại bi kịch này xuất hiện ở nhà cô.

“Trông nom tốt chính em là được rồi! Chuyện của anh, tự anh biết rõ nên làm như thế nào.” Từ Trọng Hi tùy ý khoát khoát tay, đuổi em gái ra khỏi phạm vi thể lực.

Vì yêu cố gắng hướng về trước, vốn là chuyện chính đáng người đàn ông nên làm.

Hiện tại anh muốn làm người đàn ông có thể xứng đôi với Kỳ Trăn, muốn cố gắng mở rộng bản đồ sự nghiệp của mình, cũng là chuyện cực kỳ chính xác.

Dạy thế chỉ là chuyện hai tháng, nhưng anh tuyệt đối muốn kéo dài duyên phận giữa bọn họ thật dài thật lâu...

Cho nên, hiện tại chịu chút khổ cũng không coi vào đâu.

Tập trung xông lên! Từ Trọng Hi.

“Bây giờ là như thế nào? Em bận rộn một hồi, anh bề bộn một hồi...”

Tóc dài buộc thành đuôi ngựa, trên trán cột khăn trùm đầu, mặc trên người quần áo chơi bóng, Kỳ Trăn suất khí mười phần, đánh xong trận cầu thi đấu hữu nghị, sau khi thắng bóng, lông mày lại nhíu chặt.

“Học tử, chị giỏi quá đó!” Giản Bội Bội cầm khăn mặt cùng đồ uống vận động, là người thứ nhất xông lên.

“Học tử, vừa rồi chị quăng bóng ba lần đều thật chuẩn a... . Mọi người vì chị mà về vang!” Trương Du Mị cũng vây quanh Kỳ Trăn.

Kỳ Trăn tiếp nhận khăn mặt, nhìn khắp khán phòng, khuôn mặt căng cứng, chỉ lau mồ hôi, không nói chuyện nhiều.

“Các em cũng hô rất lớn a! La lớn tiếng như vậy, cổ họng có đau hay không?” Đồng đội đi theo phía sau cô đều đi đến bên sân, đồng dạng tiếp nhận nhóm học muội vây quanh hoan hô, nhưng tất cả mọi người đều cười rất vui vẻ, không giống nhân vật chính còn thối mặt, bộ dáng không vui.

“Tôi ra ngoài hóng gió một chút!” Kỳ Trăn đột nhiên lên tiếng, chỉ hướng bóng cây không người.

“A, được!” Người quen với cô đương nhiên biết rõ ý của cô, cô muốn đi, không có việc gì dừng cãi cô, “Chờ một chút phải đi ăn chúc mừng đó.”

“Các cậu đảm nhiệm chức vụ đó là được, hôm nay tan học mình còn có việc.” Kỳ Trăn tâm phiền phát phát tay, khuôn mặt bình tĩnh không có thay đổi lớn.

“Biết !” Đội phó chứng kiến sắc mặt Kỳ Trăn, lập tức cầm miệng.

Kỳ Trăn trên cổ khoác khăn ngắn, trên tay cầm đồ uống, thông thả đi đến dưới cây không người, lấy điện thoại nhét trong ba lô ra, nhấn vài phím, nhìn cái điện thoại không có biểu hiện vài lần, cô đột nhiên nặng nề thở dài.

Chuyện gì đã xảy ra, sao không thấy người đến?

Gần đây đều như vậy, ngày nghỉ hẹn hò thân mật, sau khi đợi cô trở lại trường học, anh bỏ chạy không thấy bóng dáng, cả điện thoại cũng không gọi lại.

Thứ Hai, anh không có lớp ở trường học, hôm nay là thứ Tư, sau khi tan học, cô phải đến gặp Thiên Khởi, cũng không còn bao nhiêu thời giờ—an nói chuyện với anh.

Coi như người yêu sao? Bọn họ còn đang yêu đương sao? Kỳ Trăn rất muốn hỏi anh chuyện này.

Kỳ Trăn buồn buồn cầm lấy ba lô, nghĩ đến hội học sinh, rất xa liền chứng kiến bóng dáng quen thuộc, rớt cục tại vườn trường học gặp được bạn trai.

“Gần đây anh bận rộn nhiều việc à? Cũng không thấy người.” Đi về phía trước, Kỳ Trăn hất đầu hỏi.

“Truyền Đạo kháng nghị với anh không thể chiếm dụng quá nhiều thời giờ—an của em, một đồng xã đoàn đòi người với anh, anh chỉ có thể khắc chế nhiệt tình của mình!” Chứng kiến bạn gái thần thái sáng láng, tâm

tình Từ Trọng Hi đặc biệt tốt, tuy dưới nách còn một đồng văn kiện khăn cấp cần xử lý, nhưng vẫn muốn nói thêm vài lời với cô.

Bởi vì người yêu trước mắt, chính là động lực để anh phấn đấu a!

“Thật vậy chẳng? Không phải chơi chán rồi?” Tuy trên sách nói đừng tin lời dỗ ngon dỗ ngọt của đàn ông lúc yêu đương, nhưng nghe người yêu nói như vậy, Kỳ Trần vẫn nở nụ cười.

“Cái gì chơi chán rồi? Em cũng quá xem thường sự quyến rũ của em.” Kim lòng không được vươn tay sờ sờ đầu của cô, “Anh chỉ bận làm việc, cũng không phải không để ý tới em, em tùy thời đều có thể tìm được anh, anh còn rất chú ý đàn ông khác dựa vào em quá thân cận...”

Gần đây tiếp một case vượt biển, chính là nguyên nhân chủ yếu không có biện pháp cả ngày dán Kỳ Trần.

Nhưng, anh vẫn rảnh giờ ở trên mạng sưu tầm web-sites có quan hệ đến học viên Thánh Tâm, chú ý gần đây trong trường có chuyện lớn gì, có xuất hiện tên Kỳ Trần hay không...

Như vậy còn có thể nói anh lạnh sao?

Chuyện yêu đương này, anh siêu cấp nghiêm túc, được không?

“Ai! Đừng nói nữa, em sẽ không theo chân bọn họ nữa... Chuyện đáp ứng anh, em nhất định sẽ tuân thủ.” Hai tay Kỳ Trần gi-ao nhau ở trước ngực, tay làm thế cấm nói loại chủ đề này, cô cũng rất sợ đàn ông ghen.

“Em có thể nghĩ như vậy là chuyện tốt.” Từ Trọng Hi gật đầu.

Chỉ cần trang web đấu giá kia không có gia tăng một ít ảnh chụp lung tung nữa, anh nguyện ý ở lúc đang bận làm rùa đen rút đầu, tin tưởng tâm người yêu một mực trên người anh.

Rất nhanh, tiếng chuông lại vang lên.

“Anh phải đi phòng máy vi tính một chuyến – chỗ đó có hoạt động...” Thời gian gặp nhau cứ ngắn như vậy, Từ Trọng Hi cũng nhịn không được nữa thở dài.

“Em không sao! Anh đi nhanh đi. Để muộn quá, gây cho người ta cảm giác không tốt.” Kỳ Trần thúc giục anh.

“Anh biết rõ... Đúng rồi!” Vốn định đi, không biết đột nhiên nhớ tới cái gì, Từ Trọng Hi dừng bước lại, quay đầu gọi bạn gái.

“Làm sao vậy?” Cho là anh muốn dùng lời dỗ ngon dỗ ngọt, Kỳ Trần rất vui vẻ.

“Cái ‘cười’ vừa rồi kia, không cho phép đàn ông khác chứng kiến... Anh thật sự rất chú ý!” Từ Trọng Hi lưu lại những lời này, xoay người rời đi.

Ách? Ngay cả cái này cũng chú ý. Không nghĩ tới sẽ nghe loại “không cho phép” như thế, Kỳ Trần hơi há hốc mồm.

Nhìn bóng dáng càng lúc càng xa của người yêu, vành mắt của cô hơi ảm ướt.

“Tham muốn giữ lấy mạnh như vậy...” Kỳ Trần nhẹ nói một tiếng.

Nếu là đàn ông khác nói với cô như vậy, cô nhất định sẽ tức giận, nhưng gặp được Từ Trọng Hi trực lai trực vãng trong tình yêu...

Khóe miệng của cô nhịn không được giơ lên một độ cong hoàn mỹ.

Ha ha, cũng may có anh quan tâm cô!

Trong phòng một mảnh yên tĩnh.

Cửa sổ sát đất hơi mở ra, gió nhẹ từ cửa sổ thổi vào, hương hoa hồng nhàn nhạt đầy tràn cả không gian.

“Chị Trần, em cũng muốn nhìn chị chơi bóng đó!” Chu Thiên Khởi ôm búp bê, kiêu kiêu dán bên cạnh Kỳ Trần, liếc mình tỏ vẻ mình rất muốn tới trường học cổ vũ cho cô.

“Sao em biết chị có trận đấu bóng?” Kỳ Trần từ chối cho ý kiến, ngược lại nhớ tới vấn đề quan trọng này.

“A?” Chớp chớp mắt to, không biết nên nói sao.

“Thật ra cũng không phải trận đấu lớn gì!” Bên môi Kỳ Trần treo vui vẻ nhàn nhạt, chỉ muốn biết rõ tiểu mỹ nhân này một bước không hề ra khỏi cửa không biết như thế nào lại biết được hành tung của mình.

“Dùng internet, còn website của trường học... Sẽ biết.” Chu Thiên Khởi chỉ chỉ máy vi tính đặt trên bàn, khuôn mặt vô tội có chút chột dạ.

“Thì ra là thế!” Cô không nên quên một đồng trạch nam nữ otaku [chui trong nhà] không ra khỏi cửa, vẫn có thể biết chuyện thiên hạ, “Bất quá, vẫn nên chờ thân thể em tốt lên một chút rồi nói sau.” Kỳ Trần cúi đầu xuống xem bài tập của cô, dù Thiên Khởi làm nũng cũng không chịu thua.

“Thân thể của em thật sự đỡ hơn rồi.” Chu Thiên Khởi không thuận theo, liếc mình vụn vặt thân hình.

“Còn chưa đủ tốt.” Cô ngẩng đầu, ngắm dung nhan suy yếu, “Chị vừa mới nghe em ho khan, em không nên chờ chị ở sân thượng, chị nói đến thì sẽ đến.”

“Nhưng em ở trong nhà rất nhàm chán...” Thiên Khởi vẫn kiên trì, hốc mắt thoáng đỏ.

“Ừ...” Nhìn Thiên Khởi mảnh mai, trong lòng Kỳ Trần có chút không nỡ, “Chị đánh thi đấu hữu nghị cũng sẽ không có thời giờ nói chuyện với em... Em tới trường học xem chị chơi bóng, bên cạnh không người quen biết nói chuyện sẽ rất nhàm chán đó.”

“Không thể bảo bạn trai chị theo giúp em nói chuyện sao?” Thiên Khởi đỏ mặt, đưa ra yêu cầu nho nhỏ.

“Bạn trai? Ai a?!” Khuôn mặt Kỳ Trần ửng hồng, một hồi xấu hổ, ngón tay đang chuyển bút cũng ngừng lại.

“Tất cả mọi người nói như vậy ... Ảnh chụp chứng minh, chị không thể...” Mặt Thiên Khởi cũng đỏ đến như quả táo, vừa ngấm vừa nói.

“Ha! Chị biết rõ em đang nói ai! Anh ấy không phải bạn trai của chị đâu!” Bao chuẩn Tư Đồ Tĩnh!

Cô thật sự sẽ bị đám bà tám ở trường học hại chết!

Suốt ngày ở trang web trường học công bố phát hiện mới nhất gì, không có tin đồn, tùy tiện đăng ảnh chụp chung của cô cùng Tư Đồ Tĩnh lung tung, còn dựa vào ảnh chụp nói bừa chuyện của bọn họ... Một mực thâm chịu giáo viên chủ nhiệm quan ái!

Rõ ràng chỉ là ảnh chụp hai người nói chuyện chung, nhưng qua công bố của bọn họ, có thể biến đổi thành một cái chuyện xưa ngắn.

Thật sự là mò mẫm đến không thể mò mẫm!

Công lực cải biên của các cô đều sắp lợi hại bằng phóng viên ở Thủy Quả nhật báo, sức tưởng tượng rất phong phú, cho nên tỉ lệ xem qua siêu cao, còn có người cổ vũ các cô, muốn các cô tiếp tục ghi. Cô thật sự muốn gọi các cô ấy là hạng nhất!

“Không phải anh ấy, vậy là ai?” Thiên Khởi bắt được sơ hở trong lời nói của Kỳ Trần, đánh rần tùy cơn, nhưng muốn biết bí mật của Kỳ Trần.

“Không phải học sinh trường học.” Bị học muội tri kỷ ép hỏi, Kỳ Trần đành tiết lộ một chút, thừa nhận mình có bạn trai.

“Như vậy nha...” Thiên Khởi liên tiếp gật đầu, cẩn thận nhắc nhở, “Chị Trần, anh chị hẹn họ ở ngoài, phải cẩn thận đó... Nội quy trường học...” Cô áp a áp ứng nói đến quy định lỗi thời không thể yêu đương của trường học.

“An tâm! Chỗ anh chị đến đều rất ẩn mật... Sẽ không bị bắt được!” Kỳ Trần khoát khoát tay, tỏ vẻ không cần chú ý đến điểm này.

“Thật vậy chẳng? Đi nơi nào? Nói cho em biết!” Thiên Khởi chơi xấu bên cạnh Kỳ Trăn, ánh mắt khẩn cầu, cực kỳ muốn biết thế giới nội tâm của Kỳ Trăn.

“Học muội, chị tới giúp em học, không phải kể chuyện tiểu thuyết tình yêu.” Một mực tiến hành loại đề tài nhàm chán này, tốt như vậy sao? Kỳ Trăn cười đến có chút xấu hổ.

“Nói đi, nói đi... Cả ngày người ta trong nhà, cũng không thể ra cửa, cũng không biết lưu hành phương thức yêu đương gì...” Mắt to ngập nước nháy nháy, lộ ra khao khát, nếu cự tuyệt cô bé, cặp mắt thanh tịnh kia sẽ bịt kín một tầng đau thương.

Yên lặng nhìn tiểu học muội rất muốn biết chuyện tình yêu của mình, Kỳ Trăn đưa ra điều kiện –

“Chờ chị xem hết bài tập thầy dạy kèm tại nhà cho em, nếu hoàn toàn đúng... Có lẽ chị sẽ kể một hai chuyện thú vị.”

“Thật vậy chẳng?” Vốn đang thất vọng bây giờ lại có thần thái hưng phấn thay thế.

Aizzz! Bây giờ như thế nào đây?

Người nói chuyện yêu đương chính là cô, Thiên Khởi làm gì hưng phấn hơn cô? Loại cảm giác này thật là làm cho cô thẹn thùng nha!

“Thật!” Kỳ Trăn bắt đầu dĩ thử dài, thật sự không có cách với tiểu nha đầu này! Độ dày da mặt của cô bé này thật tốt, đối với loại chuyện này không hề thẹn thùng.

Bất quá, nên nói chuyện nào mới tốt...

Quan sát bài tập của Thiên Khởi, trong lòng có chút phiền não.

“Thời gi—an sắp hết rồi, hôm nay dừng lại ở đây!”

Kỳ Trăn ngẩng đầu nhìn đồng hồ trên tường, đã 8 giờ rưỡi rồi, cần phải về.

Thời gi—an tự học buổi tối đã qua một nửa, cô phải nhanh trở lại ký túc xá, đỡ phải sau khi buổi tối tự học kết thúc phải cưỡi phòng tắm.

Đây là thống khổ dùng chân, cái gì dùng đều phải công cộng... Nhưng hết lần này tới lần khác cô lại không muốn về nhà ở... lại có thể ở ký túc xá cùng mọi người chen chúc!

Ngày nghỉ trước kia có thể đến chỗ của Kỳ Hi, từ sau khi anh có bạn gái, cô cũng không tiện đến.

Bên cạnh cô cũng nhiều thêm một người đàn ông...

Cuộc sống, thật sự rất kỳ diệu!

Khi cô cho là mình sẽ cô đơn đến cùng thì không nghĩ tới bên cạnh lại sẽ xuất hiện một người khác, anh lặng lẽ thay đổi cuộc sống của cô, mà cô... cũng không có bài xích quá lớn, thay đổi theo...

Như vậy, rốt cuộc là tốt hay xấu?

Gần đây khi nghĩ đến Từ Trọng Hi, trong lòng Kỳ Trăn luôn luôn có một tia ngọt ngào, sau đó lại trộn lẫn một chút nghi vấn, nhưng mà không thể nào mở miệng hỏi đến.

“Đúng vậy! Thời gi—an vui vẻ trôi qua thật nhanh.” Thấy sắc mặt hơi lo nghĩ của Kỳ Trăn, Thiên Khởi gạt gậy đầu, không có tiếp tục giữ người, cực kỳ thúc thời.

“Đúng vậy, tuần thứ Tư rất nhanh tới rồi, em học bài tốt đó.” Kỳ Trăn sờ sờ đầu Thiên Khởi, muốn cô ở nhà ngoan ngoãn đợi, đừng có chạy lung tung.

“Biết rồi! Cứ xem người ta là con nít.” Chu cái miệng nhỏ nhắn, nhẹ giọng phàn nàn.

“Em vốn là con nít mà! Phải ngoan ngoãn học bài đó...” Sau khi dặn dò, Kỳ Trăn mới cầm ba lô lên rồi đi.

“Em cứ ở trong nhà, không cần phải đi ra tiễn chị... Đi ra cảm lạnh sẽ không tốt...” Sấn sóc dặn dò từ cửa chính đóng mà biến mất, Thiên Khởi tùy tiện cầm một chiếc áo lông mặc vào, nhanh chóng chạy lên sân thượng, đôi mắt trông mong nhìn Kỳ Trăn rời đi.

Thấy Kỳ Trần đi, cô ngây ngốc đứng ở sân thượng, hồn phách coi như cũng đi theo Kỳ Trần.

“Tiểu tử tông của tôi ơi!” Quản gia nâng cuống họng, lớn tiếng ồn ào, “Sao cô lại một mình đứng ở chỗ này? Cấm lạnh làm sao bây giờ?” Đưa xong Kỳ Trần, trở lại thư phòng tiểu chủ nhân, không thấy người, liền khẳng định cô đứng ở sân thượng tiền biệt.

Thiên Khởi không nói chuyện, ngoan ngoãn để cho quản gia kéo mình về phòng.

Thấy cô thất lạc, quản gia mới vỗ vỗ bờ vai của cô, nhẹ giọng an ủi cô, “Tuần thứ tư rất nhanh đến! Đừng quá khó như vậy.”

“A di, con rất hi vọng có một chị gái như vậy đó!” Thiên Khởi ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế sa lon, nhẹ giọng bày tỏ.

“Cô biết không có khả năng đó! Ba ba của cô chỉ có một mình cô một cái tâm can bảo bối, ông cũng sẽ không tái giá.” Quản gia kiên định nói rõ.

“Con biết rõ...” Thiên Khởi nặng nề thở dài.

Từ sau khi mẹ của cô qua đời, ba ba vẫn rất cô đơn... Không còn tâm trạng tiếp tục kinh doanh công ty... Nhưng cô lại là một cô bé gái suy yếu, chẳng những không thể giúp ông, còn một mực phí tiền của ông...

Khiến ông giúp mình tìm bác sĩ, y tá... Thiên Khởi chu cái miệng nhỏ nhắn, cảm giác mình thật sự rất vô dụng!

“Được rồi, không cần phải suy nghĩ lung tung nữa! Tôi đi mở nước ấm, cô tắm rửa xong, nên ngủ.” Sở Thiên Khởi nói lời không may, quản gia bắt đầu thúc giục cô.

“Ừ.” Thiên Khởi gật đầu, mặc quần gia bài bố.

“Cô chờ chút, tôi đi chuẩn bị nước ấm...” Tiểu chủ nhân buông tiếng thở dài buồn bã, quản gia vội vàng chuẩn bị quần áo cần tắm rửa.

Thiên Khởi ngoan ngoãn ngồi trên ghế sa lon, thấy quản gia rời đi, liền mở ra lap-top, bắt đầu lên inter-net, sưu tầm web-sites có liên quan đến Thánh Tâm.

Cô muốn xem chuyện xấu của Kỳ Trần có thảo luận gì mới không...

Ai, vẫn là cuộc sống trường học tương đối khá chơi, cô ở nhà thật sự vô cùng nhàm chán.

Không biết có người chú ý tới bạn trai chính quy của cô ấy hay không? Vẫn như cũ, chỉ thảo luận Hoa Hoa Công Tử kia? Thiệt là! Quả nhiên không có người chú ý tới tình huống thật...

Các cô đều mắt bị mù mới như vậy! Ai sẽ thích Hoa Hoa Công Tử?

Kỳ Trần giống cô, chán ghét Hoa Hoa Công Tử! Ngay cả cái này cũng đều không hiểu, còn nói yêu mến Kỳ Trần? Nhất định không có yêu mến cô, cho nên mới không biết bí mật của cô.

Hừ! Hừ! Một đám ngu ngốc.

Thiên Khởi yên lặng tựa vào trước lap-top, bàn phím gõ đến gõ đi, con chuột điểm tới điểm đi, sưu tầm tất cả tin tức về Kỳ Trần...

Trợn to con người nhìn xem dấu vết cuộc sống vườn trường Kỳ Trần để lại...

12. Chương 12

“Lộp bộp...”

Kỳ Trần ngâm nga ca khúc không thành điệu, cao hứng bưng bưng chạy về phía phòng làm việc của Từ Trọng Hi.

Ha ha... Hôm nay bọn họ ít nhất có ba giờ ở chung...

Cô còn thừa thời giờ—an tan học trở về ký túc xá tắm rửa, tắm sạch sẽ trong trong ngoài ngoài của mình mới tới.

Có ai đi làm việc mà còn có thể tắm mình sạch sẽ đây?

Có lẽ, hành vi của cô trong mắt bạn cùng phòng rất kỳ quái nha? Nhưng ứng phó một tên tùy thời động dục, làm tốt vạn toàn chuẩn bị mới tốt; cô cũng không muốn toàn thân bốc mùi mồ hôi bản, lại phải cùng người yêu khổng chế không nổi xảy ra quan hệ?

“Hôm nay hình như em rất vui vẻ?” Nghe được thanh âm Kỳ Trăn, Từ Trọng Hi đang cúi đầu đánh máy vi tính lập tức ngừng đầu, ánh mắt có loại âm trầm nói không nên lời.

Huh, người đàn ông này hôm nay hơi là lạ... xảy ra chuyện gì sao?

“Không nên vui vẻ sao?” Đóng cửa lại, Kỳ Trăn nhẹ nhàng đi đến trước mặt anh.

“Một tuần lễ em và Tư Đồ Tĩnh uống trà chiều mấy lần?” Căn bản khổng chế không được tâm tình đàn ông của mình, nhanh chóng đứng dậy, từng bước một tới gần bạn gái.

“Nào có a... Anh...” Vọng đang muốn phản bác, đầu đột nhiên thoáng qua hình ảnh kỳ lạ...

Chết tiệt! Cảm giác rất quý dị về ngày đó... Tư Đồ Tĩnh xếp đặt cô, có phải không? Nhìn biểu lộ tức giận của người yêu, Kỳ Trăn khấp khểnh mở miệng, đến cuối cùng lại phát không ra thanh âm khác.

Khó trách có điểm gần?

A Tĩnh gọi người chụp ảnh, sau đó lấy cơ cấu giá trên web—sites buôn bán... Lại làm cho Từ Trọng Hi tóm gáy... Thì ra quá trình này lại có bộ dáng như vậy?

Kỳ Trăn có cảm giác khóc không ra nước mắt. Tội oan này thật ghê gớm đó!

Không muốn chia sẻ tình cảm lưu luyến mới nhất của mình cùng các anh em, thì đáng đời có loại báo ứng này sao? Bình thường làm chuyện xấu, hiện tại có thể nào trách cứ người ta?

Tư Đồ Tĩnh bảo người ta chụp cuộc sống của bọn họ, cũng không thông báo trước, nghe nói như vậy mới có thể tự nhiên.

Cho nên, cô thật sự không thể kháng nghị cái gì với anh ta...

“Em chấp nhận, phải không?” Đi đến trước mặt gi—ai nhân, cúi đầu nhìn cô, đáy mắt tràn ngập tối tăm.

“Không phải! Em không biết...” Kỳ Trăn nuốt nước miếng, chăm chú nhìn anh, “Không biết chân tướng sự tình, muốn cam chịu cái gì?”

Mặc dù bị Tư Đồ Tĩnh hãm hại, đó cũng là chuyện của cô và anh em mình.

Cô lấy điều này nói với bạn trai, chẳng những sẽ không được lượng giải, nói không chừng còn có thể càng hỏa lớn, cho nên chỉ có thể tận lực chính mình không biết rõ tình hình.

“Bây giờ anh hỏi em, em thật không một chút nhớ tới lời hứa của mình sao?! Em thật sự không biết là mình rất quá phận sao?” Từ Trọng Hi kéo Kỳ Trăn vào trong ngực, cánh tay cường kiện dùng sức ôm cô.

Chăm chỉ làm việc... Nghiêm túc phấn đấu vì tương lai của bọn họ...

Cô lại hỏi báo anh như vậy? Lại như vậy?

Từ Trọng Hi không tiếng động mà vùi đầu trên vai Kỳ Trăn, nói không nên lời bất luận lời chửi bới gì..., nhưng hào khí đau thương lại bao phủ hai người.

“A... Trọng Hi...” Kỳ Trăn nhẹ giọng kêu to tên người đàn ông ôm lấy mình từ phía sau lưng, nhưng mà không chiếm được hưởng ứng. Cô cố gắng giẫy người. Người đứng phía sau bất động như núi, chỉ chăm chú ôm cô, cái gì cũng không nói...

Làm cho người ta cảm giác anh thật sự rất uể oải. Bây giờ là?

“Anh đừng như vậy mà!” Vốn muốn giải thích rõ ràng với anh, không nghĩ đến... Cổ lại ảm ứ, cô khiến anh khóc sao?

Trời ạ! Cô đáng chết! Sao cô lại làm ột người đàn ông khóc? Cô xong rồi, cô xong rồi...

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi... Đều là lỗi của em! Đều là lỗi của em!” Kỳ Trần không cách nào quay đầu lại nhìn anh đã xảy ra chuyện gì, chỉ có thể nắm chặt cánh tay của anh, không ngừng xin lỗi, “A Tình tìm em đi! Chúng em không phải gặp mặt một mình tại hội học sinh... Bên cạnh còn có Tư Đồ Du và An Tư Tiệp... Mọi người cùng nhau ăn bánh ngọt, cầu xin anh ngàn vạn tin tưởng em, chúng em không có lén hẹn hò...”

Kỳ Trần luống cuống tay chân chỉ có thể không ngừng giải thích, không ngừng trấn an cảm xúc người yêu, không ngừng nói với anh mình và Tư Đồ Tĩnh thật sự không có gì... Xin anh, nhất định phải tin tưởng lời của cô.

Từ Trọng Hi ôm chặt lấy người yêu, qua một lúc lâu mới rầu rĩ tỏ vẻ, “VẬY em còn nói... Không biết anh đang hỏi cái gì?”

Thanh âm của anh rất trong trẻo, không hề có cảm giác ghen ngào. Điều này làm cho lòng Kỳ Trần buồn lũng.

“Em cũng không phải ngu ngốc! Anh kháng nghị như vậy, em xé não ra, cũng đương nhiên biết rõ anh đang nói chuyện gì... Anh nói phải không?” Kỳ Trần liếc mình cười ngọt ngào, nịnh nọt khoe mẽ với người yêu, chỉ sợ đại gia sau lưng sẽ tiếp tục khó chịu.

“Thật vậy chẳng?” Tâm tình đàn ông đã mờ mịt một buổi chiều, cuối cùng có cảm giác mây đen đã qua.

“Đương nhiên là thật! Trọng Hi, anh là người yêu của em, A Tình chỉ là bạn của em... Em phân chia cực kỳ tình tưởng! Anh không nên suy nghĩ bậy bạ, được không?” Cẩn thận dụ dỗ người đàn ông phía sau, Kỳ Trần đột nhiên có cảm giác mình mới là đàn ông...

Mặc kệ ai là đàn ông, ai là con gái... Cũng không quan trọng!

Quan trọng là! Cô rất quan tâm tâm tình của Từ Trọng Hi, Từ Trọng Hi nhất định phải vui vẻ.

“Em cách Tư Đồ Tĩnh xa một chút, anh sẽ không suy nghĩ lung tung.” Anh tức giận hưởng ứng, xoay người người yêu lại, bốn mắt tương đối với cô.

Kỳ Trần chứng kiến u buồn và phẫn nộ trong mắt Từ Trọng Hi... Hốc mắt có chút ảm ứ, mũi hiện đỏ...

Hắc hắc, thật sự đã khóc sao?

Tâm tình của anh tại đáy mắt của cô, không chỗ nào che giấu. Nhưng anh tựa hồ cũng không muốn giấu diếm, nhưng trực tiếp thể này thật làm cô ngạc nhiên.

Kỳ Trần thật sự bị đánh bại! Không còn có lời nói xảo khác.

“Em thề với anh, hiện tại em chỉ yêu một mình anh! Cũng chỉ làm chuyện kia với anh, cầu xin anh tin tưởng em, em và Tư Đồ Tĩnh thật sự không quan hệ, một chút quan hệ cũng không có.” Kỳ Trần cảm giác tội ác sâu nặng, không ngừng giải thích tâm tình với người yêu.

“... Trước kia em có yêu ai chưa?” Nghe được trọng điểm che dấu trong thông báo, Từ Trọng Hi đuổi theo muốn có đáp án chính xác.

Aizzz, đàn ông này như thế nào? Sao khó đoán như vậy a?

Có một đáp án, đổi truy vấn một chuyện khác? Nhưng cô căn bản không muốn nói cảm giác của cô với Kỳ Hi...

Cũng không muốn lừa gạt anh... cô nên đối anh như thế nào cho phải?

“Mặc kệ trước kia em ‘thâm mến’ ai, hiện tại... Em với anh cùng một chỗ, không phải sao?” Kỳ Trần cường điệu từ thâm mến, né tránh giải đáp chính xác.

“Là như thế này sao.” Từ Trọng Hi tâm không cam tình không muốn hồi phục.

“Em như vậy đủ yêu anh không?” Hai tay chủ động ôm cổ người yêu, đưa lên cặp môi đỏ mọng, nhiệt liệt hôn anh.

Đầu lưỡi của cô linh xảo liếm nhai trở lại, khiêu khích cảm quan của anh, nhen nhóm dục vọng giấu trong cơ thể anh...

Người yêu chủ động, Từ Trọng Hi rất hài lòng.

“Ừ... Ừ...” Anh cũng tranh thủ ôm lại cô, đền bù tổn thất cho cô, anh rất vui vẻ, “Tiểu Trần, anh còn muốn...”

Thân thể hai người dính sát, giữa đôi môi tựa như có từ lực, hấp dẫn bốn phía môi gần sát.

“Ừ... nhưng chúng ta còn đang ở văn phòng!” Đối mặt súng hỏa sát tứ chi, Kỳ Trần có chút bối rối, nhỏ giọng nhắc nhở, nhưng ngực như có một nhóm bướm đang nhẹ nhàng nhảy múa.

Trái tim hoàn toàn đánh trống reo hò... Giống như nói cho cô biết, chân mệnh thiên tử của cô chính là anh!

Tuyệt đối là anh, không cần phải hoài nghi.

“Không sao! Đã tan học.” Từ Trọng Hi cúi đầu xuống, nhẹ mỗ môi của cô, ngoài đáp lại còn không ngừng hôn cô.

“Thanh âm sẽ vang ra bên ngoài...” Hai tay cô ôm cổ của anh, thân thể động ở trên người anh nhẹ nhàng run rẩy.

Anh há mồm ngậm lỗ tai của cô, lưỡi linh xảo trơn trượt cực kỳ, liếm tai của cô khuếch ra, vành tai...

Kỳ Trần cũng không biết lỗ tai mình nhạy cảm như vậy, toàn thân lại không còn chút sức lực nào, ngã vào lồng ngực dày rộng của anh, không cách nào nhúc nhích.

“Phòng làm việc của thầy giáo dạy thế, không có nhiều học sinh tới!” Từ Trọng Hi cười khê.

Cởi bỏ đồng phục học sinh của cô, nụ hôn của anh kéo dài xuống, từ tai, cổ, đến bả vai, trên da thịt khỏe mạnh mỹ lệ của cô, lưu lại dấu vết nóng bỏng.

Thân thể của cô đã bị nhiệt tình của anh lây tất cả, toàn thân đều mẫn cảm vô cùng...

“A! Anh thật là...” Thật vất vả tìm được cơ hội thở dốc, đầu đã trống rỗng.

“Trên người của em có mùi xà bông! Tắm rửa rồi, đúng hay không?”

Anh như phát hiện đại lục mới, cảm giác như bắt được nhược điểm của người yêu.

Như vậy rất đáng cao hứng sao? Anh thật sự rất ngây thơ.

“Đúng thì sao?” Nhướng đuôi lông mày, Kỳ Trần cũng dùng giọng điệu ngây thơ đáp lại, “Ai biết anh động dục giờ nào? Em phải phòng hoạn khi chưa xảy ra nha, không được sao?”

A, a, a... Thật là cao hứng! Đương nhiên được rồi! Anh cầu còn không được.

“Em đã chuẩn bị xong, vậy đến nha!” Đầu anh chôn ở khe ngực của cô, liếm hôn qua mỗi một tầng da thịt sạch sẽ.

Biết được Kỳ Trần tắm rửa vì mình, tắm sạch thân thể, giống như trúng thưởng đặc biệt, đặc biệt vì anh...

Đối với cô mà nói, anh đương nhiên là người đặc biệt.

Ủy khuất trong lòng lúc trước bị quét sạch, quyết tâm thề phẫn đấu vì cô... cũng càng tăng cường! Anh muốn định cô.

Đối mặt với người đàn ông đang mãnh liệt ôm hôn mình, Kỳ Trần còn muốn làm người nên chết giãy dụa.

“Đừng làm rộn! Chúng ta đến nhà của anh...” Lại làm... Kỳ Trần bởi vì thẹn thùng, âm lượng càng ngày càng nhỏ.

“Em gái của anh mấy ngày nay ở chỗ anh, em không ngại em ấy đụng phải em rồi sẽ hỏi đông hỏi tây, vậy đi nhà của anh làm.” Từ Trọng Hi nhường mảy nói cho cô biết tình huống kỳ tặc xá.

Như vậy sao? Nhưng cô còn chưa chuẩn bị tâm lý gặp người thân của bạn trai... Sẽ thẹn thùng...

Vậy đợi lát nữa mới được!

“Như vậy a...” Theo Kỳ Trần rử mi mắt xuống biết được ý tưởng của cô, Từ Trọng Hi cũng không nghĩ gì, ngược lại một phen ôm cô, đem cô ôm vào trong ngực.

Hai người ngược lại ngồi ở trên một cái sofa duy nhất trong văn phòng, không thể động đậy.

“Aizzz! Như vậy rất chặt chội!” Trong miệng tuôn ra một tiếng hét thảm, nhưng lập tức bị cánh môi người yêu đuối theo ngăn chặn, không có cách nào khác đưa ra thanh âm.

“Chặt chội mới tốt! Anh hi vọng từng giây từng phút đều dính cùng một chỗ với em như vậy.” Lửa tình cực nóng trong mắt của anh khó có thể dập tắt, mà lời nói từ trong miệng toát ra cũng ngọt như mật.

“Ai da...” Nhìn anh, cô thật sự không biết nên nói cái gì.

Từ Trọng Hi cúi đầu, truy hôn bảo bối ôm vào trong ngực, sau một hồi hôn môi sau, Kỳ Trần quần áo không chỉnh tề cũng thờ không nổi, khuôn mặt đỏ lên, nhưng cô không có ý đẩy người yêu ra.

13. Chương 13

Người đàn ông ôm lấy cô đang nhiệt tình như vậy, cô có thể nào quét hứng của anh?

“Sao em còn mặc quần lót?” Vén váy của cô lên, liền sờ đến quần lót lụa của cô, “Anh nhớ lần trước em đáp ứng anh không mặc...”

Tên đàn ông này cái gì không nhớ, cũng chỉ nhớ kỹ ước định hạ cấp kia, như thế nào hả?

“Không mặc quần lót rất kỳ quái! Đây không phải là tùy thời đều cho anh... Ô, tay của anh...” Trong lúc Kỳ Trần còn đang kháng nghị, quần lót của cô đã bị anh lột xuống, không chỉ như thế, hai chân của cô còn gác ở bên eo của anh, chỗ nữ tính ẩn mật hoàn toàn rộng mở.

Da thịt nóng hổi kề nhau, mang đến cảm giác thân mật khó có thể hình dung.

Kỳ Trần sa vào trong khoái ý hoảng hốt, không cách nào hoàn hồn, đương nhiên không có chống cự bàn tay to của người yêu môn trốn đường cong, nhen nhóm ngọn lửa.

“Để cho anh như thế nào? Em nói đi, để cho anh như thế nào?” Ngón tay vuốt ve gi—an cỏ thơm, Từ Trọng Hi dùng tư thái khiêu khích lại tình nghịch khiêu chiến cô.

“Aizzz! Anh là như thế nào đây...” Cảm nhận được ngón tay khiêu khích giữa hai chân, cô không tự giác khép hai chân lại.

“Anh như thế nào? Em không thích loại cảm giác này sao?” Ôm chặt mông đẹp của cô, đem hơn phân nửa thân thể loã lồ của cô dán trên lồng ngực mình.

Tư thế chọc người này không chỉ ôm chặt, cũng là ý hợp tâm đầu.

“Được rồi! Em rất thích.” Bị trêu chọc đến sắp đánh mất lý trí, cô cũng không phải là loại nữ tử yếu đuối, nếu như muốn cả hai ôm nhau mới có thể chứng minh tình ái kịch liệt... Vậy đến đây đi!

“Giọng điệu có chút qua loa...” Từ Trọng Hi lòng dạ hẹp hòi nhắc nhở, không đợi gi—ai nhân lên tiếng, liền đem dục vọng sớm đã dâng trào vào trong dưng đạo căng chặt của cô.

“A!” Hai tay vòng chặt ở cổ của anh, cảm thụ cường hãn của anh tồn tại.

“Mặc kệ làm mấy lần, em vẫn rất chặt.” Đầu lưỡi liếm đi mồ hôi trên trán cô, hai tay bưng lấy hông đẹp của cô, không ngừng thẳng lưng.

E sợ! Cái gì chặt không chặt?

Bọn họ không ở chung, một tuần lễ mới gặp nhau vài ngày...

Cô cũng chưa sinh em bé, sao lại giãn? Rất chặt rất quang vinh sao?

Mỗi lần làm, vừa mới bắt đầu đều rất không thoải mái...

“Xem nhiều phim A lắm sao? Ân ái nhất định phải nói lời không đúng đắn này mới đủ vị...” Kỳ Trần nhướn đuôi lông mày, vừa chịu luật động dần dần tăng thêm, vừa oanh pháo người yêu khích lệ.

“Được rồi! Anh cảm miệng.” Người biết ơn nhăn mày lại, biết rõ cô khẳng định không thoải mái, cho nên cơn tức mới lớn...

Từ Trọng Hi gia tốc chạy nước rút, tuy cực độ thả mềm, vẫn khiến cho bên đùi cô run nhẹ, dừng đạp nhanh cô rút theo.

A, ở trong cơ thể của cô thật sự rất thoải mái.

Kỳ Trần nhắm mắt lại, thân thể yếu điệu theo luật động của đàn ông đó mà bật lên, đẩy đà trước ngực cũng ma sát lồng ngực dày rộng của anh, tiến tới khiến ột dòng điện khác lên vào...

Hoan ái như vậy thật sự quá tuyệt vời!

Dây dưa quên mình, bọn họ cùng trèo lên dục vọng cao phong, tình nguyện vì nó vây hãm trong bể dục nóng, không cần cập bờ.

“Em không muốn gặp em gái của anh sao?”

Sau khi hoan ái xong, Từ Trọng Hi ôm chặt thân thể yếu điệu kia, nhẹ giọng hỏi thăm bên tai cô, trên thực tế chỉ là muốn chia sẻ nhiệt độ cơ thể ấm áp với cô thôi.

“Không phải! Làm gì có chuyện này?” Nằm ở trong thân thể thoải mái ôm gối, Kỳ Trần thoải mái đến nhắm mắt lại.

Aizzz, quen bạn trai thật sự tuyệt quá đó...

Không chỉ có tình hình nhàm chán đặc biệt có người bên cạnh, còn có lồng ngực dày rộng dựa vào, giữa giường vành tai và tóc mai chạm vào nhau, vuốt ve hôn môi đều làm cho cô không thể tự kiềm chế rơi vào trong cơn bầy tình yêu...

Người đàn ông thích ôm cô còn vui hơn.

Mà tâm tình thăm mẩn Kỳ Hi, tựa như một bộ phim nhựa u ám tối tăm, đã chạm rãi bị cô nhét vào một góc, rất ít còn muốn.

Chỉ cần điều chỉnh thật tốt, cô khẳng định có thể dùng tâm tình tốt nhất đối mặt người nhà của anh, tiếp nhận tất cả của anh.

“Chờ một chút đến nhà của anh ăn cơm tối!” Từ Trọng Hi nhẹ nhàng nói.

Anh có thể chính thức giới thiệu cô cho em gái, cũng đỡ phải để con chim sẻ kia suy nghĩ lung tung, cho là anh quen người con gái bại gia... người con gái khủng bố...

“Ngày mai có cuộc thi! Em còn chưa học bài xong, lần sau đi.”

Một lần nữa cho cô chút thời giờ—an? Cô dùng ánh mắt cầu xin nhìn anh.

“Được rồi!” Người yêu đã nói như vậy, anh có thể như thế nào?

“Quá tốt, em thích anh nhất!” Dùng sức hôn xuống khuôn mặt tuấn tú của anh, mới lại nhanh chóng nhớ tới, “Thứ bảy này trường học có hội thể thao, em còn phải đánh bóng thi đấu hữu nghị... Anh tới cổ vũ em được không? Ngày đó em muốn gặp lại anh...”

Có bạn trai có thể làm nũng, thật tốt!

Cô một mực rất muốn thử loại cảm giác này, không nghĩ tới khiến cho cô đụng phải. Kỳ Trần cười trộm trong lòng.

“Ách? !” Về chuyện này sao...

Nặng nề thở dài, anh biết rõ tin tức này – trên in-ter-net có công bố! Nhưng hôm nay cách thời gi-an ký kết càng ngày càng gần, anh không thể tùy tiện chạy loạn.

“Không được! Gần đây công ty anh nhiều chuyện, có lẽ không rảnh tới đó.” Từ Trọng Hi nhàn nhạt lắc đầu.

“Như vậy a...” Nghe bạn trai cự tuyệt, Kỳ Trần hơi thất vọng.

“Tiểu Trần, đừng làm vẻ mặt này, không thể đi anh cũng rất khó chịu. Nhưng case không làm xong, anh thật sự không đi được!” Từ Trọng Hi không ngừng giải thích tình nghiêm trọng với Kỳ Trần.

“Em không thể khổ sở.” Kỳ Trần trợn mắt một cái, mãnh liệt chọn sơ hở trong lời nói bạn trai, “Chẳng lẽ muốn rất vui vẻ khi anh không thể tới?”

“Hả?” Như thế nào như vậy?

“Hừ!” Tức giận lườm anh một cái, tính tiếp nhận cách nói của anh. Đã không rảnh rồi, cô có thể làm gì? Đương nhiên tự mình cố gắng.

Không có bạn trai mười bảy năm đều qua như vậy, còn kém nhất thời sao?

Anh bận rộn làm việc, nên thông cảm cho anh, không phải sao?

Chu Thiên Khởi mặc âu phục, xuất hiện ở vườn trường Thánh Tâm, dẫn đến bạo động không nhỏ.

Trên thực tế, không có bao nhiêu học sinh biết cô, bởi vì cô đến trường không bao lâu, liền tạm nghỉ học ...

Nhưng, bởi vì vẻ ngoài xinh đẹp của cô, khiến ột đồng nam sinh như ruồi bọ, dính bên cô, không muốn rời đi.

“Mình phải tự đi tìm chị Trần sao? Mình muốn xem chị ấy chơi bóng...” Thiên Khởi không ngừng cường điệu với những nam tử đuổi theo, muốn bọn họ thành toàn hi vọng nho nhỏ của mình.

Cô cũng đã từng là học sinh Thánh Tâm, không thể đi dạo trong vườn trường sao? Tại sao phải bắt cô chờ ở phòng khách?

Trong lòng Thiên Khởi vô cùng rối rắm, muốn tự mình đi tìm Kỳ Trần.

Thấy cô xuất hiện, cô ấy sẽ vui mừng không? Hay là trách cô không ngoan, không ở trong nhà điều dưỡng thân thể? Bất kể như thế nào, cô phải ra ngoài kiếm cô ấy thôi!

“Có người đi thông báo Kỳ Trần rồi! Em ngồi ở chỗ này đợi cô ấy là được.” Vài nam sinh vây quanh Thiên Khởi, nói nhẹ dụ cô.

Kỳ thật cũng không biết chi tiết Thiên Khởi, nhưng nhìn dung nhan mảnh mai tái nhợt, liền không nhịn được muốn che chở cô... Nói như vậy thì rất kỳ quái sao?

Nhưng người con gái nhỏ trước mắt, chính là làm cho người ta có loại cảm giác muốn bảo vệ cô thật tốt!

“Thông báo chị Trần? Việc này sẽ làm chị ấy không vui! Để mình đi tìm chị ấy là được rồi...” Thiên Khởi vô cùng thật thà nói.

“Nghe được em xuất hiện ở trường học, chị ấy sẽ rất vui! Không cần cho chị bất ngờ lớn hơn nữa.” Thanh âm bất đắc dĩ của Kỳ Trần sâu kín từ phía sau bọn họ vang lên.

“Hả, chị Trần đến rồi?” Thiên Khởi hưng phấn quay đầu lại, liền chứng kiến biểu tình không thể làm gì của Kỳ Trần.

“Diễn viên đến đây! Diễn viên đến đây!” Vài nam sinh đều đánh trống reo hò, nhường ra một con đường, làm cho Kỳ Trần có thể thuận lợi nói chuyện cùng tiểu mỹ nhân.

“Cám ơn mọi người hỗ trợ.” Kỳ Trần nhẹ nhàng linh hoạt mang Thiên Khởi ra.

Dù sao, một đám nam đồng học vây quanh cũng nói không được cái gì, hướng chi cô cũng không thể đợi quá lâu... Trận bóng tiếp không lâu nữa sẽ bắt đầu rồi.

“Chị Trần, chị không cần đặc biệt tiếp em đến!” Chứng kiến sắc mặt trầm trọng của Kỳ Trần, Thiên Khởi vội vàng tỏ vẻ, “Cứ để em ở cạnh là được, em tự mình xem bóng.”

“Như vậy sao được? Em đi dạo rồi, nên về nhà...” Có thể nào còn ở lại xem bóng? Cũng không phải không muốn sống nữa!

“Em không muốn về nhà! Em muốn ở lại xem bóng.” Thiên Khởi chu cái miệng nhỏ nhắn, trịnh trọng tỏ vẻ, “Em điều tra tài liệu! Trận bóng này chơi bên trong phòng thể dục, em sẽ không bị trúng gió... Em có nói với bác sĩ, bọn họ cũng đồng ý cho em đến đây xem bóng.”

Cô bé nhỏ này thật đáng sợ, kiên trì với ý nghĩ của mình, không hề nhượng bộ.

Mặc dù biết Thiên Khởi sẽ lên mạng, nhưng Kỳ Trần không biết cô bé lợi hại như vậy, còn có thể từ in-ter-net tra được tin tức nội bộ?

Thiên Khởi nói như vậy, làm cho Kỳ Trần cực kỳ nghi hoặc, rốt cuộc là đáp ứng hay là không đáp ứng mới tốt đây?

Dù sao thân thể của cô bé so với người bình thường lại rất mảnh mai...

“Không có chuyện gì! Chỉ muốn xem trận bóng một chút, cổ vũ cho chị..., em đây cũng không phải không muốn sống nữa! Để cho em xem bóng đi.” Thiên Khởi ôm cánh tay Kỳ Trần, làm nũng với cô.

“Em, nha đầu này...”

“Hơn nữa em muốn gặp bạn trai chị... muốn nói chuyện với anh ấy!” Thiên Khởi đặt một tay bên miệng, nhỏ giọng bên tai cô nói rõ nguyện vọng.

“Ha! Vậy em phải thất vọng rồi! Anh ấy không có tới.” Cảm thấy động tác Thiên Khởi rất đáng yêu, Kỳ Trần cười to.

“Sao? Không tới?” Sao như vậy?

Bọn họ không phải là người yêu sao? Bất kể thế nào, mặc dù là thi đấu hữu nghị, anh ấy cũng nên tới cổ vũ cho Kỳ Trần mới đúng!

“Thật sự không tới! Anh ấy bận rộn làm việc. Bất quá chị có thể giới thiệu Tư Đồ Tĩnh cho em quen.” Kỳ Trần biết rõ cô trên mạng xem không ít ảnh chụp danh nhân trường học, giới thiệu danh nhân trong những danh nhân cho cô biết, hẳn cũng có thể làm cho cô nhìn đã mắt.

Hả? Chỉ có thể gặp Hoa Hoa Công Tử?

Nghe đến đây, trong lòng Thiên Khởi có một thất vọng.

Nhưng, tên Tư Đồ Tĩnh thật sự thường xuất hiện chung với Kỳ Trần.

Dù không gặp được Từ Trọng Hi, có thể gặp Tư Đồ Tĩnh...

Cũng miễn cưỡng thông qua nha!

Mặc dù thất vọng, nhưng không thể không có lợi. Thiên Khởi gật gật đầu, tiếp nhận đề nghị của Kỳ Trần.

“Thái độ gì đây? ! Đây thật sự là đặc biệt chạy đến tham gia náo nhiệt ...” Chứng kiến vẻ mặt đáng yêu của Thiên Khởi, Kỳ Trần nhìn không được cười to.

Thì ra sống lâu trong thế giới in-ter-net rồi, thật sự sẽ hiểu kỳ đối với những nhân vật trong truyện thuyết kia.

Ha ha! Thế giới nho nhỏ thực kỳ diệu.

14. Chương 14

“Ah! Lạnh quá.”

Kỳ Trần buông lỏng thân hình mỗi một, sau khi hội thể thao trong trường kết thúc, mặc quần áo thể thao, trực tiếp về nhà.

Mở khoá chạy bằng điện, buông lỏng túi hành lý, chậm rãi bước vào phòng khách Kỳ gia.

Bởi vì thời tiết càng ngày càng lạnh, cô phải mang quần áo mùa hè về, lấy thêm chút quần áo mùa đông tới trường học, tủ quần áo của ký túc xá học sinh luôn quá nhỏ, nhét không được nhiều đồ... Cho nên, trọ ở trường nhưng cô ít nhất vẫn phải một quý về nhà một chuyến.

Theo thường lệ, Kỳ gia bài trí xa hoa nhưng vẫn không có nhân khí, không khí lạnh như băng, không có người ở, ngay cả người rửa chén cũng không có.

Kỳ Trần sớm quen loại tình trạng này, không lên tiếng tìm người hỗ trợ cô chuyển hành lý, trực tiếp buông lỏng túi quần áo công kênh, từng bước một đi lên lầu hai.

“Con... Rốt cục đã trở lại?” Mặt mẹ âm trầm, bóng dáng gầy gò xuất hiện ở đầu bậc thang.

Ánh mắt lạnh như băng quanh năm không thấy tuyết tan không phải xuất hiện ở cảnh trong mơ của cô, mà hiện ra trong đời thật, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu làm Kỳ Trần rất ít khi về nhà.

“Mẹ!” Cổ họng hơi khô sấp, nhưng nên gọi vẫn gọi.

“Con nha đầu kia, tiền ngân hàng dùng hết sao? Bằng không sao lại chạy về đây? Ba của con không gửi tiền đúng hạn cho con sao? Một mình mẹ ở chỗ này chịu khổ thì làm được cái gì...” Tiêu Nhã Phượng có chút bệnh tâm thần chứng kiến con gái về nhà, đầu bắt đầu không ngừng liên tưởng, mà tâm tình cũng không thể khống chế đi theo.

Nhà lao cô đơn này!

Nếu không ở chỗ có tình yêu đã từng thuộc về bà, bà mới không cần ôm tâm sớm đã chết, làm bạn với không khí lạnh như băng, cả ngày trần thủ trong này.

“Mẹ! Con rất khỏe. Con không phải nợ tiền mới về nhà, con nhớ mẹ mới về nhà... Mẹ không cần phải lo lắng!” Kỳ Trần bỏ túi trong tay xuống, mở bước chân, hai bước bay thẳng lầu hai, ôm bả vai mảnh khảnh của mẹ, nhẹ giọng dụ bà, ổn định lại tinh thần của bà.

“Tài khoản của con còn tiền?” Nghe được trọng điểm, ý khắc nghiệt trong mắt Tiêu Nhã Phượng mới giảm vài phần.

“Ừ, có!” Kẹp chặt cánh tay mẹ, nói giỡn ở bên tai bà, “Nhiều đến xài không hết, còn có thể dẫn mẹ đi du lịch vòng quanh thế giới.”

“Eo ôi sợ! Không nghe nha đầu con nói hư nói vượn...” Tiêu Nhã Phượng nghe con gái cười đùa, khuôn mặt lạnh lùng cũng chậm chậm phát ra hồng quang, ánh mắt cũng chậm chậm linh hoạt.

Hiện tại, cũng chỉ có Kỳ Trần, mới có thể khiến bà vui vẻ, cho nên thật sự không thể trách bà chỉ biết yêu chiều cô...

“Thật sự a, mỗi tháng ba đều cố định gửi tiền vào tài khoản của con, bằng không ở trường học quý tộc kia, cái gì cũng cần tiền, nào trôi qua nhẹ nhàng như vậy, mẹ nói đúng hay không?” Quán quít lấy mẹ, chọn lựa tư thái nửa cường ngạnh, muốn đưa bà về phòng.

“Đương nhiên phải cho con học tốt, về sau còn phải ra nước ngoài học, mới có thể tìm được nhà chồng tốt! Những điều này là do ông ta đáp ứng mẹ.” Tiêu Nhã Phượng cầm tay con gái, cần nhắc nhở mình rút cuộc từ chỗ người cha có tiền của cô lấy được bao nhiêu phúc lợi cho cô.

Muốn Kỳ Trăn luôn nhớ kỹ những sự tình này...

Sau này, nếu có một ngày bà mất sớm, hứa hẹn do Kỳ Thiên Hùng đáp ứng, vẫn phải được thực hiện! Nếu không cho dù làm quỷ cũng phải trở về bắt ông ta.

“Mẹ, con là con gái yêu của hai người, cha không thương con, vậy thương ai đây? Mẹ không cần nghĩ lung tung nha.” Kỳ Trăn ôm cánh tay của mẹ cô, tựa vào bên cạnh bà, cùng bà đi vào trong phòng.

“Cũng không nhất định như vậy! Lúc này thương thật sự, nhưng sau này ai biết? Bên ngoài hồ ly tinh nhiều như vậy...” Giọng điệu của bà có vài phần cô đơn.

“Mẹ!” Kỳ Trăn nhẹ giọng kháng nghị.

“Con nghĩ mẹ con hồ đồ sao? Cái gì mẹ cũng biết, chỉ không muốn nói ra mà thôi?” Mắt phượng mê người của Tiêu Nhã Phượng vẫn còn sót lại một ít phong thái ngày xưa, giọng điệu nhàn nhạt, nói ra đau đớn bà khắc cốt minh tâm.

Người đàn ông của bà có công ty danh tiếng, dựa vào bản lĩnh mình tranh đấu giành thiên hạ, có rất nhiều lợi nhuận, rất nhiều tiền, cũng thắng được rất nhiều trái tim người con gái, kể cả bà.

Chẳng qua sau khi kết hôn, bà phát hiện ông ta không chỉ có mình bà, phần nộ cùng tuyệt vọng đầy trời cũng không phải một mình bà có thể thừa nhận.

Trước bà, có rất nhiều người, chắc hẳn sau bà, cũng sẽ không thiếu...

Sau khi Tiêu Nhã Phượng cãi nhau chín mươi chín lần với Kỳ Thiên Hùng, bị ông xoay người nhét vào khu nhà cấp cao, thăng xuất môn tiêu dao, bà mới giác ngộ.

Người ông yêu nhất là bản thân ông, mà bà chỉ là một trong số đông nhưng người phụ nữ ông yêu, chỉ cần không hài lòng, ông lập tức có thể bỏ bà, cùng những người phụ nữ khác vui đùa, hôn ước của bọn họ chỉ có thể gò bó bà, không thể gò bó ông.

Từ đó về sau, bà trông nom con gái của bà, lạnh lùng tiến hành chống lại, có người nói bà như vậy rất ngu, không để ý tới chồng, không phải là thúc đẩy ông có lý do phát triển bên ngoài sao... Nhưng các cô không phải bà, có thể nào hiểu rõ đau đớn khi Kỳ Thiên Hùng phản bội tình yêu của bà?

Con gái, là kết tinh của tình yêu thề non hẹn biển năm đó của họ, bởi vì Kỳ Trăn xuất hiện, làm cho bà có thể thỉnh thoảng nhớ lại quá khứ tốt đẹp.

Cho nên, ngàn vạn không thể trách bà chỉ chiều cô!

Chồng bà trước bà đã từng lấy ba người phụ nữ, có sáu người con, nếu như mỗi người đàn bà đều phải bao dung, từng người con đều phải coi chừng, mà người đó lại tổn thương tình yêu của bà, thực chất lại không ngừng ‘phản bội’, khiến cho vết thương chồng chất.

Bà không vĩ đại như vậy, một trái tim đã bị nghiền nát đến không chịu nổi, ngoại trừ Kỳ Trăn, rốt cuộc chứa không nổi những người khác, không còn tâm tình nào khác có thể làm cho ánh mắt bà sinh động thêm một lần nữa... Bởi vì, bà mệt mỏi.

“Mẹ, mẹ không cần nghĩ lung tung a! Ba thật sự rất tốt với con, có mẹ làm chỗ dựa cho con, ba nào dám bạc đãi con?” Kỳ Trăn cười hì hì, vừa dỗ mẩu thân, vừa nói tình hình thực tế.

Người cha phong lưu thành tính của cô, đối với người phụ nữ của ông quả thật bạc tình bạc nghĩa, nhưng đối với huyết mạch kéo dài của ông – con gái ruột, đều có sự yêu thương nói không nên lời, giống như những

anh chị em khác, đều rất chiếu cố... Mặc dù mẹ của cô thần kinh suy nhược, không thể cùng ông dự bất luận tiệc làm ăn gì...

Kỳ Thiên Hùng không phải người chồng tốt, nhưng lại là người cha rất tốt, với con trong giá thú và ngoài giá thú đều đối đãi cùng một tình trạng.

Ông đặt con của mình ở phạm vi thể lực xem tới được, luôn bảo vệ và chăm sóc.

Đối với những chuyện này, Kỳ Trần đều biết, ngoại trừ đau lòng mẹ ra, chưa từng có chỉ trích cha mình nhiều.

Hôn nhân, tình yêu của cha mẹ, rốt cuộc sai lầm ở đâu, cô cũng không rõ...

Nhưng mà cô luôn kiên trì với nguyên tắc của mình, tuyệt đối không kết giao với người không chuyên tình, đây là phản kích của cô đối với hiện trạng.

Tuy kiên trì nhiều hơn nữa cũng không đổi được thần trí của mẹ...

Người mẹ yếu ớt của cô...

Ôm bả vai gầy gò của Tiêu Nhã Phượng, Kỳ Trần ngoại trừ đau lòng ra, cũng không thể nói thêm cái gì, bởi vì ngoại trừ chuyên tình, cái gì Kỳ Thiên Hùng cũng đều cho bà.

Reng, reng... Điện thoại trong phòng vang lên, cắt đứt suy nghĩ của Kỳ Trần.

Ai biết cô ở nhà mà gọi tới?

Liếc một cái, dây số lạ lẫm, có lẽ là điện thoại nhầm chán của tập đoàn lừa gạt? Về đến nhà tâm tình không được tốt, cô không muốn tiếp...

Nhưng, cô lại sợ tiếng chuông vang lên không ngừng, sẽ đánh thức mẹ đang nghỉ ngơi trong phòng, mới chịu tiếp điện thoại.

“Alo?” Nếu là hệ thống truyền phát giọng nói, cô khẳng định phải thưởng anh một hồi Tam Tự kinh.

“Học tỷ! Học tỷ! Em gặp bạn trai chị rồi! Thật khéo đó, anh ấy làm ở công ty sửa chữa máy vi tính cho ba em...” Thanh âm dễ nghe của Chu Thiên Khởi từ đầu bên kia điện thoại tuôn ra, cảm giác được cô rất hưng phấn, đặc biệt gọi tới báo cho cô.

“A, trùng hợp như vậy?” Kẹp điện thoại ở bên tai, vừa sắp xếp quần áo mang về từ trường học.

“Em cũng không biết! Chính là thật trùng hợp! Chị muốn nói chuyện với anh ấy không? Em biết rõ chị nhất định rất muốn nha...”

Thiên Khởi hưng phấn cũng không đợi Kỳ Trần đáp ứng, kín đáo đưa điện thoại cho Từ Trọng Hi.

Sau đó mình ngồi ở bên cạnh, không ngừng mở to mắt, xem bọn họ rốt cuộc muốn nói cái gì...

“Việc làm ăn của anh lớn như vậy, còn làm đến nhà Thiên Khởi?”

Thiên Khởi mang đến cười vui tựa như hệ thống sưởi rót ấm áp vào căn phòng đông lạnh, làm cho tâm cô trong nháy mắt lung lay.

“Duyên phận! Ai biết em ấy là học muội của em?” Từ Trọng Hi mắt nhìn Thiên Khởi, tiếng nói trầm thấp bao hàm vui vẻ.

Tuyệt đối không ngờ tới cô bé xinh đẹp này lại quen biết Kỳ Trần...

Anh vừa sửa máy vi tính, vừa cùng cô bé nói chuyện phiếm, hai người sáng khoái trò chuyện, từ việc chọn lựa máy vi tính, game on-line... Đến hội thể thao náo nhiệt ở Thánh Tâm...

Anh mới biết cô bé trước mắt cũng đã từng là học sinh Thánh Tâm, càng hay là học muội bạn gái, vừa xem Kỳ Trần thi đấu bóng rổ hữu nghị trở về.

Rất nhiều điều trùng hợp làm cho bọn họ vô cùng hơn hớn, khoảng cách cũng ngày càng gần.

“Em ấy rất đáng yêu? Lần trước anh hỏi em mỗi thứ Tư chạy đi đâu. Chính là đi đến nhà em ấy! Mỗi tuần em đều đến nhà em ấy, giúp em ấy xem bài học.” Hiện tại anh thấy người, cô cũng có thể giải thích chỗ mình đi đâu mỗi tuần.

Lúc trước cho dù nói thế nào, anh cũng hoài nghi... Bây giờ nhìn thấy người, tỷ lệ tin lời cô càng lớn?

“A, anh biết.” Lộ ra hàm răng trắng, lúc này Từ Trọng Hi thể mới biết thì ra người học bỏ tức với bạn gái đang ở trước mắt.

“Ngày mai không có việc gì, em sẽ đi tìm anh?” Kỳ Trần cảm giác rét lạnh ở nhà, chỉ muốn cùng một chỗ với bạn trai.

“Em có thể đọc sách bên cạnh phòng làm việc của anh!” Trong giọng nói thoáng tiết lộ bận rộn của mình, nhưng anh cũng rất muốn gặp cô.

“Sẽ không quấy rầy anh sao?” Kỳ Trần cũng nghe ra ý tứ của anh.

“Sẽ không! Không thấy được người, chuyện mới có thể làm không hết.” Lời nói thành thật của anh nghe như ngôn ngữ bỏ thêm mật đường, làm cho Thiên Khởi ở bên cạnh nghe lén được lời tâm tình thẹn thùng.

Cái gì? Hai người này như thế nào? Thật sự quên cô ở bên cạnh sao? Che hai mắt, Thiên Khởi bị lời tâm tình ngọt ngào bạo liên tục của hai người làm ất sấp bị mù... Ô, hiện tại mang kính râm kịp không? Thật đáng ghét đó... Sớm biết như vậy cô cũng không ở bên cạnh rồi, đáng đời cô bị mù a... Ô ô ô ô...

“Ha! Động tác gì kia?” Từ Trọng Hi vốn đang tập trung nói chuyện với bạn gái, cũng chứng kiến động tác khả ái của Thiên Khởi, không khỏi cất tiếng cười to.

“Sắp bị các người làm mù! Che mắt được không!” Thiên Khởi le lưỡi, nũng nịu kháng nghị.

“Cái gì? Thiên Khởi ở bên cạnh?” Kỳ Trần mơ hồ nghe được đối thoại của hai người gò má ửng đỏ.

“Nói cái gì? Là tự em muốn ở bên cạnh nhìn lên...”

Chú ý của Từ Trọng Hi bị Thiên Khởi lôi đi một nửa, không chú ý lời nói của Kỳ Trần.

“Ai ơ...” Thiên Khởi lầm nhảm kháng nghị, người đàn ông che điện thoại không biết nói với cô cái gì, hai người lại tựa vào nhau cười rất vui vẻ.

Kỳ Trần ở đầu điện thoại này, nghe được đối thoại thân thiện của hai người, trong lòng có cảm thụ quái dị bỏ qua...

Kỳ quái, vì cái gì trong lòng xuất hiện cảm giác quái dị?

Rất cuộc sai ở đâu? Làm cho cô nghe được tiếng cười của Thiên Khởi và Từ Trọng Hi, cực kì không vui?

Ai! Thật sự không đáng yêu đó?

Lông mi không đủ dài, làn da không đủ trắng, mặt không phải mặt trái xoan... Không có dáng vẻ con gái, không đáng yêu...

Kỳ Trần cầm một cái gương, trợn mắt ngắm một lúc lâu, từ cao đến thấp, xem cẩn thận, trong lòng vô cùng nghi ngờ đến bảy tám phần.

Đột nhiên, nghe được ngoài hành lang có tiếng bước chân hỗn loạn, mới ném cái gương sang một bên, tiện tay cầm lấy một tờ tạp chí đọc.

“Mau tới, mau tới! Có bánh ngọt ăn rất ngon...” Kiều Ngải Kim hưng phấn kêu to.

“Xếp hàng đã lâu, rốt cục mua được hai hộp! Nhanh lên, chúng ta cùng nhau ăn đi.” Vệ Mỹ Trán đi theo sau lưng cũng hoan hô.

Trong phòng hội nghị của hội học sinh tiếng cười hì hì, cãi nhau, mang tới chú ý của thầy giáo dạy thể - Từ Trọng Hi đi ngang, anh liền xông vào trong phòng.

Kỳ Trần trừng lớn mắt, không nghĩ tới lại đột nhiên gặp bạn trai mình tránh né nhiều ngày.

“Huh? Anh tới đây làm gì vậy?” Thấy Từ Trọng Hi, giọng điệu Kỳ Trần không được tốt.

“Như thế nào? Tôi không thể tới đây sao?” Chủ nhật tuần trước nói muốn gặp mặt, sau lại hủy bỏ, đã vài ngày không thấy được bạn gái, không nghĩ tới vừa chạm mặt lại không có giọng điệu tốt?

Bây giờ là như thế nào? Người con gái này tâm tình lật ngược rốt cuộc là vì cái gì? Anh đắc tội cô ở chỗ nào?

“Mau tới ăn câu chung đốt[1]! Nóng đó, bên trong còn có bơ chảy... Cần một ngụm, còn có thể ngửi thấy được mùi thơm của bơ...” Kiều Ngải Kim vừa hét to, vừa giúp Tư Đồ Tĩnh bày chén đĩa, hai mắt còn bận nhìn xem Từ Trọng Hi và Kỳ Trần nói chuyện có điểm quái dị.

A, ánh mắt của cô rất bận đó!

Mỹ Trán đi ở phía sau cũng đem cảm giác quái dị của Kỳ Trần và thầy giáo dạy thể xem trong mắt, nháy mắt to ngập nước, cười đến không ngậm miệng được.

A a! Bình thường đều là Kỳ Trần xem bọn họ náo nhiệt, hiện tại đến phiên cô, không biết cô có quen cảm giác này không?

“Uống trà gì, sir? Uống trà Vũ Trị đặc sản kinh đô tốt lắm, phối hợp câu chung đốt, cảm giác nhất định rất tuyệt! Trà chiều hôm nay đi gió Nhật Bản.” Một cánh tay ngọc mảnh khảnh của Mỹ Trán vươn vào ngăn tủ, lấy ra lá trà Tư Đồ Tĩnh đi Nhật Bản mang về.

“Ha! Câu chung đốt cho ta thêm mấy cái đó...” Ông Đại Vân ngày thường tinh lặng cũng theo mọi người cãi nhau, đoạt được điểm tâm cực kì cao hứng, tâm tình rất vui sướng.

“Trà, tôi đi pha là được rồi. Con gái nên hưởng thụ đàn ông phục vụ.” Tư Đồ Tĩnh phong độ nhẹ nhàng tiếp nhận trà trên tay Mỹ Trán.

“Các cậu hình như rất vui vẻ?” Kỳ Trần không biết nên nói cái gì, chỉ quay đầu nhìn về phía các bạn tốt.

Hắc hắc, chuyện này sao... Phải nói có trò hay xem, tất cả mọi người rất vui vẻ? Nói như vậy đúng không? Vệ Mỹ Trán cười đến trong lòng sắp nội thương.

“Cậu không vui vẻ sao?” Kiều Ngải Kim cười hì hì, biểu lộ rất muốn ăn đòn.

Ai bảo cậu bình thường không đốt hương tốt... Ánh mắt Tư Đồ Tĩnh có ý thương cảm, lại không nói ra miệng.

“Chư vị thật có lỗi! Mượn bạn học Kỳ Trần một chút.” Một tay giữ chặt cổ tay mảnh khảnh của Kỳ Trần, Từ Trọng Hi xin lỗi mọi người.

“Nói bây bạ gì đó? Ai nói mượn liền mượn được!” Kỳ Trần vùng vẫy tay, muốn bỏ ra cầm buộc của người đàn ông này.

“Ok! Có vay có trả, mượn cũng không khó!” Kiều Ngải Kim khoát khoát tay, bộ dạng rất rộng rãi, giống như Kỳ Trần là của cô.

“Thái độ gì đó? Kỳ Trần là của mình, được không? Mình đồng ý mượn, mới có thể mượn!” Vệ Mỹ Trán giơ lên âm cuối, sau khi thanh minh chủ quyền, mới quay đầu mỉm cười cùng Từ Trọng Hi, “Thầy Từ, A Trần là bạn tốt của tôi, thầy không thể khi dễ cô ấy đó!”

“Đây là đương nhiên.” Khuôn mặt tuần tú của Từ Trọng Hi mang đầy vui vẻ, bàn tay to nắm chặt tay Kỳ Trần, không chịu buông.

Khuôn mặt Kỳ Trần đỏ lên, nếu con mắt biết phun lửa, đại khái cái ót Từ Trọng Hi sẽ bị tổn thương.

Đương nhiên, động tác mười ngón khấu chặt của hai người, mọi người có mù mới không nhìn thấy.

Mọi người cười càng vui vẻ hơn.

Cái tên đáng chết này... Vụng trộm yêu đương, lại cũng không tìm cô thương lượng? Thật sự là hơi quá đáng... Đợi cho Từ Trọng Hi đi rồi chỉ biết cô đã nghĩ sai rồi... Vệ Mỹ Trán chửi bới trong lòng.

“Nhớ rõ nhanh trở về đó! Câu chung đốt lạnh sẽ ăn không ngon...” Ông Đại Vân tranh thủ thời giờ—an tặng thêm một câu.

“Biết rồi.” Người đàn ông được cho phép lập tức mang bạn gái đi, hai người nhanh chóng vọt đến tầng cao nhất không người tiến hành mật đàm.

“Anh rốt cuộc muốn như thế nào đây?” Kỳ Trần tức đến đỉnh đầu bốc khói, vừa lên tiếng, liền rống to với người yêu.

“Anh nghĩ như thế nào? Tiểu thư, hẳn là em nghĩ như thế nào mới đúng chứ?” Người đàn ông tức giận cũng không cam chịu yếu thế, nhanh chóng hỏi lại.

“Em...” Bị tức đến nói không ra lời.

“Em... Em như thế nào?” Không nói nguyên nhân liền tức giận, như thế nào? Vậy tức giận cho tới khi nào mới xong đây?

“Em như thế nào? Em cũng không phải loại nữ sinh đáng yêu nhu nhược, nếu anh thích loại con gái đó, cũng đừng nói chuyện với em, em cũng sẽ không như thế nào...” Hừ! Bị tức đến sung huyết não không nói, trong lòng lại buồn bực một bụng khí, dứt khoát nói ra thống khoái hơn.

Cô tuyệt đối không chấp nhận anh bắt cả hai tay hoặc là ngoại tình tinh thần. Cả hai đều là biểu tượng của Hoa Hoa Công Tử [Play Boy], cô không tiếp thụ.

“Anh...” Đột nhiên bị lên án thích con gái loại búp bê, Từ Trọng Hi hơi há hốc mồm.

Thấy anh nói không ra lời, nước mắt liền lăn trong hốc mắt Kỳ Trần, cô cố nén chính là không muốn làm cho nước mắt trọt xuống.

“Chờ một chút! Lỗ tai nào của em nghe được anh nói thích loại nữ sinh đó?” Chứng kiến người yêu muốn khóc, rồi lại cố giả bộ biểu lộ kiên cường, anh đã cảm thấy đầu của mình sắp nổ tung!

Rốt cuộc là sai ở đâu? Hay là anh đánh mất trí nhớ ngày nào đó?

Vì cái gì anh tuyệt đối không hiểu câu hỏi của bạn gái, rồi lại hại cô rơi nước mắt? Người nào mau tới giải thích nghi vấn của anh cho rõ ràng đây!

“Anh dám nói anh không thích loại con gái đó?” Kỳ Trần tức tối trừng anh, ngón trỏ chỉ thẳng vào đầu mũi anh, “Nói dối sẽ bị sét đánh đó!”

Hừ! Cô dám chỉ anh?

Chính cô cùng nhiều người náo chuyện xấu như vậy, nam, nữ đều có! Trên mạng tra được một đồng tin, người nên khóc là anh chứ? Còn dám chỉ trích anh...

Chậc chậc, thật sự là mượn gan trời!

Từ Trọng Hi thấy ngón tay chỉ vào mũi mình, cảm thấy rất chướng mắt, há miệng ra cắn –

“Anh rất ngây thơ sao! Là cây ăn thịt người à? Cắn ngón tay người ta làm gì vậy?” Kỳ Trần mắt tinh nhanh tay, nhanh chóng rút ngón tay về.

“Vô duyên vô cớ bị dỗi, tâm tình anh thật không tốt! Còn bị chỉ vào mũi mắng, nhìn thấy rất tức giận, muốn cắn người không được sao?!” Hiện tại lưu hành vụ oan vô cớ sao? Kết giao bạn gái trẻ con thế này, còn làm như mình rất thành thực, nhìn thật làm cho lòng người đau đớn.

Ai! Ai bảo anh yêu cô? Vì cô chịu ủy khuất, anh cũng nhận. Từ Trọng Hi bịu môi, bày ra biểu lộ mình cũng rất ủy khuất.

Bị tức đến không thể làm gì, Kỳ Trăn không dám vươn ngón tay ra nữa, lại sẵn giọng đối với anh, “Tốt! Vậy anh nói rõ! Ngày đó anh và Thiên Khởi cười đến vui vẻ như vậy, là vì chuyện gì? Còn không nghe rõ lời em nói, anh làm vậy là sao...” Lầm nhăm nói, Kỳ Trăn cực kỳ hăng say, không muốn làm ình nhện đến chảy máu bên trong.

Hả?! Người con gái này đang ghen! Sao không nói sớm, thì ra cô đang ghen...

Người đàn ông cười đến sắp nội thương trong lòng, mi phi sắc vũ, bắt đầu nói rõ tình huống và nội dung nói chuyện phiếm với Thiên Khởi ngày đó.

Mà đợi đến lúc hai người giảng hoà xong, trở lại phòng hội nghị của hội học sinh dưới lầu, sắc trời đã đen...

Bên trong cũng không có một bóng người.

Câu chung đốt đã lạnh được dành lại trên đĩa, trên khay trà còn đặt tờ giấy nhỏ, ‘Muốn ăn nóng xin dùng lò vi ba!’ Trên mặt bàn mặt khác còn bày biện một ấm trà rửa sạch không, bên cạnh còn đặt một bao lá trà Vũ Trị đúng phân lượng, để cho bọn họ lấy dùng.

Không nghĩ tới những bạn xấu này... Cũng có thời điểm tri kỷ như vậy.

15. Chương 15

“Ừ... A...”

Kỳ Trăn bởi vì cao trào mà đỏ mặt lên, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng phát ra tiếng ngậm nga mê người.

Ngồi ở eo đàn ông, dục vọng nam tính nhồi vào dũng đạo chặt chẽ của cô, ở bên trong tình triều kích động, thân thể yếu điệu của cô làm cho lửa dục ở đáy mắt Từ Trọng Hi càng tràn đầy.

Bụng lấy mộng đẹp của cô, anh đem cương mãnh kiên quyết đưa vào u huyết đến cùng, khi người yêu đối mặt mang tất cả dục vọng đến, thân thể hò hét...

Bởi vì dục vọng nhuộm đỏ mặt người yêu đang run rẩy...

Hai đầu gối cô cong lên, hai tay khoát lên trên bờ vai đầy đặn của anh, không ngừng vắn eo lắc hông, muốn từ kích thích tìm được vui thích tuyệt hơn, nhưng người yêu giống như biết rõ dụng ý của cô, hai tay cầm vú lắc lư không thôi của cô, lúc nhẹ lúc nặng xoa nắn... Cũng không cho thỏa mãn sâu hơn.

“Từ Trọng Hi, em còn muốn!” Cô cầu xin người yêu cô nhồi vào hư không thật lớn trong cơ thể.

“Nếu như quá kịch liệt... Ngày mai không thể rời giường, em sẽ trách anh...” Ôm cổ của cô, dinh dính ẩm ướt hôn dọc theo đường cong xương quai xanh rõ ràng của cô đi vào trước tuyết trắng đầy đà, nghe tiếng cười dễ nghe bởi vì ngứa mà phát ra của cô, nhanh chóng phong bế môi của cô.

“Ô... Anh xấu lắm...” Lại hỏi cô vấn đề này? Cô trả lời như thế nào? Mặc kệ tốt hoặc không tốt, cô thăm a!

“Đàn ông không xấu, con gái không thương!” Nhẹ nhàng gặm cắn xương quai xanh của cô, nửa người dưới tại trong cơ thể cô thông thả di động tới, thật sự xấu đủ khẩu vị của cô.

Mật đạo không ngừng tuân chặt lỏng, dọc theo kiên quyết của anh trượt xuống, làm cho anh ra vào càng thêm thông thuận, nhưng tốc độ luật động của anh lại càng ngày càng chậm...

“Phiền chết! Muốn làm liền làm tận hứng... Nào có cái gì xấu không xấu? Anh lè mà lè mè, như đàn ông gì?”

Kỳ Trăn giận tới cực điểm, không khỏi vận dụng đôi bàn tay trắng như phấn công kích, ngay cả đối thoại của hai người cũng bắt đầu nghi vấn năng lực nam tính của anh...

“Ôi, em! Người con gái này càng ngày càng độc rồi, dám nói anh không giống đàn ông?” Cứng rắn nóng thẳng trực tiếp nhảy vào dũng đạo đến cùng, hưởng thụ cảm giác thư thích bị cô bao chặt lấy.

“Nha... A...” Ngưng mắt nhìn hai mắt người yêu có chút sương mù, hai tay vòng ở đầu vai của anh.

Chẳng biết tại sao vật to lớn, tại trong cơ thể Kỳ Trần qua lại đút vào, lại chậm chạp không đến cao trào, là vì bố trí quá dài lúc trước.

Hoa huyết của Kỳ Trần thủy chung cực kỳ thỏa đáng bao bọc dục vọng của anh, căng chặt hấp dẫn, vừa vịn lấy lòng đàn ông nằm ở dưới người cô.

Hai tay của anh cũng không nhàn rỗi, xuyên qua dưới nách của cô, chiếm lấy hai vú lắc lư không thôi, lại theo luật động lao nhanh xoa nắn.

“Ừ a... Nhanh, mau chút...” Kỳ Trần nhẹ giọng thúc giục, trong cơ thể buồn bực đốt ngọn lửa, đến không được cao trào, lại làm cho nóng chảy dưới bụng cô khát vọng tiết ra...

Kỳ Trần chỉ có thể không ngừng thúc giục anh, muốn anh nhanh hơn, cô đã bị tình dục tra tấn đến đánh mất lý trí.

Bộ vị hai người giao hợp không ngừng truyền ra tiếng vang, cửa huyết lúc nào cũng tràn ra chất lỏng trắng.

“A a...”

Ngồi ở trên người người yêu, tiết tấu luật động làm cho thân thể Kỳ Trần càng ngày càng nóng. Tóc dài đen nhánh đến eo, mồ hôi từ trên trán cô nhỏ xuống, sợi tóc dán da thịt thấm ướt, hình thành một bộ hình ảnh dâm mỹ duy mỹ.

Từ Trọng Hi rút cuộc không khống chế nổi lực đạo, càng đẩy càng nhanh, tại lửa dục lan tràn trề, anh đem toàn bộ ái dịch bắn vào trong cơ thể Kỳ Trần.

Đến cao trào thì vu vật nhỏ bé cũng trong nháy mắt yếu đuối tại lồng ngực to lớn của người đàn ông, trong miệng chỉ còn nhẹ giọng thở dốc.

Không biết trải qua thời gian bao lâu, Từ Trọng Hi mới cảm giác được người trong ngực nhúc nhích rất nhỏ... Cô không có một đến trực tiếp mê man?

Tư thế nữ trên nam dưới tuy làm cho tầm mắt của anh rất tốt, nhưng đối với Kỳ Trần mà nói, vẫn kích thích chút...

“Em có khỏe không?” Từ Trọng Hi vỗ vỗ mông đẹp, nhỏ giọng hỏi.

“Em... Có phải là mắt rất cẩn thận?”

Vây quanh vai người yêu, đầu Kỳ Trần tựa ở trên lồng ngực đầy đặn của anh, nghe thanh âm tim đập của anh, đột nhiên toát ra vấn đề một mực nấn ná tại trong đầu.

“Ừ?” Sao đột nhiên lại nói câu kia?

Trong phòng truyền phát nhạc nhẹ, vừa mới trải qua một hồi kịch liệt hoan ái, hai người ôm chặt nhau, cảm giác hẳn là rất lãng mạn a, Từ Trọng Hi nháy mắt mấy cái, không hiểu nhiều lắm nhìn người con gái nhỏ bé kia.

“Em đang nói chuyện anh và Thiên Khởi...” Kỳ Trần đối với chuyện mình thừa nhận không vui khi người yêu và học muội quá độ vui vẻ, có điểm khổn quẫn.

So với hình tượng tiêu sái bình thường cô cho người khác thấy không mấy phù hợp!

“Tổ về em yêu anh a! Em không cần phải nghĩ như vậy, anh rất vui vẻ.” Từ Trọng Hi ôm chặt lấy cánh tay người yêu, nói nhỏ bên tai cô.

“Khiến anh luống cuống, em không mấy vui vẻ.” Kỳ Trần nặng nề thở dài.

Cô hình như không có vì bất kỳ một người đàn ông nào buồn bực thành như vậy, còn muốn giả biểu lộ chẳng hề để ý? Ngay cả với Kỳ Hi cũng chưa từng như vậy... Cảm giác có điểm tệ...

Lòng của cô tại chút bất tri bất giác vì Từ Trọng Hi rơi vào tay giặc. Như vậy rất cuộc là tốt, hay là xấu a? Ai!

Mắt to đen lầy có một tia mờ mịt.

“Vì cái gì? Anh không đáng em yêu sao?” Từ Trọng Hi ôm bả vai người con gái thật chắc, ánh mắt sắc bén lưu luyến tại trên người cô.

“Đương nhiên không phải như vậy!” Hỏi vấn đề quý gì a? Đầu có vấn đề sao?

“Vì cái gì biết rõ em yêu anh, không vui?” Đàn ông cạn tào ráo mán, không ngừng ép hỏi, chính là muốn hỏi thăm ra manh mối.

“Như vậy so với em đây trước kia, hình như không giống với lúc trước!” Kỳ Trăn có điểm bài xích thay đổi của mình vì người yêu.

Nghiêm khắc nói, phải nói cô bài xích thay đổi vì bất luận kẻ nào... Nghĩ đến mình cũng biến thành người con gái vì yêu mất cốt khí, cảm thấy có điểm thật đáng buồn.

Người con gái, tất cả vì tình yêu biến thành một người chính mình không biết.

Khi mẹ cô vì chuyện yêu quý khóc thần sầu trong nhà thì cô oán hận ba ba, cô chửi bới tình yêu, chửi bới người yêu thay lòng đổi dạ...

Chỉ là, chưa từng nghĩ tới cô sẽ gia nhập hàng ngũ như vậy.

Mặc dù đang trong ngực của đàn ông, cô còn không đến mức thay đổi chán ghét như vậy, nhưng cũng không thể yêu cảm giác thân bất do kỷ được.

“Khác nhau ở đâu?” Đáy mắt Từ Trọng Hi có ánh sáng buồn cười, không ngừng nhìn cô.

“Sẽ vì anh và những người con gái khác nói nhiều một câu mà mất đi lý trí, thì có rất lớn khác nhau rồi! Sao em biến thành như vậy? Anh phải chịu trách nhiệm!” Nói đến cuối cùng, Kỳ Trăn ghé vào trên người người yêu chẳng những đổ mặt, nước mắt cũng không tự chủ mà rơi xuống...

“Ai, ai, ai... Tốt tốt, em làm gì khóc? Cũng không phải chỉ có em như vậy. Em cho rằng chỉ có em vì yêu choáng đầu sao?”

Chứng kiến bạn gái từ trước đến nay kiên cường khóc, Từ Trọng Hi không khỏi đau lòng ôm lấy cô, “Xin em xem những người vì yêu choáng đầu có một phần của anh được không?”

Thật là như vậy phải không? Kỳ Trăn ngừng rơi nước mắt, ngơ ngác ngừng mắt nhìn đàn ông trước mặt.

“Thích em, thích đến qua đầu, khiến cho anh cảm thấy thừa nhận chuyện này rất mất mặt! Nhưng anh lại nhin không được ảo tưởng cuộc sống cùng em sau này... Cho nên...”

“Như thế nào?” Lời nói càng ngày càng suy yếu, thật sự thật là làm cho người ta hiểu kỳ.

“Anh tiếp một đồng công việc, bạn muốn điên! Nhưng muốn khiến cho công ty của mình càng thêm nổi tiếng, càng có tiền...”

Nói đến động lực mình cố gắng làm việc, thật sự có chút thẹn thùng a!

“Nha?” Đây chính là nguyên nhân chủ yếu gần đây anh thần long thấy đầu không thấy đuôi sao? Kỳ Trăn nhìn người yêu, lệ lại nhanh nhanh chóng tràn đầy hốc mắt.

Trời ạ! Vì cái gì lời của anh sẽ làm cô cảm động như vậy?

Tuy trên sách một mực nói đàn ông trong luyến ái, dỡ ngon dỡ ngọt không thể tin, nhưng cô vẫn muốn tin tưởng anh! Nên làm cái gì bây giờ?

“Anh liền có thể lấy em về nhà! Mỗi ngày gặp lại em...”

Từ Trọng Hi bất cứ giá nào rồi! Dem nguyện vọng chồng chất đã lâu trong lòng nói ra lần đầu.

Mặc kệ hiện tại nói lời ngu xuẩn ra có thể bị Kỳ Trăn chế nhạo hay không, anh đều muốn nói!

“Em... trung học phổ thông còn chưa có tốt nghiệp a!” Nghe được nguyện vọng thiên trường địa cửu của đàn ông, Kỳ Trăn tuy thật cao hứng, lại nhin không được cùng anh chỉ ra sự thật.

“Anh chịu khổ duy trì làm công trình sư máy vi tính, cũng không thể một đêm làm giàu...” Muốn nói thực tế thì như thế nào, anh so với ai khác đều rõ.

“A!” Sững sờ ngưng mắt nhìn người đàn ông ôm lấy cô, Kỳ Trần đột nhiên cảm thấy anh so với bất luận kẻ nào đều đẹp trai hơn.

Người yêu của cô – Từ Trọng Hi – đại suất ca độ nhất thiên hạ sét đánh vô địch!

Kỳ Trần đạp bước chân thoải mái, vui sướng đi vào vườn trường.

Trên thực tế, cô ở trong ký túc xá trường học, đường đến phòng học chỉ cần vài phút, đến trường đối với cô mà nói không có cảm giác dư thừa gì.

Nhưng, khi quen Từ Trọng Hi, xác định cùng anh kết gi-ao, cô lại cảm thấy đến trường rất vui vẻ, bởi vì có thời gi-an anh dạy thế...

Bởi vì cô là sinh viên trợ giảng của anh, chỉ cần anh tới trường học, nhất định sẽ gặp anh.

Cũng bởi vì như vậy, cho nên cô thích tới trường học thích đi học.

“Kỳ Trần!” Tổ trưởng tổ phụ đạo Ônng Truyền Đạo xa xa đã thấy cô, liền kêu to tên của cô, mãnh lực phát tay cùng cô.

“Chuyện gì?” Kỳ Trần rất nhanh vọt tới trước mặt tổ trưởng tổ phụ đạo.

Ônng Truyền Đạo mỉm cười, rõ ràng nói với cô chuyện chức vụ sinh viên trợ giảng của mình được giải trừ, muốn cô sau khi học xong không cần phải đến phòng làm việc của thầy giáo dạy thế, bởi vì gi-an phòng đó đã khoá, cũng không còn do Từ Trọng Hi sử dụng.

“Ừ?” Tin tức tới đột nhiên, Kỳ Trần ngốc tại nguyên chỗ, không biết nên nói cái gì. “Anh ta vừa mới bàn gi-ao xong xuôi không bao lâu... nếu cô có vấn đề gì, hiện tại đến bãi đỗ xe, hẳn còn tìm được anh ta...”

Không biết là cố ý hay là vô tâm, Ônng Truyền Đạo tùy ý vạch phương hướng của Từ Trọng Hi.

Nghe được tin tức, Kỳ Trần không nói hai lời, xoay người liền chạy.

“Này! Tôi còn chưa có nói xong đã đi, người trẻ tuổi thật sự rất nhiệt tình.” Ônng Truyền Đạo nhìn bóng lưng Kỳ Trần, gãi gãi đầu, không ngừng lắc đầu nói.

Nhưng bộ dáng đã đi xa kia căn bản nghe không được trêu chọc của anh...

Không tiếp tục dạy thế nữa?

Nghe được tổ trưởng tổ phụ đạo đề cập Từ Trọng Hi chấm dứt dạy thế trước thời gi-an, không còn đến Thánh Tâm, Kỳ Trần liền vút túi sách xuống, đuổi theo bước chân người yêu đang có mấy phút đồng hồ xử lý giấy tờ trước khi rời đi.

Vì cái gì? Sao chưa từng nghe anh nhắc tới?

“Học tỹ! Chạy nhanh như vậy...” Có việc gì gấp? Học muội chứng kiến Kỳ Trần chạy như điên trên đường đi, đều quan tâm hỏi thăm cô.

“Nói chuyện với các em sau!” Hiện tại cô không rảnh giải thích! Chạy mau, chạy mau...

Chạy đến bãi đỗ xe nhân viên nhà trường thuê cho giáo viên trong trường sử dụng, quả nhiên thấy chiếc Fiat màu trắng của anh, Kỳ Trần bước dài một bước, hai tay dang ra, ngăn trở cỗ xe ra cửa.

“Làm sao vậy?” Quay cửa kính xe xuống, Từ Trọng Hi mỉm cười nhìn Kỳ Trần chăm chú.

Không ngờ tới bạn gái lại linh thông tin tức như vậy, anh mới xử lý bàn giao xong, cô đã đuổi theo sát.

“Anh đang bận rộn cái gì? Vì cái gì nói đi là đi, cũng không thông báo trước thời gian?” Chạy thử hồng học, Kỳ Trần đi đến bên cạnh xe hơi, ngay cả khí lực tức giận cũng bị mất.

“Cái gì nói đi là đi? Thầy giáo chính quy đã trở lại, anh là người nên đi mà!” Từ Trọng Hi mở cửa xe, để cho Kỳ Trần ngồi vào ghế lái phụ.

Nhìn bộ dáng đương nhiên của anh, Kỳ Trần đột nhiên cảm giác mình đuổi theo có chút ngu xuẩn.

Nhưng, cô không có ngờ tới anh sẽ đi dứt khoát như vậy...

Hắn là còn có một tia lưu luyến... Ít nhất phải nói với cô, nói tạm biệt với cô chút! Nhìn xem thái độ điềm nhiên như không của anh, trong lòng Kỳ Trần có chút tức giận.

“Quên đi! Em phải quay lại học.” Phiết quá mức, Kỳ Trần cố gắng mở cửa xe.

“Em đang tức giận đúng hay không? Vì cái gì không nói? Em nói, anh biết rõ vấn đề ở nơi nào, mới có cơ hội có thể cải biến nha! Em hờn dỗi, đối với tình yêu của chúng ta có ích sao?” Từ Trọng Hi giữ chặt tay bạn gái, cố gắng phân rõ phải trái với cô.

Trầm mặc nửa ngày, Kỳ Trần mới mở miệng, “Em nghĩ rằng anh sẽ nói cho em biết trước, để cho em biết rõ hành tung của anh... Mà không phải người khác nói cho em biết bước tiếp theo của anh...” Có lẽ, cô không có quan trọng như vậy a?

Khi cô từ trong miệng người khác biết được hành tung của bạn trai thì cô chỉ nghĩ... cô không phải người thứ nhất, cũng không phải người đặc biệt nhất...

Sự thật, hình như chính là như vậy; cảm giác anh cho cô, cũng là như vậy.

“Không phải! Anh chỉ là không có nghĩ đến...” Đi vội vã, đương nhiên là bởi vì việc trên tay làm không hết, anh không rảnh lãng phí thời giờ—an dư thừa...

Bởi vì thời giờ—an ký kết sắp đến rồi!

Trình tự ở trong máy vi tính chạy vài ngày, anh tìm được được đáp án rồi, chỉ cần thêm chút thời gian nữa... Anh có thể cho đối phương đáp án... Anh có thể thuận lợi hoàn thành case lớn xuyên quốc gia, chẳng những sẽ thu vào nhiều, cũng có thể thay phòng làm việc của mình, khai hỏa thuốc nổ đầu tiên ra hải ngoại...

Vô số “có thể”, làm cho anh đối công việc dạy học không chút nào ngựa nhốt chuồng, bàn giao xong liền đi.

Đương nhiên, anh cũng chưa thương lượng với Kỳ Trần...

Cái này không có gì hay để thương lượng, bởi vì xác định phương hướng rất rõ, anh chỉ cần xông về phía trước là đủ rồi, tiến đến mục tiêu, đánh trận, đạt được thắng lợi.

Sau khi thành công, anh có thể cùng người con gái yêu mến chung hưởng...

Kế hoạch của anh chuyển một vòng trong đầu, tới lúc muốn mở miệng chia sẻ với Kỳ Trần thì mới phát hiện người ngồi ở ghế lái phụ đã biến mất.

Chỉ chừa một hồi không khí rét lạnh, làm bạn với anh.

Chu Thiệu Phân một miếng cắn bánh mì, một tay cầm cà phê, con chuột điểm điểm đi ở trang web, thuận thể va chạm vài cái trạm kiểm soát, phá mật mã bức tường lửa, đem đầy đủ trình tự bên trong chém đứt hơn phân nửa, lại paste ký hiệu cử hành tây được hoan nghênh.

Ô ô, ký hiệu biểu lộ thật đáng yêu đó, nếu có người giải đến cửa ải này, chứng kiến cử hành tây, khẳng định tâm tình sẽ rất tốt. Vui vẻ nha...

“Ở đâu ác liệt? Em xem biểu lộ của chị rất vui vẻ nha!” Một câu nói toạc ra sung sướng của chị họ. Mặt xinh đẹp của Chu Thiên Khởi có hiện tượng rút gân rất nhỏ.

“Sao nói như vậy? Chị đang giúp mọi người gia tăng lượng hoạt động của não bộ!” Khuôn mặt cười đến cực kỳ tà ác.

Ha ha, phá hư hệ thống cơ mật của người ta, gọi cô là người thích đùa giỡn thì đúng rồi!

Thứ quan trọng cô không hiểu a... Bất quá làm theo có thể khiến đối thủ “la thua gọi mẹ”, đây là bản lãnh của cô a! Ha ha ha...

Bởi vì một năm bốn mùa đều ở trên mạng, những chuyện khác không cần biết...

Nhưng đồ ngón ngang trên in-ter-net cô tuyệt đối biết một xe lớn, tối thiểu nhất, cô và virus máy vi tính làm bạn rất tốt...

Lần này vì giúp em họ, cô đều mang đến tất cả mã virus tiềm tàng trong USB đến.

Web-sites gì gi-ao cho cô, cũng có thể khiến cho cô làm quên mất trời đất.

“Đúng a! Huống chi chị đang giúp học tử em hiểu rõ, làm cho học tử biết rõ đàn ông đều rất vô dụng, ngàn vạn đừng tin lời của anh ta. Từ nay về sau học tử nhất định sẽ cảm ơn chị.”

Chu Thiên Khởi cười thật ngọt ngào, tự động thay chị họ rót cà phê vào cái ly sắp trống không.

“Bớt lời đi! Đừng nói thân thiết như vậy...” Chu Thiếu Phân khoát khoát tay, không ăn đồ ngon đồ ngọt, “Đó là học tử em, không phải học tử chị. Nhà của chị không có tiền như vậy, đem chị đưa đến chỗ chết người không đền mạng, cả ngày niệm Amen để học.”

Trường học công lập bình thường cũng đã đủ cho cô học.

Tiết kiệm học phí còn lại có thể lấy ra chơi in-ter-net, lên mạng đánh quái, đùa giỡn Tiểu Bạch, thế giới này có rất nhiều địa phương thú vị, không thể muốn làm kẻ có tiền! Ha.

“Nhưng em thường thường sinh bệnh, chỉ sợ tiền của ba ba em bị em tiêu hết...” Nói đến tiền, Thiên Khởi cũng quýu quýu miệng, thoáng u buồn xuống.

“Ha ha! Em không cần phải nghĩ lung tung nha!” Thiệt là, cô không mở bình thì ai mà biết trong bình có gì a?

Làm gì nhắc tới tiền với mỹ nhân bệnh này?

Cô nghe nói công ty bác có chút vấn đề a, nhưng đó là chuyện người lớn xử lý, không quan hệ tới con nít như cô, nghĩ lung tung cũng vô dụng... Vẫn là dưỡng tốt thân thể như Lâm Đại Ngọc của cô, không cần thường thường sinh bệnh thì tương đối quan trọng hơn.

Sự nghiệp nhà cô bé có vấn đề, liên quan gì đến cô?

“Lần trước không phải em nói muốn giúp chị lưu ý cơ hội vừa làm vừa học sao? Hiện tại có tin tức chưa?” Tranh thủ thời gi-an nói sang chuyện khác, không cần phải thảo luận thứ vô dụng nữa!

Mắt lạnh tay nhanh, Chu Thiếu Phân thuộc giới người nghèo rất biết nhìn sắc mặt người, nhanh chóng đưa ra chủ đề khác.

“Có a! Từ Trọng Hi có nói thiếu một sinh viên hiểu biết máy vi tính làm việc công.” Thiên Khởi tranh thủ thời gi-an nói cho chị họ tình báo cô nghe tới.

“Em... Em bảo ta phá hư website của bạn tốt anh ta, lại bảo chị đi công ty của anh ta làm công... Bây giờ là như thế nào đây?” Muốn đưa dê vào miệng cạp sao? Từ biệt rồi a! Thiếu Phân gian gian khiến trách, cùng em họ mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Vạn nhất bị anh ta bắt được, cô coi như là mèo yêu chín mệnh cũng không đủ bồi.

“Không phải, nghe nói cơ hội đụng máy vi tính không nhiều đâu...” Thiên Khởi tựa vào bên cạnh Thiếu Phân, lầm nhảm bắt đầu nói lên mưu kế của mình. Cô làm sao có thể hại chị họ nhà mình? Từ Trọng Hi nói giúp anh lưu ý.

“Tiểu Khởi, em như vậy tính hại hai người yêu bọn họ cãi nhau sao!” Thiếu Phân càng nghe càng kỳ quái, tranh thủ thời gi-an đưa ra cái nhìn của mình.

“Học tử em là người con gái giống như chị! Người rất tốt. Chị đi giúp chị ấy xem xét xem sao! Nếu anh ta xứng bậy với chị, tổ về Từ Trọng Hi không chuyên tình, làm cho học tử chứng kiến thì thế nào? Giúp học tử mở to mắt nha!” Thiên Khởi tựa vào bên cạnh chị họ nói không ngừng.

Thật sự rất lộ liễu! Nhưng cô làm in-ter-net hack-er, sự việc làm bại lộ cũng không được.

“Aizzz! E, chỉ nghĩ đến học tỷ của em, đều không nghĩ đến chị...” Chu Thiểu Phân nhìn em họ, biểu lộ có chút bị thương.

“Nói thật với chị không có vấn đề gì, cái gọi là hiểu máy vi tính, hiểu được khởi động máy tắt máy, nhận thư, lưu trữ... Loại cơ bản này, trọng điểm là giúp anh chạy chân, làm chút ít việc vặt vãnh...” Sợ Thiểu Phân quá độ lo lắng, Thiên Khởi tận lực nói rõ ràng nội dung công việc với cô.

Trừ phi chính cô ta đầu heo, nói quá nhiều với Từ Trọng Hi, bằng không căn bản sẽ không lộ ra chân ngựa. A! Có rồi, có rồi...

Nếu như Từ Trọng Hi thật sự bị cô sắc dụ thành công, xằng bậy đối với cô, vừa mới bắt đầu cô sẽ bị học tỷ oán hận a! Cứ như vậy mà thôi.

“Em còn muốn chị làm xấu nữ vai phụ, sắc dụ Từ Trọng Hi a?” Thiểu Phân đối với loại vai phụ làm người thứ ba như trong tiểu thuyết ngôn tình rất không vui.

Nhưng cũng cực kỳ thách thức nha, cũng chuyên môn ghi một bản cho cô, cô làm nữ diễn viên, muốn cô diễn hình ảnh mười tám cấm [H], cô nguyện ý!

Bây giờ lại bảo cô đi làm xấu nữ vai phụ, khảo thí tình cảm của người khác sao?

Đó... là chuyện rất buồn đó! Cô dĩ nhiên là vai phụ xấu nữ... cô không thuận theo a! Lấy khăn tay ra cắn một cái, Chu Thiểu Phân khóc thét cực kỳ tận hứng.

“Chu Thiểu Phân...” Diễn đủ chưa?

Chứng kiến ngồi chị họ ở một bên đại diện tiết mục Quỳnh Dao [tiểu thuyết Quỳnh Dao hay có cảnh khóc sướt mướt], Thiên Khởi mãnh liệt trợn trắng mắt, khoe miệng có chút co rúm, chính cô ta nói muốn cộng tác a.

“Được rồi, diễn xong rồi.” Thu hồi khăn tay, Thiểu Phân đình chỉ động tác người ngu tự tiêu khiển.

“Dù sao trọng điểm của chị là làm công kiếm tiền, trọng điểm của em...” Thiên Khởi muốn tiếp tục tỏ rõ ý nghĩa chính, nói rõ ràng với chị họ.

“Trọng điểm của em là giúp học tỷ em, khảo thí thực tâm của bạn trai cô!” Thiểu Phân chặn đứng lời của cô, rất nhanh giúp cô nói xong.

“Chị giúp hay không?” Thiên Khởi trợn to cặp mắt đáng thương kia, nhìn chị họ đại nhân thân yêu.

“Được rồi! Có nói không giúp sao?” Buồn bực thở dài, trong lòng hô to ba tiếng bắt đắc dĩ, hiện tại vai phụ không phải người là được rồi.

Nữ vai phụ không có nhân quyền a!

Thiên Khởi tuyệt không quan tâm cảm thụ trong lòng của chị họ, cần nhân niệm niệm đều là học tỷ đại nhân uy phong, cô Chu Thiểu Phân rất cuộc tính là cái rế hành gì...

“Vạn tuế! Vạn tuế! Chị họ đối với em tốt nhất! Em thích chị họ nhất.” Thiên Khởi ở một bên giơ hai tay lên, vui vẻ hoan hô.

Chờ Kỳ Trăn vẽ mặt cầu xin phần nàn với cô thì cô chỉ có thể nói với cô đàn ông đều là đồ xấu!

Hạnh phúc của chị để cho em gái đi bảo vệ a!

Thiên Khởi nghĩ tới tương lai có hình ảnh mỹ diệu như vậy, nói không chừng Kỳ Trăn sẽ nhận cô làm em gái, sắp nổ mạnh.

“Không phải đâu? Em thích nhất học tỷ của em...” Chu Thiểu Phân nhàn nhạt nói.

“Đừng như vậy!” Dính tại bên cạnh chị họ không ngừng làm nũng.

“Hừ!” Thiếu Phân chu chu miệng, trong lòng rất không bình ổn. Tiểu hài tử vô tâm không có gan không có phổi đáng chết này, đối với người tốt nhất... người báo đáp ta như vậy?

Tuy trong lòng rất không cam nguyện, nhưng chứng kiến Thiên Khởi cười đến vui vẻ như vậy, tâm Thiếu Phân vẫn mềm nhũn. Mặc kệ như thế nào, sẽ vì cô bé ra ngựa một lần!

16. Chương 16

“A...” Từ Trọng Hi ngáp một cái thật to.

Đã ba mươi sáu tiếng đồng hồ anh không ngủ, đầu đã có chút hôn mê rồi, có thể trước thời gian kết quả lại không biết chỗ đó có vấn đề gì không, khi thử nghiệm phát hiện không ổn, anh lại lấy ra kiểm tra một lần nữa, cho nên mới khiến mấy ngày nay đều ngủ ở văn phòng...

Aizzz, bàn làm việc thật khó ngủ, anh ngủ đau lưng quá!

Đã vượt qua một tuần lễ không có liên lạc với Kỳ Trăn, không biết gần đây cô như thế nào, anh gọi điện thoại cho cô, cô cũng không tiếp... Chẳng lẽ, bọn họ cứ như vậy sao?

Không có khả năng! Bọn họ tuyệt đối không có khả năng cứ như vậy!

Chờ anh đuổi án xong, chắc chắn anh phải đi tìm cô, nếu cô không để ý tới anh, anh sẽ canh cô ở cửa trường học, dù sao hiện tại anh và Thánh Tâm một chút quan hệ đều không có, nếu gặp không may cũng tuyệt đối rơi đến trên người anh thôi...

Hừ hừ, chờ coi tốt lắm!

Cô cho rằng thoát khỏi một người đàn ông đơn giản như vậy sao?

Không tiếp điện thoại, có thể bỏ qua anh? Nghĩ cũng đừng nghĩ, anh tuyệt đối phải khua chiêng gõ trống làm ọi người biết rõ cô bội tình bạc nghĩa đối với anh...

Người đàn ông này đã vượt qua công việc thì bây giờ lại dùng não quá độ, đầu bắt đầu định ra kế hoạch phản công tuyệt thế cho tình yêu.

Nếu như không liên quan đến mình mà nghe được, đại khái sẽ cảm thấy có chút điên cuồng, lại rất ngây thơ... Nhưng đàn ông hăm sâu trong bể tình đã không trông nom được nhiều như vậy...

Anh chính là rất ngây thơ! Dù sao Kỳ Trăn cũng phải thuộc về anh, tuyệt đối không có biện pháp đá anh.

“Ông chủ, ông chủ... Anh còn chưa ngủ, hay là vừa tỉnh lại?” Chu Thiếu Phân mang đến Hamburger ăn ngon và trà sữa nóng hổi.

“Ha? Sớm như vậy cô đã đến làm việc?” Không nghĩ tới sinh viên mướn này lại làm việc tri kỷ như vậy? Nhưng không có phí tăng ca đó.

“Trường học của tôi ở gần văn phòng, mua bữa sáng... nghĩ không chừng anh còn đang bận rộn, liền thuận đường đưa tới.”

Thiên Khởi hi vọng cô sắc dụ Từ Trọng Hi, nhưng cái người cuồng công việc cả ngày này đều chăm chăm vào máy vi tính, bằng không liền ghé vào bên cạnh ngủ, làm việc ngày đêm...

Như vậy muốn dụ như thế nào?

Ngẫm lại, sợ Từ Trọng Hi làm mệt chết, cô còn chưa lấy được tiền làm công, đưa ít đồ cho anh ăn thực tế hơn.

“Thật sự là cảm kích cô! Tôi sợ tôi ở văn phòng, biến thành một cái xác ướp khô héo, trên tay còn đang nắm con chuột...”

Đàn ông bận đến choáng đầu bắt đầu nói xằng nói bậy...

“Ông chủ, anh cẩn thận một chút...” Đưa trà sữa nóng đến trước mặt anh. Lại sẽ bị anh vung ngược lại, hiện tại anh hoàn hảo sao?

“Bị phỏng...” Trung khu thần kinh có chút không chế không được, làm đổ trà sữa nóng.

“Thực không xong!” Chu Thiểu Phân nhanh tay nhanh chân, cầm lấy khăn lau để ở một bên, lau bộ phận quan trọng nhất của đàn ông.

“Đáng chết...” Sao tay hồng như vậy?

Vừa vặn đổ hết nửa người, nếu từ nay về sau anh không thể sinh con, không thể trách người khác! Từ Trọng Hi cũng cầm lấy giấy đặt trước mặt trước mặt, làm công việc bổ cứu.

“Oh à...” Giống như nghe được tiếng mở cửa, Từ Trọng Hi luống cuống tay chân ngẩng đầu hướng cửa nhìn lại...

A! Kỳ Trần đến đây.

Chu Thiểu Phân cũng chứng kiến Kỳ Trần mặc đồng phục Thánh Tâm rồi! Là cô ta à? Trong truyền thuyết, học tỷ đại nhân vĩ đại?

Nhưng, Kỳ Trần đột nhiên xuất hiện ở phòng làm việc người yêu, chứng kiến anh cùng một cô gái mặc đồ của trường học gần đây đang thân mật dính cùng một chỗ, sắc mặt rất khó nhìn.

“Thực xin lỗi! Hình như quấy rầy các người.” Kỳ Trần đông cứng chào hỏi với hai người phát hiện cô, lại nhanh chóng quay đầu, rời đi.

“A...” Làm sao tới rồi, lại đi? Đầu Từ Trọng Hi trì độn một nửa chưa làm rõ tình huống.

“Ông chủ! Mau đuổi theo bạn gái của anh! Cô ấy hiểu lầm chúng ta!” Chu Thiểu Phân ngược lại cực kỳ linh động nâng cao giọng kêu la.

Ai! Cô không có gan làm tròn vai diễn người xấu, thực tế đối mặt Từ Trọng Hi chăm chỉ làm việc, liều chết làm việc, cảm thấy bầy trò xếp đặt anh rất không đúng... Cho nên, cô vụng trộm giúp anh đem web-sites mình sửa chữa qua lại sửa chữa trở về trả lại cho anh.

Em họ muốn nhìn anh chuyên tình hay không, có thể đối tốt với học tỷ cô bé hay không, nhưng theo cô thấy, người đàn ông này toàn bộ thời gian đều triển khai công việc làm điên cuồng căn bản không có giờ rỗi hoa tâm, cho nên em họ lo lắng căn bản chính là dư thừa!

“Hiểu lầm chúng ta?” Còn chưa kịp phản ứng.

“Mau đuổi theo đi! Đuổi tới nói sau, anh đuổi không kịp người ta, cũng không cần trở lại.” Thiểu Phân chứng kiến bộ dạng ngơ ngác của Từ Trọng Hi. Trong lòng nhóm một mối lửa, thiếu chút nữa đuổi ra chân đem anh đá ra văn phòng, dùng cả tay chân, đem anh đẩy ra cửa.

Từ Trọng Hi còn sót lại bản năng phản ứng chạy ra cửa, bên tai chỉ lưu lại tiếng cố gắng của sinh viên làm thêm...

Nhanh chóng đuổi! Đuổi tới nói sau, nói sau...

“Hò! Em làm gì chạy nhanh thế?”

Chạy trốn thử hồng học, Từ Trọng Hi thật vất vả đuổi đến công viên nhỏ gần đó mới bắt được eo của bạn gái đại nhân, ngã vào trên thảm cỏ ở công viên.

Dám dính chặt với cô gái khác như vậy, đuổi theo làm gì vậy?

Anh cùng các cô ấy nói chuyện là được rồi! Còn mang bữa sáng! Cô sẽ không tri kỷ như vậy... Hừ! Chứng kiến Ham-burger và đồ uống, tâm Kỳ Trần đã ngâm trong thùng dấm chua.

“... Anh đuổi theo tôi làm gì?” Khuôn mặt tái nhợt, giọng điệu của cô lạnh như băng, “Tiết đầu giờ học sắp đến rồi, tôi sẽ bị muộn.”

Hả, người nọ là như thế nào? Không hề cảm giác...

Người đàn ông ôm người con gái nhỏ đang tức giận vào lòng, hai tay vòng quanh càng chặt hơn, nhưng hề buông lỏng, “Muộn là chuyện của em! Ai bảo em muốn tới thăm anh, còn bị em bắt được!”

“A...” Một tuần lễ không gặp, giọng điệu vẫn đồng dạng ngây thơ!

“A cái gì a, tức giận cái gì? Anh đắc tội gì với em, em cũng không tiếp điện thoại của anh, không phải thừa dịp anh bận muốn chết đá anh sao...” Từ Trọng Hi tâm tình không sáng khoái ở trong công viên.

Hả, vợ chồng son cãi nhau nha!

Người chạy bộ ngang qua công viên lúc sáng sớm, nghe được Từ Trọng Hi khóc thét, nhin không được nhìn hai người, khóe miệng nhin không được vui vẻ.

“Aizzz! Anh đang nói xằng nói bậy cái gì!” Mặt đỏ lên, trừng người yêu.

“Anh nói thật! Anh đẩy nhanh tốc độ làm việc là muốn mang em đi chơi, đã ba mươi mấy tiếng đồng hồ không ngủ... Sau đó còn...” Không nói không ủy khuất, Từ Trọng Hi càng nói càng cảm giác mình rất đáng thương.

Ngưng mắt nhìn người đàn ông phản ứng có điểm trì độn, cái cằm dài ra, con mắt còn trừng được đặc biệt lớn, trong nháy mắt cô tin tưởng giờ anh làm việc vượt qua cả nói.

“Em lại không muốn anh dẫn em đi chơi...” Cô thì thào đáp lại.

Vốn đang giận anh làm chuyện gì cũng không thương lượng cùng mình, chứng kiến người yêu đem bản thân biến thành như vậy, tâm lại trong nháy mắt mềm xuống.

“Nhưng anh muốn! Sinh nhật em sắp đến rồi! Anh muốn mang em đi chơi!” Từ Trọng Hi trăm phần trăm là người yêu tốt, tuyệt đối sẽ không quên sinh nhật người yêu.

“Miệng tựa như dính mật đường.” Khóe miệng của cô dạng độ cong hoàn mỹ.

Mặc kệ trong khoảng thời gian này, trong lòng anh có nhiều chuyện bực mình đến như thế nào, sau khi nghe người yêu nói? Tất cả đều ném đến chín tầng mây.

Trên thực tế, hôm nay cô tới phòng làm việc của anh, cũng chỉ là muốn tới xem tình huống anh như thế nào.

Bởi vì tối hôm qua cô gọi điện thoại đến chỗ ở của anh, Từ Bị Thần nghe điện thoại, ngoại trừ giọng điệu không tốt ra, còn nói với cô anh trai đã xem phòng làm việc là nhà, đã vài ngày chưa trở về... Không biết bạn gái anh trai phá sản thế nào, lại có thể khiến anh biến thành một người làm việc điên cuồng từ đầu đến đuôi.

Cô không biết Từ Bị Thần có biết cô chính là bạn gái Từ Trọng Hi hay không, nhưng vì Bị Thần phàn nàn, cô quyết định vào hôm nay trước khi đi học đến phòng làm việc một chuyến.

Cô muốn tận mắt thấy Từ Trọng Hi rốt cuộc đang bận rộn cái gì, còn hơn ở trường học đoán mò!

“Thật mà! Anh đã có kế hoạch tốt lắm.” Nằm ở trong ngực bạn gái nhiều ngày không thấy, Từ Trọng Hi đột nhiên cảm thấy cổ găng mấy ngày liên tiếp qua là có giá trị, ngực của cô quả nhiên vẫn ấm áp, làm cho anh rất nhớ! Anh không muốn đứng dậy...

“Vậy anh cũng phải xem em có nghỉ hay không!” Vuốt mái tóc hỗn loạn của anh, Kỳ Trăn nhìn người đàn ông bề ngoài anh tuấn, nhưng tâm tính lại mang tính trẻ con thập phần thuận mắt.

“Sẽ chờ em có... Anh không vội...” Ý thức có chút tan rã, rốt cuộc tập trung không nổi.

Mắt của anh thật sự nặng nề...

Từ Trọng Hi vốn chống chết trước máy vi tính, kiên trì không đi ngủ, sau khi nhìn đến bạn gái yêu mến, tựa như uống thuốc ngủ, mí mắt càng ngày càng không nghe trí não sai kiến. Muốn ngủ quá! Bằng không anh miễn cưỡng chút là được...

“Anh không vội, em cũng không vội!” Chú ý tới hô hấp càng ngày càng an ổn của người đàn ông, cô biết rõ trạng thái mệt mỏi của anh đã đến đạt cực điểm.

Kỳ Trần nhẹ vỗ về mái tóc rối bời của anh, để cho anh ngủ ở trong ngực của mình, ở công viên nhỏ, an toàn ngủ một giấc.

Mặc kệ anh có kế hoạch gì còn chưa nói cho cô biết, cũng chờ anh ngủ đủ rồi nói sau...

Cô sẽ rất vui vẻ lắng nghe kế hoạch của anh, cũng cố gắng nói cho anh biết, trước khi lập kế hoạch, hãy học tập chia sẻ với cô trước, mặc kệ vui vẻ hay bi thương...

Chỉ cần thuộc về anh, cô muốn là người thứ nhất được biết.

Xin tuyệt đối nhớ kỹ đó!

17. Chương 17

“Học tỷ, hôm nay chị không chơi bóng sao?”

Nữ sinh bên ngoài tức xá, một đồng lớp mười quần quít chặt lấy, chính là ngăn chặn không cho Kỳ Trần đeo túi sách đang muốn rời đi, không cho cô rời đi.

Đã lâu không thấy được Kỳ Trần luyện bóng rồi, lại đến kỳ nghỉ phép, cơ hội được gặp cô càng ít, thừa dịp hiện tại... Xem có thể ngăn chặn cô hay không, được nói chuyện phiếm với cô thêm vài câu cũng tốt!

Uông Truyền Đạo tổ trưởng tổ phụ đạo đi qua, chứng kiến hình ảnh quen thuộc này cũng nhin không được lắc đầu, nếu như bí mật tình cảm lưu luyện của cô tiết ra ngoài, không biết bạn tốt của anh có thể bị bọn tiểu nữ sinh này lột da hay không?

“Ai da! Chị có việc a! Phải đi sớm chút...” Kỳ Trần mặc áo somi quần jean liền thân [chắc bỏ áo trong quần], đeo ba lô lớn, thần sắc vội vàng, bộ dạng đang vội.

“Học tỷ...” Giản Bội Bội ôm chặt cô không tha sắp khóc lên.

“Xin thương xót, chị đang đuổi máy bay! Sắp không kịp rồi, các em ngoan ngoãn ở trường học chờ chị trở lại nha!” Kỳ Trần vội vàng rời đi vỗ vỗ vai học muội bắt lấy cô, muốn các cô buông tay, chờ cô trở lại, muốn cô nuốt kiếm, nhảy vòng lửa, cô đều chịu.

“Ách?” Không ngờ tới sẽ nghe được chuyện Kỳ Trần phải ra khỏi nước, Giản Bội Bội không cẩn thận buông tay, Kỳ Trần phát phát tay với các cô, liền chạy xa không còn thấy bóng dáng.

Nhanh chóng chạy đến cửa trường học, từ xa đã thấy một chiếc xe đứng đợi ở cách đó không xa, Kỳ Trần vội vàng xông đến.

“Tiểu thư, em chậm quá?” Người đàn ông đã đợi đến nỗi giận trong bụng, thấy bạn gái lúc này mới xuất hiện, sắc mặt tự nhiên khó coi.

“Không có cố ý nha, lúc nãy bị vài học muội bám lấy...”

Kỳ Trần ngồi trên ghế lái phụ, buộc chặt dây an toàn, mới đem ba lô ném đến ghế sau.

“Em rất được nữ sinh hoan nghênh sao!” Giọng điệu của anh rất chua.

Trước khi đến Thánh Tâm dạy thể, anh vẫn cho là chỉ có đàn ông mới có thể bị con gái vây quanh, không nghĩ tới Kỳ Trần... lại cũng có bản lĩnh này?

“Ha! Các cô ấy cũng thích vận động.” Kỳ Trần chỉ có thể giải thích như vậy.

“Vậy hẳn nên cùng chạy quanh sân thể dục với em chứ? Làm gì chỉ đứng bên ngoài xem? Làm gì mang máy cam—eras?” Anh ngắm người con gái làm thần kinh mình không ổn định.

“Ha... Luyện tập chụp ảnh? Ha ha...” Kỳ Trần tự cho là nói một câu nói đùa cực mắc cười, không nghĩ tới lại lạnh vô cùng.

Từ Trọng Hi lái xe, mặt nhìn như thần kinh bị thương, khoe miệng không động đậy, chỉ để cho cô ngồi đó tự nói giỡn một mình.

A, thật sự quá lạnh...

“Anh làm gì ghi hận như vậy? Rất ngây thơ! Cũng không phải em cố ý đến trễ, một mực tìm em phiền toái cái gì?”

“A! Anh chính là ngây thơ như vậy a! Như thế nào? Em lại thành thực bao nhiêu? Anh đây ngây thơ, em muốn vứt bỏ anh... Dám một tuần lễ không để ý tới anh? Không để ý tới anh thì thôi! Anh làm việc đến chết...” Người đàn ông đang ghi hận này không ngừng ồn ào phàn nàn.

Kỳ Trần ngồi ở vị trí kế bên chỗ tài xế thừa nhận ồn ào của anh công kích, vẻ mặt vô tội.

Từ sau khi bọn họ hòa hảo, cô phát hiện khí thế giương cao nữ vương của mình bị điệu bộ giả làm chó nhỏ của anh áp đảo, hai người chỉ cần cãi nhau, anh khẳng định lấy ra chuyện cũ cô bỏ anh... Bắt đầu lái nhải, nói mình thật đáng thương, bị con gái bội tình bạc nghĩa...

Một mực công kích cô, phải nghe được cô nói xin lỗi, hơn nữa thâm tình chân thành nói thương anh, phàn nàn của anh mới có thể đình chỉ.

“Từ Trọng Hi, em thật sự rất yêu anh!” Đã muốn đáng ghét như vậy, vậy đến đây đi! Trực tiếp cắt bỏ quá trình, nhảy đến một cái trạm kiểm soát cuối cùng...

Kỳ Trần dùng vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc, chăm chú nhìn chằm chằm vào bạn trai.

Đôi mắt thâm thúy của cô ý đồ phóng điện năm trăm vạn Volt, ngay cả chim sẻ bay ngang qua đều bị điện của cô nướng thành Aba [Aba là 1 vùng đất của người da đen]... Chiêu này lợi hại không!

“Thật vậy chẳng?” Từ Trọng Hi mở cờ trong bụng, hô hấp bắt đầu không xong.

“Bạn trai thân yêu, anh chưa nói với em anh có yêu em hay không?”

Kỳ Trần rất tốt tính nhắc nhở, bởi vì nếu như cô không hỏi, anh cũng sẽ nói.

Hiện tại xe đang chạy trên đường cao tốc, vì cái mạng nhỏ của cô mà suy nghĩ, thật sự phải chăm chỉ chấp hành trình tự tình yêu tiếp tục...

“Yêu! Anh đương nhiên yêu em.” Từ Trọng Hi thật sự thật là vui, bạn gái của anh tôn trọng ý kiến của anh như vậy!

A, vì cô, anh về nước từ nay về sau sẽ càng chăm chỉ làm việc ! [#Ami: hix sập bẫy =]]]

“Yêu em? Vậy em là ai? Anh chưa nói tên của em.” Kỳ Trần thật sự cảm giác từ lúc yêu mình trở nên rất nhẫn nại.

“Kỳ Trần, anh đương nhiên yêu em nhất!” Đáp lại lời của người yêu, Từ Trọng Hi vui vẻ vô cùng.

“Thật tốt quá! Hi vọng anh một mực yêu em như vậy đó...”

Lời nói ngọt chết người như vậy còn chề ít, người đàn ông này đã thích bỏ đường như vậy.

Cô cũng sẵn lòng bỏ thêm một chút.

Hi vọng tất cả mọi người không bị sâu răng!

Hết trọn bộ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguoi-yeu-ngay-tho-cua-toi>